

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

1571. Zbiór wierszy z połowy XIX w. 50 sztuk.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

Бав. 1571

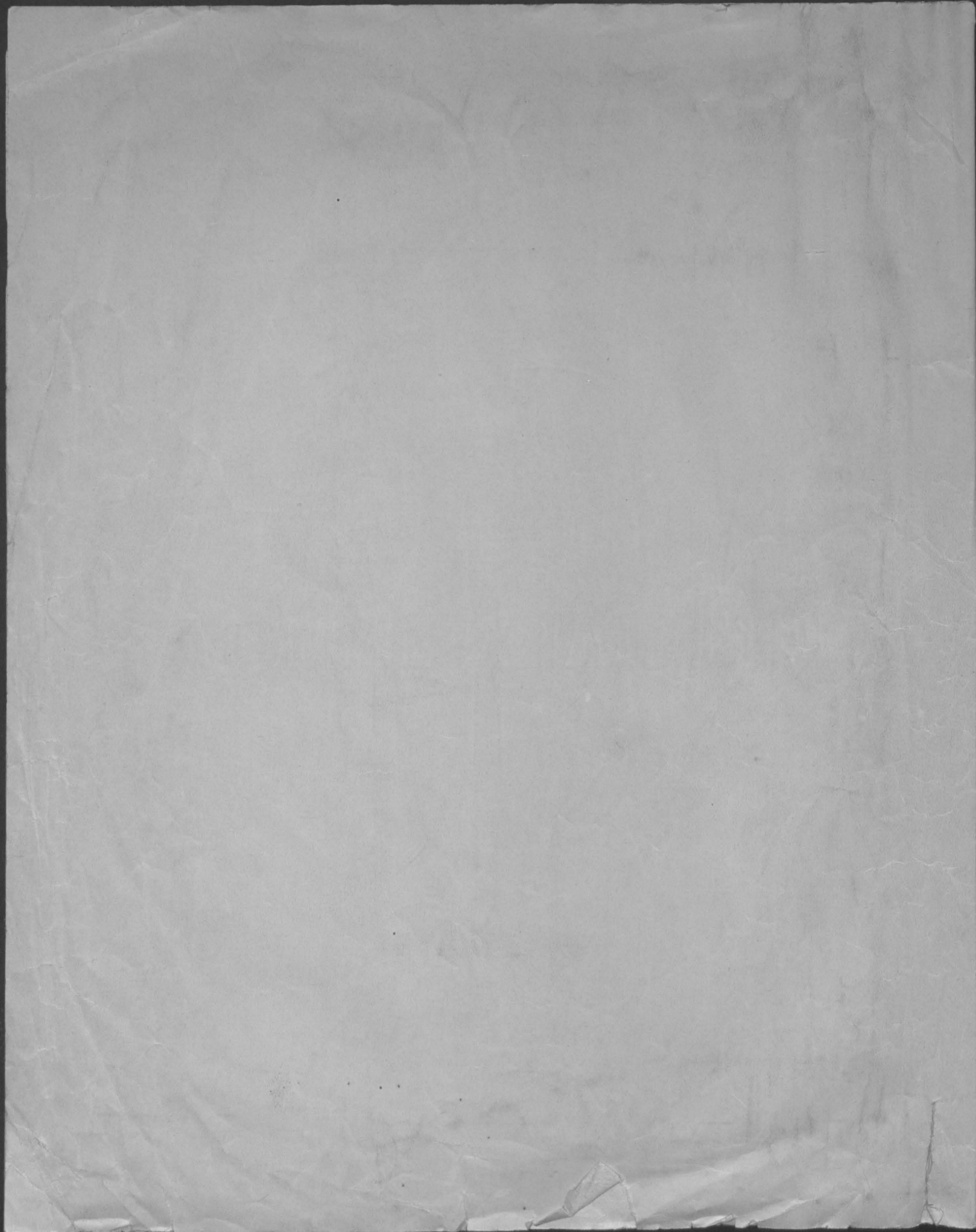
Nr 15 71

Wiersze

50 sztuk

Kupno: Wit. Tomanel
12/01 1929 klasa [5ow.]

X. X. 101/29
Klasa: C. Spittal

Legjoniści Prorokuskiego K. 1

Biskup, Włocław, kraj, bież, konik orowy,
Jedzie m. tady, dę, tu smętny, zamysłowy;
Przed domem obok drogi stojąca rodzi nas
Poznasz po odziewy obcej ziemni syna,
Którym się go w drodze gosił w mieniu stowy
W talii z mizoz ziemcem prowadzi rozmowy.

Włocław

"Włocław, w m. ad ziemie ziemianego lasa,
Jaka ciębie po cześciu wprowadzi technica?
Po co ci mizoz, ty obcy, zdalekiej potoway,
Jaki stan twój, jakowij zjadasz pomoway?"

Legjoniści

Ojczyzna stancem swoim, b. m. syn polski ziemni,
Wyiarły mi zostada, — pomizier obcomi
Tajdy, iż wystrzywa i puzhen i bliżny,
Puzhenowachac jedny krople ole ojczyzny;
Ja mitoway, iż stuzyc to uamki moje!
Cata moja puzizna, ota oja stroja!
Gdy się razi dopomiedz, ułty od was uslysz,
Zalebo ci mizoz moi towarzysz?
Ojczy, ktorzym w domu wnienomay zostawit,
Z ezabli sobi ucięzatur, donij mien wypravit.

Włocław

Zmrodna krajka otucha mizozemny m. ad ziemie!
Narod ziemie jak ułowiel, zgrabu ni powetanie;
Był ci, przyn potoway, mizozemny puzemny
Po cześci huli ziemskiej rozcięzaly, hajdany,
A m. gruzat, iż rozcięz pad, bo w mizozemny ezas obada,
Wonyalto jak oway, kwitnie cizy i upada.

Legjoniści

Zilazny r. ad, usdy potoway, Kuzmianay,
Mizoz zdobywał ię kraje, tory maly hajdany;
U nas puzemny zilazo, zlotembydy klasy,
Kón do boju i puzemny, ta obrony kasy.

Własny my tyłko ziemie pojącach orali,
Pny smię tyłko smiężem, sreble zatykali;
sk hiedymy ponękiem wolności wimozyc chcieli,
Obey nie pła nami uwrzęd się zbieżeli.
Jeszcze moją ojczyznę ućbiła godzina,
Gdy data dany iż ezerra w krwi każdego cyne.
Gdy wolność eze przestali, upadli Krymianin,
Ja pójdsz nie kraj świata, abym walczył za nie.

Wtóry

Jednego ojca stonem smięci całej zię mi;
Gdzieś kochasz kochany, tam zypiesz zerrojemi,
Tu eż ziemie wicota nięś cieszny wyznawca!
Tu oliwa, tu wonne kwićki pomaranży,
Porzuc zbroj, zawoż, i tu ośięż znanosi,
I nie płaż kraj ojczyzny nad Krymian gruzami.

Legionista

Choi' podniebem zimnijeszim kwitku moze uiny,
Nie rożę wimnych jęzód ni wonnej oliwy,
Młotne moze rowniny wzdłuż podnóża Tatron,
Gdzie kłoty kody stane, jak mome od wiatron,
Ktusię się niebieskim blawotem wimozone,
I gdzie gory żelazo kryje, na obroń;
Młotki tyłko skartkami nie rojryz ni komu
Zyc pragnę, jeśli wódsz do ródzi, wów domu.

Wtóry

Innych pnie rochoz pragnie dusza bklowa:
Sztuka nad obna seru hu nębn porzwa,
Tu eubie razzarzja, harmonizme dzwizki,
Włebi Rogo'w przynicic duto smiętra rylki,
Sztuki tyłko jest wicynie panus, zca wśadze,
One pod hory ezaru zawone eż odmładze.

Legionista

Carje i syn podnozy sztuki ezurornizze,
Młotki zyt, komu niernane te duszy stadyoz;

2

Dus teraz głuże serce na spie waka stronie,
Jak grobowym kamieniem matki przywalone;
Szysz broń, trąb odgłosy, podłamanych hymn mity,
Tęsklisko mity matki obudzą z mogiły,
Te przy zgwień wiesztych, lub gdy Bóg dozwole
Wroćcie z wieka ostankiem do ojczyzny roli.
Tam pod lipą cieniasty zasiadłszy murawy
Nieszczęśliwym ojczyzny wiesztych i stawy.
Miasto nasze w położeniu podobny tyje raz,
Bogów pod miotła ręk, nie wydały głosu,
Dus mogiły rycerzów sterczą, koba drugi,
Objawiają przygody, stawy i pniestrazi.

Wstąpił

O luby miś! wstąpił sienie! w labrio cenonych sobie
Ja curowaci, ten amulet nie przystoi tobie,
Wziń chwili wesołis a sprawy twój ziemie
Łoślar Bogu wyrokowi, króla nad wroty skie mi;
Czarno-brwa ziemie nie wolejmy głosem
Ułapi tu twoje troski, pomni się ead losom.
Przy miś twoja rodzina i ziemie tu będzie,
Dla dobroci i hożanost, jest ojczyzna wroty ziele.

Legionista.

Ze Czarni, ja sześciodziesięć ziemie zignadern,
Ojczyzna tyśke możyta byc możyta uamy rozdzianem
Jestli kudygo podługis wroć pomni wroć
Wolny, oddam mić ośa a hożanost serce;
Potem nas ojczyzna — bo przydług ziemie
Jest u mić razem wolności z mić nosic ziemie
Jak gdy mówis, posty erab ukroinski durny.
Cigony zgony ziemie ty, legionów tłumy,
Jako strada napucio leu kornik wrony,
A potemek chry mić stoi zedziwiony.

K. Brodziński.

Crecz z'as'iale, try, łaski
 Smie męskie gincie jęki,
 By nie dojrzał wierzch desny
 Ze wymyślił dla mnie inęki.

Choć w wieżcie nie, choć w niewoli
 Mówię wrogom: to nie boli!

Traga Matko, święta yrawa!
 Choć mi przyjdzie znosić kija,
 Będzie miłerał chociaż, chociaż trawa,
 Będzie ciemnał mióch wrog' bija

Niech ciemnoży w mej niewoli
 Ja zaś powiem: to nie boli!

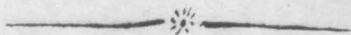
A gdy przyjdzie Berna mury
 Lub Kufsteina zwiędzić knieję
 Menceras kajdan ciwężki pomury

Tym się głosem w ich pierś wleje
Choc w wierzeniu, do wnie woli
Ja rzeczy nie jaźtanie boli

St jak przegłose wrescie more,
Subienica skoncycie nycie;
Sam na syjs stryorch wtoze,
Stey nie wronie stryice;
Lecz wykonykne kon niedoli
Laurawycie dwa: to nie boli!

10x18
160
360
560

5

Kiedy się wzięł w otłęce
Bliźniery płomień błękitnawy
Byłas nam chwilkę nadziej
Prędiesz i przyjęciem do stary.

Wiersz napisany w więzieniu r. 1846

Kowawa tuma bije
I moją rękę tam;
Drwoni wokoło wyje.
Ja w niewoli sam!
Borć skrosz kajdany
Pusc' mnie w hrwawę tany

Straszny jest ognień płonie
Mój rodzinny dom
Na me skute dlonie
Borć reaktij grom
Borć skrosz kajdany
Pusc' mnie w hrwawę tany

Burza tamie w lesie

Pnie rodninych drow

A wieść do mnie niesie

Polsha ptywie krew.

Bore skrusz hajdany

Pusc' mnie w krowawe tany

W moich rionkow' gronie

Ja w wiezieniu krat

Ja wyciagam stonie

Z na wieziennych krat

Bore skrusz hajdany

Pusc' mnie w krowawe tany.

Przema idzie prody

Na marzenie wrog

Morze skatyz Lady

J sam milery Bóg

Bore skrusz hajdany

Pusc' mnie w krowawe tany.

6
Piosenka

Pocóż dalszych siegac bregów
Jednym bracia do kancrathki
Prubać sobie ciasnej chatki
Pod rozpami białych sniegów
Wśród nich cięży nam niedola
Nigdzie dronku spokojnego
Wszystkie w murku dusz nam biego.
Wśród nich jedna nasza dala.

Fry nam gorskie wiecznie plyną
Za najdwoiszą naszą matką
Za czystą własną chatką
Za kochanką i wadriną
I cho chanki pójdą z nami
Czy nie lepiej żyć na stepie
Niż jak lotki na wstepie
Paniczki walec przed Niemcami

Próbni do martwych węgli
Sługa byłisiny uchanie
W schy dno jarimo nas w przegli
Cudroiemey i tyroni
Lecy węgiel nie martwy leży
Dusza w nim tytko uwota
Byle rawiat wistroyki siewiry
Wiet by się w ptomiew roddeta
Węglawie niech wasce' wrony
Wrbudra pamięć wiekoponną
Przybieranny testroy kolony
Soy nam kopeje przyponną
Czawny kolor martwy bywa
Czawny kolor jest riatobę
Przybacli wolności orerestiva
Kiedy wrdychanuy ra toba
Kiedy się węgiel woddary
Btysecry ptomien erewony.
Sak btycry w sercach węglary
Zapat do swobód obrony.

7

Hej! wrednicie! masych mas postoi!

Pol: a wora tudaj rostiosnie ich skrydlo!

Lecz gdy mi bocnu oho wor je stroci,

Takie w nich postaw odliwywa strozydlo!

Takie, porzyscie pod mioru no mioru!

Stoalko jest doł sie na sieki, otudrie!

Ale joki gorko swoit utud sie abudrie!

Fijsie myslomui roczom amoni!

Wt. roje Amiot, nagle stottinod rionu!

I uerue' cota woiniee pomiedzy

Nubom o uornia, i o bogoty' pmedy

Swedcano-klusnyj, w pomiatce woskiony

Zochowal tytko, pomyl: w sie ptory

Ze krodem no swiat no ludri spojreniem!

Nitka w wie sie w krodem w estebnionem!

Poco sie morye! ? Poco w sobie ludrie!

Le my tudajec Edenu pororem

Poto: jedynie oriby szi w tudrie!

I byda' dlo siebie sonygo upisowem!

Łas jót: mi' moryś gdy style ed wojis',
Dusza doznawa rozbrycen', ujojis' ?
Jedy ciemskiośi' swoji granice rozgrypa
A w siódmu Niebo duchu je rozkosz sięgę
Mnijsze o światku ! Poczorty rozmiory
Symurgu chęci' saktoty - wodzię
Poczort w okłoton' światom w nom w skryjeto więdę
Poczort worytko ! same miśk roztęg woryę
Nięptom riki świci' co zjed smodnij' spytosyę !

Tok jist Kochotom - wliętosie' i' ciary
Łojęg mityrie gorotom rokotom -
Niebo i' pękto rozorem pormotom,
Hł! co si' dzioto, co si' dzioto w wnie -
le su serce erato co myśkoto głowę,
W stowok wygnień chiełbym uolowomnie,
Łołyem no wgras worytkie stony stow
No świct potnytem okiem potopienie
Drotom no widok korolego Altochwieńca

Gościnna dła mnie wotkiem imienia
Pozoga wiecorkim wotek labomiera.

Mniej mnie wotek goziny, blyskowice
Jaki gdy ję na kism spowity i wnie

W rozpoznanie stuchot, a spogto dot a twog;

Priddy mowita a wotekichem do kiego

Nie idy pryzgocil ję byt mozin wozim

Nie mi' nie byto switekem mitem elozim

Bo wozytka mozi Trojic mite Switek

Wozytka w mije' zielnej bywoto wozytka.

Gdyś wagała gwiaździa dwoga

Łos' świecila annie

O a gwintosa was mianio błoga

Przejśnij aże dnie

—

I cicha kęsiny' porywiec' duszy

Świecisz danych lot

Niechaj' kłobocin' wzym' porywkisz

Poluś' danych strót.

—

O ty testio cicho mato

Dziś mi stajęz w gębie,

Kai nektarom u jęzi' spędate,

Cemias' gorzka łak? —

Błoginy' cemas' jędaru noma
Na kęsiny' St,

Alas' testio, cemas' cemas'

Paru me smulkiem wse?

1
Imy niewony mej molyte,
Stolostkryzte sny;
Co pamiatkych davisu byle
Galicie davisaj wy?

Smitek jako ladni bromoni
Istusna prestatci ma;
Pocasto mi wspomnienie
A k niern vicka tra.

~~Pani ma ma mace tunc wly
chud bo na galicie, skowony
spunij wly j wotri ajajaj, rick
i lumen programu Pani
Dawny.~~

Allons enfans de la patrie
Le jour de gloire est arrive
Contre nous de la tyrannie

L'Etendard sanglant est leve

N'entendez vous pas dans nos campagnes

Mugir ces feroes soldats

Qui vient jusque dans nos bras

Egorger nos fils et nos familles

Aux armes, citoyens, formez vos bataillons

Marchons, marchons, qu'un sang impur

Abreuve nos sillons

Tremblent tyrans et vous perfides

L'opprobre de tous les peuples

Tremblent, nos projets parricides

Vont enfin recevoir leur prix

Tout est soldats... pour vous combattre

Et si tombe nos jeunes heros

La France en produit de nouveaux

Contre vous tout pret a se battre

Aux armes, —

Amour sacré de la patrie
Conduits, soutiens nos braves
Vengeurs - Liberté, Liberté chérie
Combats avec tes défenseurs
Sous tes drapeaux que la victoire accorde
A tes mânes avents
Et que l'enfermement expirant
Voient nos triomphes et nos gloires
Aux armes V

Tombaux, du cœur de nos frères
Roulez - leur funèbre signal
Et vous du convoi solennel
Portez leur cercueil triomphal
Comme au beau jour de temple de et de gloire
Pantheon reçois leur mémoire
Aux (Portons le marchons) découvrons nos fronts
Soyez - immortels vous tous que nous plorons
Martyr de la victoire (bis)

Modlitwa cesarza Austriy.

Pozwól mi wiedzien ocalit przez Pana
Jaki sa twoz wiara. kresz taekha potestana
Porwól miich Polakow i od wiezion stynie
Pta woli naszej nalychmiast razinie
Przed lwe ottarze ranowz blaganie
Kredyft y wtadze raus mi wrocie Panie.

Nalichnyj Ewe ludy wnierech wiarej wiore
Niich wiorez w wolnosci pana na papuire
Niich ryje w riami juko wtonie matki
Stuchaja wrogow i ptacz podalki.
Przed lwe Ottarze ranowz blaganie
Kawedz Polakow na wiorene wygnanie

Zorostwymaj modty ratoby y upieiwy
Lrob niemcem Lecha, niich bydee wysliiny
A naj bruch wtadwin roslanie berjiciny
Nem przyjdei Boze. Egi Ewoj ostakowiny
Przed lwe Ottarze ranowz blaganie
Niernaraj Panie na polskiel spiewanie.

Dabraj juko nardze w krajach polskiel godnie
Karcz na modty nagradcam sa obrodnie.
Na somire wkaruj. tych w kraj kochaja
Eym wolnosci paji w juk rabijuja
Przed lwe Ottarze . . .
Pto zostaw Boze niernimych karcanie

Nalichnij me ludy ziom Slav jak wroby
Krobit to wszystko id wolne narody
Bojze sa gwaltow i burzy wsrod cioby
Skleccim nasze dwie tudzaje jazy -

Przed two Oltaru ranosze blaganie
Nisich posty maja czarne iholle adanie

Checy po przegranej a Wlochami bitwie
Obrotai sie a Bojczy jak polawy w Litwie
Nastajaj Bore praw Sobę sa ranoszem
wsredtem w układy a onym dluwinowisem

Przed two Oltaru ranosze blaganie
Nisichaj myciza jego głosowanie

On a Cendratami porzily mem Duchem
Przed a Rusinow - głosami a ruchem
Lopni i chlopni - ery wstajaj ery sudza

wszystko to czynia li sa jego widko?

Przed two Oltaru ranosze blaganie
Nisich dluwinowis mypetnia radunie!

Od sawna Bore wita - podskypami
ktoci a roinie Rusinow a Luchami

Obd ior ja prown, jereci do zrody
Lrypusure wszystkie poblatnie narody

Przed two Oltaru ranosze blaganie
Naszlij na ludy wiecnie wstapanie!

Roskom przykładni nadal język Smolki
 Bo on poruczył. Polakom i Polki
 Tak nawiązuje sobie u Ludom wolności
 te słachy, w słydu bija namni stosi
 Przed brzo Oltare ranosze błaganie
 Nierużaj Boie na Jego gadanie -
 Potocki Klaudi. Smolka Prigior inni
 wszysey się stali obodni Stanu wienni
 Lecz pragnąc nadal powstaje na Fronie
 Niesmiem w tej chwili myśleć o głowie
 Przed brzo Oltare ranosze błaganie
 Być uż ukarać wtudę wioć mi Lanie -

Przy uż rozumie moji Ministerowie
 Dostają samowolę i nawrocie w głowie
 Nad odpowiedź wszysey amysły tamią
 Ludy, wolekają, w kwićcu jezuru klamie.
 Przed brzo Oltare ranosze błaganie
 Krolnij Ministerów od uż sprawozdania -

Nierużaj u Boie Państwa mego Pałas
 Chci jest wzmocnić siłoci, w słydu Stanu wtuda
 wyjstwu sas memu nadaj sakei sily
 Takimiaty wojstka ktore go pobity
 Przed brzo Oltare ranosze błaganie
 Niek moji Polki poruczą wofanie -

Niechby jak dawniej wseysej używamy
w biórze, w kosciele w domu na ulicy
Nad obrodno Stanu jedyni cunwali
Potakom, wrogom Czechem Dohierali
Przed two Oltaru ranowu Staganie
Niej wstaw miya na wiuki wstawie

Chcay by ustaly regon mychli kopytki
Skar na ramkowie nar polskie Decimki
A rozprawowchnij Gurek Lwowka
wonyj poma Lud prawdy y sadz Gyonwka
Przed two Oltaru ranowu Staganie
Niej Lud prouci wolnych piem crysanie

Oby o Bore faustwo mego długi
Ktoś em forty sporyt pmer was tak niedługi
Niejki nadal mam dtem rodmirem
woni w wiarycieli w oni sa mirem -
Przed two Oltaru ranowu p Staganie
Dorygoly narid na abankretowanie

Terli Lud pragne by wrocił wick sloty
Niejkoj popali beseeme Bankroty
A sobrota blymo jak paonemi laty
Wolowki, Rubla, Salory - Dukaty.
Przed two Oltaru ranowu Staganie
Niej Lud mmis wolni od obachowania

Nuchaj niewiasto Napoleone!

Do wryslow ktamstwo i on lyllko powi

Podbudza lyllko powi nas podbile narody

Kie dla wolnosci: luy dla wrycy wygody.

Dru lwo Ottore ranowu blaganie

Odbier mu rozum na nasu raganie!

Jarosny we brzech swobodni: zyl

Tko lyllko powstul, sarar go pobili

A on niyry namu samyirsey wode

Lapu jak rytki papri nas jak trok.

Dru lwo Ottore ranowu blaganie

Kionye o bore zijo panowanie

Ddeis gdy so stopocie Moskal i Austryja

Lousak nar ruca i jui zoinu i prajja

Jak gdyby bidak ni byt peirien tego

Le Napoleon pobije z jego! -

Dru lwo Ottore ranowu blaganie

Kie zrusak umiem suu goth-ponowie,

Lrobit on Niemion, Wlochon francuromi

Lee niedokare tego a polokhani

On umie ni mirmiem po deski grobowy

Mlosu kraji i ojrysluj mowy

Dru lwo Ottore ranowu blaganie

Dny taumij Bore polakow fowstonie

Też ias Francuz chez homieru romany
wsrak wchod na rozbiór pierni woda skarany
Niedzi mi jak stary wyjez brau podzieli
A bycie was miał sercey przyjauli -
Przed lwo Oltare canonu, Stagonie
Dziwyse o Bore wchodu rozbranie

A gdy nadal Polacy ruchwali
Niedzi si modlić spiewai ku brzej chwale
Dobry mienni jak a upostym Dzieckiem
Koracz ię wysytki jęzkiem niemi selion
Przed lwo Oltare canonu, Stagonie
Nierwaj Bore na polskie spiewanie.

A gdy polacy z niemi iedno dusza
Na sad ostadni manni powstai musza
Ukar ię Bore luy na osobności
Bojuse i samu ruchu swej wolności
Przed lwo Oltare canonu, Stagonie
Powiedz o Bore w'ej manni slanie

Prsi wiece

by macej psi wiece
 To nam wierowem
 wra kłiwem ranodai chorem
 woslydu niernaja Jeh rodu l'oy
 wiy niewybredne unij konkury
 A diabet w sobawym ciele
 Niema stromoly
 Dla psiej ocholy —

^{3.} ^{15.}
 Zencier opusty wryciel kurdaly
 12 modym Balsogiem wychodzą w smaty
 Jejności Mopsina rzedar od gosci
 Metosci!

wpsim korowosci
 Ainsnoii jest wmodzie
 Chardq konkurent rowne ma cede
 by macej wy psie wiece ²

by macej wy to wiece
 to tak rozytownie
 Drie wbrew opinij wirtuji sprownie

J.S.

Już wiozę rajady wohom: bratni brodzi
J na rugubę narodu godzi
Lud we bracki tonix jzuy w hosciele
Dlanię Bunkisty
Muryki fety!!

Lydorstwie grajki głuszą chatasem
Młarnet najpiciewszy fatorsuji a basem
A tam w salonie graerki się smuja
Murtuja!!

J a Gospodynię
Lycakę dymią
Młosne wywodzą Lode

by znaci wyto pici wesele!!

Do ślachty polskiej!

Ślachta polska. Diś gminnych potwary igreysko
Czy witas' ślachetności, czy dadas' naciwisko?
Pod kółkami byłas' no kraja sercem i ramieniem
Kężi byłt' twoja chluba, stała przynaczeniem
Stawiałaś pierś za wiarę, lemiczere' przemiasła
Kiemia krowia twoja, przysłała i z tych wiat' podosta
Dadas' stawie pamiłki, dadas' dziejom wąż teli, siiecy
Sama wolna, lud jařmem gniewtas' nuwa
Ociatas' byś w szęstkiem w kraja, a diś jestis' nicsem.
Owciel isz w lud, an tuę przysłałis' usna swa, orodba
Et gęz ludem zostaniesz, lud isz stani' toba.

O Tempora O mores. 1718
Prjacieli.

Los prekovny, sozji, usilny
Vnutryz Waie Ha nas Inakim,
Cezji wedychast nassreštiny,
Czyj zapominat, res' Polakim?

O
Co za swisto bing wduwony
Lud iz isnie do Kosciota
Po gradusach Kis Resuwony
Krizja skowreda do skota,
Awajkaptan viadt na bronie
Pocrod swisicy Kapituly
A polawey widai stronie
Pistowaty i Infuty - "
Korniz takie dostoyuosti
nie jedon pyta uikawie,
krol do pstatowis jaducosi
Atwech posunot takawie.

Klör

2. Ktoż są nowicy w Prato
Dwoch przybył, a dwóch w Wai.
Czego res' się tak zagajit,
Do rang pierwszych do godności
Krad się z waszem niekwasit
No miat do ty' indy'ch go'ni,
Pogryzi w koto wiaty' w koin
Cudziemcow do stalikow,
Tak na drowach kurinda wuj,
Co do Redio's, Morawrykow,
Choi nieubli, gburq, zali,
Lecz fity, bo stazali.
Jani wasze'nie indy'gity
Jwanidiny, wady, swisty,
By wiekry'udie kapity,
Lecz swidim' tat Jufity.
Proborram wotit Diekan, le
a Diekan'can kustos' wotit
No to' wudro the Kwiana
By w, Kedy' wasim wotit, Ly

2. Ty ię dźwirz? ia do cniś 19
Ze tak pędłło awansie?

Jakier potort rartuzi
niebędq puresitoni b. nit,
Refeser-tem b. t. ras atuzi
Pesor swa lada Urqd. nit,
Urqd ię widziot b. t. w. Ktopnie,
Co tu porac adym Potatani,
Wisk-ę nikt i. k. S. i. w. obrnie,
"Tora go wobie Infutani"
nieę um biōę adobali
a w Infuta go ubwali. -

Et dum stultus, dum uicidatus,
Dum haurison d. i. s. k. h. t. b. y.
Kiedosi na tem - w krotce rasor
z narwijorego Bog wyrok
Proboterowi karit na vor
By purę Hęgo miadt Nole

Hallam p

Przemysły i handlu, a nie
abyś wiedział, że przyszedł,
Moją nadzieję - Pan takowy
dat Ci wieść, że ma honor
Kryś dla miłości, a nie dla
I byś przyszedł, a nie dla
Mie się czego wymagasz
Ty w twojej, a nie dla
Sukces twoich protekcji
Kaszyk, a nie dla
Tobie wrogom, a nie dla
wszak nie dawno, a nie dla
Dziś nadar dzień i fity,
ale radu, a nie dla
Jakże to oba prywaty
Niet obliki, a nie dla
Dziś kanonik, a nie dla
wiele godnych, a nie dla
wymógł, a nie dla
Do wadzi, a nie dla
Ty nie ma

Sy niez sa rass na zastugi 20
ni na sturby lata długi 7
Tulles sa twoim kvaionym
Cigiem iak ekus^{pod} panem
Koga iq na two votum spurska
Stallum reka, kigda Gluska,
Kektes' re usnym Ancehanie
Cate moie ranfarie.

On co miera naszey mow
ma milt doros nad srbotami
So prane Dime paszet mow
Dzie! stituy iq nad nami -
Previdnie frowie plany
Sy go wobiss su fozar am
On gorer liebie jui woz brany
No ick poms bryu Siobranam
A ich broda usyblim vada
Dla micy usalkie berwiedinstro
No iq do micy wiltk miltkwade.
Pomud

† Słowiański, Słowiański 5.

I Góthland, i Kwański,

I Witawa i Wielki

Hechich, Demow, ^{tolkie kiedzi} ~~Demow~~!

Jurgai i w grobie terque

I Jay, i grody, i wielki

A niegdyś wrony w ty, Wore

Cy do dżuga tak Wisai more

On podał na Watabow

wie - na przytoku widokow

Uiba i był Sufatow

Woj powota do wazy choty

Wawo Wawo! i woy Paława

I w wrycharz przy pacierzu

Pierwa melodya i w godnocy

On przygłot, i wprawno i w

Poranice nato, przed pot wkiem

Witas jakie przytym Wielkim

Witas #

Hallam now Szwabkowi 24
Dla przybywa szeptem pona
A Inbyga rancze kosa
wiec mu do pice ię wato.

Probowe maty y nadyty,
Jestli kiedy celebnie
Gloria - ludo - Pacier twisty
Tak wartinie wyppienenie,
Ze ię wrypy wgtor regnainz
I koscioła miękainz.

Niekam tiner, wroth, i Pinwak
wente nie tak tazy spiewak,
Ale nato wossey I-fle
Liedri wdomu no khatulo,
Mato gdywa y nietaie,

Lar satmurny pona said.

O! wy Aenie Godowstich

I Hominichich, Poinstowstich

I Lenzyl. 2

Pomnij Panie! że król psawny 8.
Co przed Wojnem zdatyja spawny
Kodakowi sion dał karat
Na Biskupa go namarat -
Ty ty Anglii usławo wachubie
choć o naszym Anglii zgubie,
Bóg się nad nami stobie
I ad wroga wysobicie,
Pomnij stobku, że zdatyja psawie
Sion Kachunsk'ie sion tyj sionie,
Jam! Bóg patrzy na twoje liene
wotaj będrze gdzie sionie
A ja wotam tu na sionie
Gdzie sionie, z Wacem sionie

18 $\frac{1}{8}$ 45.

Manuf. Krakowsky

2. 11' 22

Waley chotyry hroizma kroy
I przyknyyna razem
Cobyho swoie swiste lory
Lym wroim zelacem

Alboz lo my nie Krakowsky
Alboz, my to iacy
Niemandyana polskhey dusay
Wzyci my Krakowicay

Nieptazicie nar ene ³ ~~scimie~~ ^{Drinvoie}
Eo iedziem na boie
Chowica odbieromy blieny
Wszak lo dla Cygoryny

Wozicie nam ⁴ Dnie barwiste
Choragienshi cyte
A od kardyey vsz powali
Dze hynat morkati

Prze Drinviay saki mofpanie
Eo sig hetka boie
Lepoy iat nobiaty sutmanie
Nizy ly w niemca sbou

Kto ⁵ diu smiate mboie stanie
Ten iud mofpanie
Kto sig wozicie za okonem
Nie wart byty i chotyem

Meisthayie wstepy Ruffy
Bo iaday Krakowsky
I carie war me zastonia
Prze ich dielna bronia

W Krakowa niepomoz
Ami wstepy Boze
Chuloy gmanie szubloy tianie
Ley sig kus oblorne

1.
Krakowsky sig diu nie zlytkay
Choi armaty istma
Smiatem ⁷ wycem wpleu stana
Eo polkay Kochanoy

10
A gdy Ruffinow zbiemy
I do dom wrociemy
Wlencas Krakowiom Proga chrata
Kafa polska cata

Manuf. Czarna Gornara

On. 11. 8

1.
O Kochanko nie niez ciwy
Eo lwo ruho tuwai
I umikay od Lych rudzi
Lol z klosykh ogien Dyrozay

2.
O Kochanku somoy Dufey
Juz boiari upata
I Karon pologa lata
Lencia nie zagufey

Kto sig smiatem wycem flawi
W hroim ly beamary
Ten nam Lylko tray zofflawi
Rzply bioty lary

Khise Drinviay mitaci troy
Z hroim ly beamary
Ea oie cyie tray my wozay
Loy sig wermay lary

An.

2.

O kochanku stryji lwo wozicki
 Mdalekiny uobom
 I umikaj d' dy uski
 Co Cyryano b'om
 Po kls d'wiy p'wrucony
 S'roiem dy b'omary
 Togo zakles k'wiy, k'woc'ony
 S'uki zyja, lany.

An.

O kochanku Fodka Dola
 pod starych Dorem cieniem
 Dzio' solaka wierka dola
 G'rob n'g' s'chomieniom
 L'noje' nendy t'actw' b'udy
 Gottem jest b'omary
 I w'ial b'udic - n'p'anic' ludy
 "P'ozere zyja lany..."

Spiew

Wizioney m'oducy w Samborze

Nizie ektopcy, coz' w'j, omicic
 Lay t'ac' iako m'erie'w'ic'ky
 C'as nam' b'ozag' hymn zamicic
 I pokazac' x'c' my' zuby.

3

By' j'wad' l'muroz' u'w'ic' mamy
 Takaz' eto'w' p'ogn'eb'ia w'iaty
 Jak' n'w' b'uzze n'ybrzymamy
 G'dy nam' b'ty'om'ie c'as' o'p'laty.

5

Pokarmy n'w' b'w'acia lube
 Ze' za' n'awz' t'ud' u'k'ochany
 K'owim' ch'elnie w'lafno, z'gub'ey
 K'ed'ko n'w'zy' i' k'ay' d'any.

Ona

2

O kochanku g'itka b'izina
 Day' d'ebie' nie' z'g'omie
 J'ehoi' z'efir' m'w'z'ub'ic'ny' z'g'ona
 B'w'ca' i'c' om'nie

C'asny' k'obos' om'nie' p'rzy'w'ol'
 W'k'at'at' w'afrey' b'omary
 J'ito' ex'uc'iem' w'j' p'ud'ow'
 K'ac' w'j' b'ed'ay' lany.

6

Ona

O kochanku w'afce' c'ele
 M'itofe' ma' n'w'w'ic'ie
 M'ate' w'ly' ex'uc'ia' m'iele
 S'ib'ny' w'z'y'k' z'ach'eci

p'roz' n'awz' c'asny' s'roy' n'aw'z'k'ini
 S'ow'ial, - w'iel'kie' b'omary
 M'ozie' p'rod'ay' t'ud'k'os'e' w'z'y'k'ina
 J'uz' m'ie' zyja' lany...!!!

Mamuz

ko' m'ie' w'el'uka' g'yt' w'ot'ruc'ie
 M'glad'ac' m'w'ohal'ow'no' g'ody
 L'oz'y' ch'elnie, ch'oi'by' z'y'cie
 Na' z'y'shanie' p'row' w'ro'b'ody.

P'o' d'arom'no' m'iel' w'osp'oda
 M'izy' n'aw' lub' d'rup'em' w'iel'i
 G'el'nie' w'j' am'ez'li'w'em' t'oz'ay' on'ota
 T'am' w'one' z'ay'd'ac'ie' p'lan' m'ow'ic'ic'li.

6

ko' c'ay' m'oz'e' w'ist'f'ca' t'ama
 M'w'enc'y' m'w'el'oc'ian'ne' w'k'ronie
 Jak' ob'ronie'no' t'ud'ora' p'rawa
 S'lanaj' w'm'enc'ec'enn'ik'ow' g'rom'e

Lucemnyj pax to obracili
 Ma! dostajnos' i uszody
 Samkromnym, bracia nam mili
 Niek przysadnos, carotkie nagrody

9.
 Niechaj uszka nar myznanie
 Luba smierci' n'oberna' p'iraniej
 przaz ze smutkiem przaz m'otokami
 Wszak to n'p'yzotko m'ierotniczy

11.
 Kuzawie krowie znaw siali
 Duzicie d'isce, chwila bliskie
 Gdzie wruiny ruszta znali
 Nafie bronj i' w'iedliwka

13.
 A miy bracia umy'et wlaty
 Niek lonie myzlow drogie
 choc' w'oz wrozie, s'rykwanaty
 My myzlaicaj' n'awj wrozie

15.
 Ginny bracia iak myzowie
 Ktorech rycie smierci' n'agajsi
 Niek p'osomptwa puane p'owic
 Oto p'ierosi' zbawj n'afsi

Marmur Czapka.

Z kulow s'bron' w'niastu
 Wiatry sp'is' m'iodos
 Czapka nad w'odas
 S'oid' burry lata
 W'flata g'miardo n'p'ole p'rzy w'odas
 Ach biada biada Czapko, m'iodos ze

Bo lejny' by'et w'lochy ciemnym
 S'kenczye rycie m'ierotnikiem
 Jak za p'odoty z'oid' m'ikromnym
 By'et tyrana n'awimnikiem.

10.
 Mo n'afie lud w'aty z'dreptany
 s'p'ury w'olotkicze' m'ienoli
 s'ocnym taniec opawany
 Lancem n'endry i' m'ienoli.

12.
 Nie! m'ierotadzon, w'p'rygot' w'zraie
 Nie spierotkow' burze w'rodny
 Lud w'obie rycie p'odawie
 Lud w'otg'ozat' g'tos w'owobody.

14.
 Mo kto w'iat' Chryzusa znamie
 Ma zbawienia ludzkiczy' d'uwry.
 Ten s'ix chylnie p'oda, ramie
 W'zrowie' k'raje ~~drogaj~~ k'atury.

16.
 A gdy na n'afajel' m'ogistach
 Wolnos' w'omiesi' s'wa s'p'is'lyni
 Tule' k'row w'zawars'lych w'ylach
 Lanie' raz i' w'zraw' s'p'ityni.

"Lipij' k'uchulce
 G'os' brami' je s'fludze
 "Co g'racie' cudze
 W'otia n'y'owis'ce
 N'ulaka s'brat' cal' ma ni' s'ak
 Biada nam biada my burry
 p'latka

Przeyrate tonce
Zato dograsna
Lagnon do amia
Zencion syfioce.

Tomonifka omowick vypis, vi, throuie
Luk biada biada Cuyce sasocie

Goldie gad viny lere
Topus slaby
Crapla tam zaby
Bocian niest moz

Mlade pufklate szarypion i gniocton
Mlada ci biada Cuyko sieroto

Wygodit na amio
Zboiy samolucni
Kosprofyti dzieci
Cuyke, wiot cywo

Schnytana wodarawa zatkula puste
Praydrosina czayka zegna pufklate.

Garon, bry, Duitaro
Nifolgay skryptom
Zhradom i sidlom

Wymkniesz, vi, talwo

Nisar ci na dwa neba vyzchmuray
Wburay waf sine wburay wracayie

Tudt rimna wargi
Przybyz nadzty
Rodzie puzklaty
Po co ta skargi?

Kloy ni reptare - Kloy ni naboli
Dzieci wrofy pie, onatka wniwoli

Manufi

Onias Dymich Mierosianicki

Onias a Mierosianicki wczarney wiczy

Na bartogu zgnietom lery
Stepem iemu cztery sciary
A dumkami brach kaidany
A druzynog iedno chlopie

Wley. pachole, dooi smog, masy
Zur i ia dopie nie myropie
Ami ordy ni galary
Bisumantokie w Dniepru zaloye

Wnie pachole na spodole

Wtedy lonice w mitarey samie
Gdy ciguma przyome kufraz
Siatla potol niem na rewie
Wtedy obrate viny nie murezy

Handwritten signature and scribbles.

Ja ci strato, ia sohotem
Nijonruce, - rozbrat waiotem ! -

Przyozwit Suttan apychoz parria
Z tak kniazia sam podmania
Sam ci lury iak dzien riasna
Sam ci sharbez co niemiare
Murutem ansthej przyimie, ni prey
- pistma lura sharb bogaty
Alci niara twa zabraty
"Ila!" pro gaara, wexie! wexie!
I za repro of poniesie!" -

Qua to bozicia wsihodai rozza
Na Gataini gorie thray morza
shariat na hatni sie, hutyore
Wozzaii xempke, Surtom gista
fabray wmozge - to na felati
Nie pancercer ciagnie znabi
Wlka kroupna, moni kucha
Czy pachole, - nierna - mloda
Wracay wracay ora swoboda,
- Ja ci strato, ia sohotem
Nijonruce, - rozbrat waiotem

A kmoz ouy niost ponura
"Witaj w sadie winograwekie
Tray sonoty, przytecziate
Tray karogi ate lupiure,
Tley pahole day, z shraty
Czy rozpato mi, wit wile,

Łzy nie miera, to usłozzele ?
I sultana zamierzyl wicemie
A Sultankę wjamo brzemie
A drinice wjamo lice.

Trivoga piec w Casogrodzie
Co dokaral Łalki nał haku
Coz dokaze na uwobodacie ?

Na szgat w niego wysłozelili
Kpiewci serce wydobyli
Kiedli serce po Junaku

Manuf.

Do

Przyjaciel przy poznanis

O Bracia miłi wlatk smulney godzinie
Trudna bca zale dielich usciwki bratni
Nim wj unow kęziom dlugi wasz praeeminie
Moie len usciwki ostatni

Gdy ja was pierwsey bracy rodainny braci
I woli niatron krukoy kutyj zedacie
Lajz moze maydel zaprewni onych braci
Ke kiedyt wroci wle bracie ?

Uctowick za prawdy, iak liwó na Spoli
Lada niem wistroyk, lada bram pomnieie
Kęziom rofnie, iuzi a wiatrom gwołi
Kęziom wj lom kłakal po wiccie.

Łzy nie ta bracia! wera nie bracimny
Kielkowi wmozplnie porzka
Luby so uglewz, co wj lada zaimny
Lada chmurki zalzka

Anie cho' losy pydui wstony niez nane
 Cho' more niudy nie wro'u
 Niek narw mby adiaro nay milo'i, niesmici
 W. frak duszem awami roflany.

Tak czy nad pulsam morzem otkoli
 Czy wstadeknych ziem' koline
 Ranpa i ranpa w idno patrosz stence
 Jidnosie nas mylo'i respole.

Prayztoro'i iak monio, Bogkie Dzierzo, stonie
 Prayznanie Bogu hotel winny
 Altem ia dalecy, prayzrat iak inny
 Stenbuzie co nam do stonie

Kiaro co my Praviai wofolnie kafeli
 Dobracimz pomysl nie mity -
 Nie zginie wniemi, debem wyszreli
 Luz braba orafu, piuz sity!

Druwo nim rodu przed twidnie orafu
 ptomien' az petynie zpod nieci
 Drazet, cho' otem, prudecy nie waleci
 W zi mu piora potofnoy.

Tak i my Praviai - cho' nauim silnie
 Luz raby Lotu nie minoi
 Przeba nprid dobre sity rozwinosi
 W ofragimom celu nie onyba.

Pieśń

Boie szczeri Łotzera czerca donki lida,
 Protiw nasiakomiu boronyu worshu;
 A łepa dawies' nas na posmiech swiata:
 Nastaw newolu, nerhodu, łewosha.

Prosym Sia Boie i Swojoho Syna:

Nech wsi znow budem jak jedna rodyna.

Nolys' to Łachy na wojny stawaty,
 Platylы hoosy na potrebny kraj;
 My za to goda im, sobi oraty,
 Butysmo w zhoti, izlysmo jak w raj.

Prosym Sia Boie itd.

Pryszty Moskali i wse poniżaly,
 Wie na moskwoiskij poradok zwinylы,
 W wiesem newolu nas panam w idaly,
 Nas na zakhubu z nymy skhotylы.

Prosym Sia Boie itd.

Lial sia, rial Boie narowi puzali,
 Nech nashi budut i pola i chaty,
 Nech syniw nashich ne budut' w Moskali,
 Nech pany nashi budut namu jak braty
 Prosym Sia Boie i Swojoho Syna
 Nech wsi znow budem jak jedna rodyna

Wrony nasz Boie, wrony nasz dola,
Dawniej stawa i dawniej dystatka,
Daj nam prowadzyna, ne na stowach rodu.
A ne s pataim i materick chatok
Prosich' Sia Boie i Swojich Syna
Sroch my wsi buty jak jedna rodyna

No Tehto dawnia ne wernetsia dola,
Chrystos krioiteju sam widkupyno lude,
To koly bude taka Boia wola,
Nech seriat' shyue, ste sseranttywyci bude,
Prosym Sia Boie i Swojich Syna
Nech wsi now budem jak jedna rodyna.

Israel.

Dla pobożnych w polach sromota się świeca,
 Strach znajdzie gniazdo pod biega.
 O. O. Sufowa! jawne twójce drzewa,
 Bez chleba i bez nalegu!
 Stowom kity dates i ortom siewary,
 A nicowaz brom dla trojcego ludu?
 Woty w gory. Stosy w gory;
 Cuda. Cuda. Cuda.
 Chór bierzomnikow,
 Bogiem memoy jest nasz Bóg,
 Piastery rodnie srodly!
 I w jawne miło nie ma drog,
 Dalej do sromy. Cesty lów!
 A zastum ptaor i zgrzyt,
 Powaszych grabiebach spawozam bier,
 A cyt. a cyt!
 Starzec.

Wieszai mnie syry na gore; bo konam,
 Twara mę abroeni do wschodu,
 A patrzę w stonie srogi bal srokonam
 Choc konam w męku i gtozai

Patrzcie tam - Nihil utępują, stumy
Promień oświecił zamglonych, wod stonice
Skargi na dot. Hymny w gory!
Stonice! Stonice! Stonice!

Patrzcie tam & Nihil tam każdy sity
Naż wielki przed stonice brzozy
A brzy promytki grają, mu nei gtonice
W oczach gnu zapal proroctwy!
Ogniwę lastia, dziele wod lazury.
Lastia się w mrozi przemieniu labawca.
Skargi na dot. Hymny w gory! -
Labawca! Labawca! Labawca!

Imarbychwasat - ! Allelaja ! Allelaja !
 Dzien' uocayty, pamieć uocayta !

Dla ludów zbawienia,
 Wielkiego znaczenia
 Śwista i wicayta !

Smieć polłona, dusza nieamiera
 Grób się zamyka, Niebo się otwiera !
 Głód ty radością, cały świat deis' baje
 Głosze: Allelaja ! Allelaja !

Głos ten odbramiewa, wszędelek świat go słucha
 Wiem nieśmiertelność cnotliwego ducha !

No gdy cielskie opadną kajdany,
 Krain światłości mieszkaniec widany ! —

Smieć ciemnemu sa radość udziałem
 Wrochu nie wiesz, lek serca rozgrzewa,
 W serca i duszy zararem odbramiewa,
 I w Twoje Panie ! progi w nieś ja chwałem,
 I wrac z modlitwą, najpohorniej waszsz !

Allelaja ! głossz !

I z tem wyzarem u dzien' ten uniebieńia
 Patzaram ryżerenz !

Oby ten, co nas wszędelek zbawit !
 Tabie błogostawit !

I wsergotliwie naczeia wlat na liebie zdroje!!!
I prijjet ato, w Niebo pros'by moje!!!

Josef u Abdenkova Dunickej.
Lirnyj.

Ukrainka

Dati na wschoi bracia mi
W Ukrainie tam swobody
Sunkaj dla duszy strachanej
W Ukrainie unocowanej
Tam odryjesz sroze jesiace
Do tam wozytka zywe jesiace.

2.

Tam twe picarzi rozumieja
Tam zaplaciła tu sie smieja
Tam wraza z toba, jedynym chorem
Stepy swym glosom promernym
Zaspiewaja to co maja
W glöbie duszy swej.

3.

W Ukrainie srod zdziwoi
So tam bracia siostry twoje
Tam w Rusalen ideałach
Stynacych po Dniupnu palach
Jest ideal twojej duszy.
I cerna cis, jid.

W z kopyta koniu wrony
I wiedzimy w nacje strony
I wiedzimy tam gdzie serce nieście
I wiedzimy w sępnach też i w łepie
I wiedzimy w nacji serce zajądkiem
I wiedzimy serce równych nam.

SS

Parla Svedico
Mangia pan fresco

Panie Redaktorze! mówiono Lawoski, że kieszka plotka bajki
i Szwedzi jaktem i Sądnyu dniem niepodobnie strasza.
Otoż Stanowu Redaktorze pokaznie się teraz, że kieszka
że mieli racya, bo Sąd ostateczny już się sachat, 7 ko-
niec też świata niekawodny.

"Słuchajcie" dwa lat gospodarnie w moiej wiosce, 7 pulet
32. lat utywatem kompletnego pokoju, 7 pulet ten cety
puleinyz chadze, ani miicy, ani wigicy nikt się na mnie
we wsi nie skazyt, ani ia też na nikogo; niebyto nigdy
żadney koniisji, żadney zwady, i bodaybyu się uieny
lit, ale świata powiam, że pulet 32. lat jies na mnie
we wsi nie oscheknat. — Księdza regularnie wkaż,
de swięto, miał u mnie obiad szałachecki — co wtovek
i chwartek zgrywał mnie w pikietę iak zapisał;
i ten dochód był dla niego tak pewny, iak ztemporalio,
a nawet kto wie, czyby go był i za temporalia wygimiał.
O Turbę we Dwoke była dobijatyka, bom Panie Stuzg
stał iak pulytor, telymatem ich wyprawdnie wyrył
de dostatus

ale dostawio i chędogo. Pienio i starobki we dworze,
to byta arystokracja nietylowa; a i demokracji dia
to się także z Taske Doga nie sta; Demokracja miała
co iść, co pie, i wskazywał także zawadzał się lwanyj
i na szty Demokratki kowale, i każdego Jarmarku były
pierniki i kiełbasy dla dzieci, i w niedziale techna fun
dusi do kawalkmy niebrakto; Demokracja chodźta w obu
fach takich samych supetnie, jak i arystokracja, sta
tylko różnica, że pierwsza wdiewata ich okoto swię
tego Michata, druga zaś niehdymowata ich iak rok
dłuzi, śiba w idney stodole. — Gospodarstwo sęto iak
z wazka wywinat; potrzebawatem Ludzi nazię, pobyrtli,
zrobili dobre, zaptaitem dobre, i oproch ptacy i wstrem
poctystowat. Potrzebowali ludzie odmie dżewa, wodki,
zagona? prosili o adygnany? dato się dżewa i wodki, chę
sto i na kredyt, na odoobek, w podawek, z swięta iak pby
humore, a każdy co mi zagon nawodit, miatem z niego
kartofle i szchnim pbych dwa lata. Zgata moję Kadek
dole, Ray to bry istny ta moja wioskitypa, nie wielka, ale
tch i niemata; 92. osady, Pola ornego ias okoto 700. morgow
ilasek

37
i laszek Panie niezapety. I pola iak z pola, co kapto to
na powrot wlasto, to w gospodarstwo, to w porzadki, to w bu-
dowle, albo w zinsentacke, bo Kocham sig Panie w postad-
kach, i ziadali sig ierak z okolie, by widziec, iakie to
u mnie stodoły, szpiklerce, gostelnie, mlyny, stajnie, bydlo,
tkloda, i duvok. — I pola wize byto zycie utswine, i
porzadek wszelaki w domnu; ale Las, to byt kapital, co
pewne i donosne przynosi procenta. — Rabatem rochnie
22. morgi bet Megos, ale tu dshewo sawsze w cenie, 680.
blinie Materyatowe, wize pieniazd byt sawsze pewny, i
iak na prostego szlachcica dosc gruby. Ztego tek ztowsnego
dochodu sztowiek opredatimie ktopy, ktorych dla bycia
y obywatela sawsze dostatek; ztego tek dochodu wychowa-
to sig i opathtyto szic, zapracito sig nie idem szulek, a wy-
godzito sig ierak drugiemu w potrabie, i w miewsku tek co
zostato na przypradek, gdyby Pan Dóg sztowiska choroba
lub ierak szicem iakim nawidit. —

Oprocz tego w sztytkiego, co tu wyley Panie Redaktorow
sztyat, a co w sztytko w szdzie zaputy sztyg z gwawda; proie-
ma byta gwawdina pathty, z iakim moie sztopli, szty
i mtochi

i wtedy, byli dla mnie z serdecznym affektem, nie pisał,
"Sady jak powiem, że byłem nigdy w domu jak Ojciec
nigdy dzieci. Któryś ten nigdy nie znał, a głępszo
i stał wola, jeśli się gdzie iakie znał, byłtem zawsze
stowem mitosii i oszumen. - To też się żadem winkol,
"Schreiber w wiosce udhymai niemogł, choi kilka ra,
"Zy stryż ptaków na Zwębie domu mego siadato; ale
"zeli zawsze z Nogiem, bo pisai niebyto co; i choiał nie
"ieden koncept: - Praktykant w Głokule patrzył na mnie
"Zytem sako, że niebyto przegrawań wice i komisji i
"obrywek; Ja sobie Panie nie stego inrobitem, Zy pta,
"item wstajemym Zytem, lech we wsi miatem sako
"spokoy i ucho. Nawet oficalisii moji, taka się sama
"z strony poddanych uwarzy affekcy, i dosyć fi bogda
"Redaktoire powiedziei, że 5. lat temu, kiedy moji Eho,
"nom wydawat Cokzy w swiedztwo, chtopi się na wy,
"prawę dla niej dobrowolnie stozyli. Niechiatem =
"no prawdzie na to podwole, ale nakoniec musiatem,
"bo wstajnie musieli, y znieśli iey ptofua, ptofina,
"Ozypu uemato, i krowa się nawet znałarta. kiedy so,
"bie pomysle

bie pomyśle, iacy to byli ludzie iestote przed rokiem³⁵,
to mi się zdaje, że w sobie, i w swoim d'is'potasnym wielce
nie trudno; i wielce mi Stanowony Redaktor, że niech
kto chce pisać i gada, gwarant serca naszego ludu być
Lawose Dobry. — Włosianim nasz nieumiał wyprawdzie
d'ytai; bo go d'ytai nieumiałono, ale miał swój d'otasy,
iako to nazywano chtopski rozum, bat się Woga, y Ser,
ca miał najlepsze; p'nygnymiey u mnie warto było
d'eni ludzini niewał pogawędzi; w roku 1846. nawet,
kiedy się u nas ta Lawała p'isuszy seth Ziawita, d'top.
„ki moi wiedzieli o wszystkim, bo oni mają swoje por-
ty i korespondencye, ale serca do prawdy w d'owicku
rosto, słyszac, iako o tem wszystkim d'adzieli. —
Ale od Marca tego roku, d'yli rachey od końca kwietnia,
wszystko się tutaj zmieniło, i zdaje mi się niewał, że
się dostał do Holendotów. — W marcu p'nysta do nas
wiadomość, że mamy mieć konstytucyę. i możeż sobie
wystawie Stanowony Redaktor, że się seodectnie
tem wszystkim iestot, boi p'ublie d'owick, choćby

Jan

Sam najwyższymi, dobitnie żyłszy bliźniemu, a wpra-
wie publicznem i swobodach politycznych, musi wi-
dzić podstawę dobrego bytu Ogółu i szczęścia całego
kraju. — Wprost nie mówię chciatem, żeby wszyscy
radość moją dzielili, więc słowami moim wie-
śniakom; co to jest Konstytucya? jakie to skutki
takiego prawa i dla nich samych wypieku? Cho-
ć im nie mogę powiedzieć, żeby ich to bardzo szę-
ściem było, lub żeby się tem wszystkim bardzo cie-
szę mieli. — I kiedyś takie dwukrotnie iako-
żem, lecz ksiądz udawał głupiego; i po każdej
prelekcji kiwał głową i mówił, że to wszystko
niepotrzebne i do niczego dobrego nieprowadzi. —

Jakoś koto potowey księżki, zaięchał do mnie
nieki Pan H. przywiózł mi listy ze Swowa, a mi-
ędzy innymi list od brata mojego Somy, stowicka wie-
le-lanego, adwokata we Swowie, o którym dawno
dobrze byłymatem. — W liście tem oprócz nowin,
była i rekomendacya oddawcy; polecono mi go iako
brata

brata Tutača, z Francji do kraju wracającego, i prosiłono
 żeby się losem jego zajął, i gdzieś u siebie umieścił.
 Przyjął go gościnnie, a nawet z względu na rekomendację
 jego można powiedzieć serdecznie; miał może
 lat 26. wykształcenie bardzo poważne, można powiedzieć
 że nawet surowe, ale że to był wygnaniec z kraju
 stęskniony, miła jego sercu, i poważna fizjonomia,
 śmiardzawy otoczek. — Z rożnowy potwałem,
 że jest trochę szaltowany, na wszystko co istnieje w
 „dważniony, reform wielkich a nawet radykalnych
 całego porządku w kraju spragniony. — Do takiego
 sposobu myślenia, nie przywiązywałem żadnej ceny,
 i śmiardzwałem nawet sprawiedliwym, że otoczek
 który tyle lat przeszedł z krajem, który się otoczek
 nie o jedno z granic, y nie jednemu lepsze mu przy
 „patrzył się, wgnie to wszystko widzieć i w Obychnie,
 co mu się podobato = u obcych; na publicis jego pro
 „iekdom stawiałem zawsze stan oświaty ludu prostego
 w kraju, ubóstwo powszechne, polityczne potoczenie i t.p.

Lubom

Lubom go niemogt, o prawidnie moich. Zarzutów pnie,
„konce, miatem atoli nadzieie, ze iak się tytko w kraju
sam rozpatczy, toć w gorzeche reformatorskiy sam
zwolnie, bo skąd inąd, byt to atoliak iak mi się
zdawato, bardzo rozsądny i swiatły. — — —

We dwa tygodnie iakoś po przyjeździe swoim,
prosił mnie Pan K. o rozmowę w 4. ostry. Adzi,
„wiony tem sądaniam Lamingtona się z nim =
w pokoju. Tu oświadczył mi, że wymaga odemnie
ofiary, w interesie całego kraju, że poznawszy
mnie, niewątpi, że tę ofiarę z chęcią poniosz...
ze chce kochystać z stann stędy ogólnych na
swiecie... Narod polski zjednochy swoje sity po
„winien, że póki twae będzie Państwostwo, stem
zjednoczeniu myśleć niemożna, że darowanie
iej bezwarunkowe, mynie dla sprawy ogólney
serca ogromney masy wstosian, bo będzie w ich
ośbach dowodem, że szlachta mysląc o wskiteste
„nin Orychystny, niemyśli iak iż o obwiniaq, tylko o
sobie; że wdokonaniam takiego aktu, niema chwili
do stracenia

34

do Stowacnia, że tada chwila możemy się znaleźć w po-
tkębie, wbycia wszystkich sił narodowych publicznie
wspólnemu nieprzyjacielowi, że publiczne Stowca te
sity w Stowcaie zgromadzić, i o innych się zapewnić. i. p.

Przyznam Ci się Redaktorze, bo tegoż bym
się miał zapierać... że słowa Pana R. nie trafi-
ły wcale do mojego przekonania. — Wcały je
go mówić bowiem niedziatem tylko jeden pewnik,
to jest darowanie Państwu — wszystkie ato-
li skutki, jakie z tego aktu wyprowadzić, wszystkie
nadzieje, jakie na nim opierać, były to zdaniem
moim marzenia, iluzje, gwałski na wiarę,
i nie więcej. — Marzenia te dowodzą, że Pano-
wie Bracia Intacte, którzy nad regeneracją Pol-
ski w Paryżu myśleli, nie mieli Superstie, ani
Ludzi, ani Bósty, na których swoje rachuby opierali.
Znieść Państwu... choćby sprawiedliwie
odkrył... pomyśleć o jego wychowaniu, były je-
dy zdaniem moim sprawiedliwe, i mogły kiedyś
dopiero

dojuro narod nasz zapobiegaj' wte sity, ktore sig P.
R. zdawato, ze za wyshedeniem jednego stowa, darowanie,
jak gdyby z ziemie powstan... Ze chtop da
"oswihny wshnie, zadney nielozato waplivosci",
ale zeby sig dla tego, ze wlasnosci swoiey niehaptai,
"i, ze iey dostaj' darwo, miat Sarah zimienie w
patriotę... Obywatela... to byto twoskij problema,"
"tychne, dla tych osobliwie, co mieli sposobnosci"
"zusi chtopa Galicyjskiego w ogole, a wszellegole"
"fel Rusina. — Uwagi moie, powahytem sig poro"
"stawie Panu R. kiel na niu najpuniyszego niezrobity
"wshenia; mowit, ze takich shchy niemozna sadzi z
"indywidualnego stanowiska jedney gromady, jedney wis"
"ski, z obiznosci lub stann osiwaty chtopow, wshy =
"lub owey okolicy kraju; bo to sa mowit poiedyuki
"wszystko... ktore sig wshy w ogolnikach zaiwajz,
"a ogolnikami temi byty podtyz niago; potreba momente,
"zapet ogotu, poped entuzyastychny, ktory jak dwiedzi
"dokabnie udao, y wshytskich za sobz porywa. —

Widzac atoli, ze miie ten poped entuzyastychny nie

bardzo

bardzo za nim porywat... Pan R. szept do mnie z ogniem,
 z ciekawą... z mocą kłosey opisai niedotam... choiby
 z resztą wszystko ta byto i prawda, co Pan mówi, choiby
 w tych stronach ftop tak rozumiat to dobrodziejstwo,
 i tak go mało ocenił, sechasz że Pan wyjechał
 się od ofiary, którą wszyscy bęli wyjątku Obywatela wicy,
 „Sey w Polsce, wtey ostatnie chwile, kiedy to mówią, i rado,
 „Sic ponosta? nieisties' patriotą? Sechasz że się wy,
 „Stawiać na pomówienie, że się sam idem cofnąć do ofia,
 „wy... którą wszyscy zrobili, i którą ty sam za innemi
 koniecznie poniesć musisz? Nielepiajcie więc zastępy
 uchylenia tego dobrowolnie, co podobny i tak przyznasz
 nie uchylił siebie będnie? Polska! droga Obywatela na
 „sta! wyjecha do Pana szc... Wzdziak że ztuchym na to
 „wołanie?... Wyznaiz, że sposób i ton z jakim to mówit,
 byty tak elektryczne, tak porywaizce... Oby jego siwicy
 takim jakimś nadludzkim blaskiem! że iakby zekking
 „by z magnetycznym fluidem, skutem że mu się opubli
 „niedotam!... Lzy mi stawety w oclach, skutem się =
wiego

siego obiznia, i wszystko, czego tytko chciat, sobie przy-
obiecatem — bo bytem w takim usposobienia umyśle
w ow czas, że myślę bytbym dżicci i Song darował,
żaby ich przyypadkiem byt zażądzt. — . . .

Lech Pan R. byt na starższie skromnym... uhytkaw
„szy s co mu chodilo, żądzt tytko, ażeby mu podwoilit,
za nim dawowiluz ożylosz, przygotowai trochę, braci Oby
wateli, iak odtąd Rusinow moich uabywat, do Łožu,
„milenia Wagi i Śnachenia Akta, którego się nie spochiawali.

„Pozwolitem na wszystko — i odtąd teli Redaktorze dakiu
sieg moia uelnicowa korona na tym użdanym swidiel. —
Pan R. rozpoczat swoia nauki w Cerkwi po potudnie w
Niedzielę, mówit po polsku do Rusinow, i choiat go nie
„Łochumiali, tyke iednakże Łochumiali, że mówit o Polsce,
o potężeniu się wszystkich, w celu wywalczenia Obychf-
„ny, o szlachie, która ich dawniey uenigżyta, o strażie
„typaniskim i niezgodnym, którzy ich, i ich szlachę żąbit,
i. t. d. dalej — Bytem tej scenie obecny, i uwolniony od opty-
„wou owego fluidum, którym miie w t. oclty ocharowat, przy-
„Luzig że mi się to wszystko bardzo nie podobato — chtopom
Ład moim

Zas moim, sermone jego niebardzo przyspada do smaku. -
 Muie swego Dzielicia, i Cesarza, kochali Lawak skraju
 po Panu Rogu; niepodobato im siez przeto wszystko to, co
 Pan R. o Szlachcie, o Dzielicach, i o Cesarzu gadat. -
 Dwoich z nich najsmielstzych odezwali siez - na kwadrach
 veszty malowato siez obruczenie, zapobiegajace przeto iakieg
 scanie, przemowitem do Ludki po moimem, utagodsitem
 iak mozdem - Apostoda zas wypprowadzitem z Cerkwi
 do domu. - Odstad zapuszczat w prawdziu moimie do
 Chtopow, ale przelch dni 8. nad nawroczeniem Ksiezka pra.
 ..cowat, i tak mu siez nawroczenie powiodo, ze kiedy po 8.
 dniach wyjechat, /: jutrem go potem niezdy uilwidzial:
 Ksiezka moiego zupełnie niepoznatem. - - -

Manie /i Stanowony Redaktorze opiszwai to wszyst.
 ..ko, ilegom siez od niego po odierznie Pana R. nastuchat?
 To zgodza do prawody pomyslei! Podlug mnie, uilma uie
 obelzplinszego na swiecie, iak ksiadz, ktoremu polityka
 i socyalizm, demokracya i republika... Lawonii z Nowoz.
 Moiy ksiadz z opowiadania Stowa Dosego, przemianit siez
 w Trybung ludu

w Fryburg ludu, niewat Kathania et strach pomysleć
iaki mówit, o wstady ludu, o arystokracji, o nielegalności
posiadania wigay, a niżeli siusle do życia potrzeba; otem
ze Ziemia do nikogo należeć niemoże, ale jest wstyśkich
wtasności, żyta o szlachach, o których żyby tak kto =
półed okiem iestelle wabyt się byt wspomnieć, byliby mu
niezarówność ogolili żytoż, alloby go też na teby kłótki
Zamknęli. — Józ Ci mam daley pisać Redaktorze?
„wawerty wiadługo patenta, ziaawili się Komisarzy Gysku,
„lawni, wiadługo potem agencji Sto Tursey, i nawessie do,
„zha Halicka, i dokonali dzieła iak teży niemożna.
„Chcesz może wiedzieć, iak dziś wygląda wtyju ziem,
„skim rajem, który się rok temu iestelle moim wioską na,
„dywat? oto iest krótkie tego piakta Opisania! —
„Opowiad stoożia, który się iestelle płacze piły domu, i
„którego nie ledwie za szpaga piły moim bokem uwatę mu,
„szę, wstypcy ludzie z folwarków proochodili, i nikt w ca,
„tey wsi niechce wigay stuhaj we Dworze — stuhaj i lacha
„to uchodźci tutaj tevat za najwizkłość haibę — moij fus,
„mam i Lokay i miasta, dwie spokojowli i Zona Pisacza,
„dogładajca

dożył dajęca kowi, Wotow, i Krow, — i ucieli tak po trawa
 daley, odstąpię trzeba będzie gospodarstwa, boi żay bym
 nawet chiał sam owa i utoić, to temu wszyst,
 „kiemu niepodotam. — Wyobrażenie o własności dui,
 „kto supetnie, na moich polach owa chłopi i siia
 iak na własnych — na moich łanach pada iak na
 swoich — i dżewa w lesie przestali kupowai, bo kaś
 „dy biadę nie tyle tylko ile mu potrzeba, ale tyle na
 „wet, ile może wywieść, osobliwie na Materjat do
 Hanistowa — Buzday w lesie spotkatem dwóch
 niezys' poddańk moich — teraz braci Obywateli
 zaischali z podwożkiem i siinali w lasie potażi,
 „nego Dżebłaka! ... Zobaczywszy mnie, nieżenowali się
 bynajmniej, lecz z iak najstymniejszy Krowa kow
 „chyli zachęte dżieto. — Wytem sam iden, ich byto z
 z siekisanii, i ja wstąpiel musiatem być milcz
 „cym i nieupliwym świadkiem aplikacji systematu
 Cabeta do moiego własnego lasu. — Zresztay mnie
 już samemu zachęna się magie w głowie, zachęnam
 wątpie, czy to do prawdy moij las, moia Wied, moie pola

boi słyszac ze wszad co dzien glosno y wypatnie po
" wotarkane, ze Lienia do nikogo nie nalezy, ale jest
wlasnoscia wszystkich, ze Grunda Dominikalne,
Lasy, Laki, pojda niedlugo na podziat, widze ze
ludzie oby, orka i siera na moich polach jak na
wlasnych; nie dziwnezo, ze mi sie chasem zdaie,
ze ia to wszystko komus ukrasac musiatem. —

Nie mowisz nic o dochodzie, o zbiorach! bo
skadby sie wziac miały? na timsz meladziatem
ani doteraz chęci pola, wize zbiorai nie będzie
co — podatam prozba do Cyrkutu, zeby mi dat po
" moe publicznie chtopom, ktorzy orka i siera na moich
wlasnych gruntach. Cyrkut odestat mnie do dro
" gi sadowey... iak ci sie to podoba Redaktorze!
mam polnywai chtopa o jawny gwałt i kradzieh!
ustanawiaie adwokata do sprawy — ktora na cety
swiecie wdrodze polityczney jest roztrzygana? —
Ksiadz mój y Łozka Halicka ktora tu wstydny chy
" taiz i sylabiznia — to są tevat wyprochnie we wsi —
y niema wotady

„iż niema wstady, aby zapobiegła, i aby tego co w tym
 Dzienniku Lwowskim wypisane, nie zrobili. —
 Książki powstała dlatego codziennie, że wszystkie
 Dokumenta, których tylko potrzebuja do udowod-
 „nienia, że pola dworskie i lasy są ich własnością,
 Lwowska się w Lwów Halicki. — Niemyl Redak-
 „torze, żeby etopi przyprusschali moi na minuty.
 „że Lwów Halicki pisze iaki Dziennikarz! 'Drogi
 „Nose'... oni wiec, że Lwów Halicki pisze sam
Cesarz w Wiedniu; i wszystko co wiecej Lwowska, i
 u nich swięty i Lwowska nieulega wątpliwości. —
 U mojego sąsiada, książka przenosić się na inną ple-
 „bania, przed odiaadem chiał widac Lwowska i
 interes — Lwowska wice etopów i oświadczył, że im
 zostawi Lwów Halicki, wktorey są wszystkie do-
 „kumenta i ich prawa, jeżeli się stozą na iey ku-
 „pienie — etopi się stozyli już niewiem wiele, kaba-
 „li Lwowska na Lwów skidykcy zelaadem okula z dwoma
Sankami

Zamkani - i zamkniesz na dwa klucze owe Doku-
menty - pewni są teraz, że mają wszystkie dowody,
jakich im tylko potrzeba. - I veszta nikt z nas, ani
z naszych stuzących nie wie się odnosi do chłopa z ja-
danem, choiby najstuzniejszy - Odpowiadając bowiem
na to jest Sumaryczina, ja tebe ubiwe, i na tym się
koniecy każda indukta. - " - " - "

Taki jest Redaktorze stan rzeczy we wsi, jak
roktem jeszcze spokojnej i szelystowej! niemniej
stusnie, mówiąc, że się są ostatechny załat? a ko-
niec swiata że bliski? Wstrzymuj się jak mogą, i dopo-
ki mogą; ... ale dalibóg za nie nie mogą, nie jestem wy-
bą i mam krew gorąca... i jak nie się przebieczie ier-
pliwosc, strzely w Teb ktoremu stych stodziej! ... i dżi-
ki konstytucyj, dostanę się jeszcze do kryminatu....
Lub z tego listu stanowimy Redaktorze ułtydek, iereli Ci
się zdaie, popraw co moledz i wygładz, bo co do rzeczy samey,
pisz Ci swięta prawda, i dodaj tylko, że iereli to ma być stan
konstytucyjny? to niech wszyscy diabli powoz wszystkie -
konstytucyje na swiecie. - Przyjm zapewnienie. S. S.

Wsią, zedozkg,
pryprymgietrch Wyszepr,
oisgcti, ngudiaz, ig ep
Ognor Uelphigeri
Zabiusti

LSOKADIA

LAGI

Alia

Pierwiałki wiosny przym w
Laskawosiu
Ja lo obrany łwey sciwini,
nosu
Uplec xmiot słubny, dalszebie
Winiel
Kiech iz uwienocy piskny Mto,
Kieniel
Jwazy swoid piskny, kory row,
naly
Ley midawicoy xmienny, Okm
Siz
Wnet awidny, kowidy Zapach uil
Kziniel
Jtwocia Pakoni, laktre pxe
mine

Powrot kochanka

Wesołe taki, wesołe gaje,
 Gdzie stychała fletów piewczono tony,
 Gdzie echo echa piewnki padała,
 A za górami biją we drony.

Na nad obrumykiem, w przyjemnym cieniu,
 Przy brzozy kilka wygnaktych rosnie,
 Śmieję się młodzieży w świeżym odzieniu,
 Ochocho skacze, mił radośnie.

Wiele jasnieć dzieńceś wada,
 I kwitnącemi wdziankami stynie,
 Lecz za powroczną młodzieńców zgodą,
 Każda nie sprosta piśknej korynie.

Jey korbatańka kibici, niebieski oocy
 Usta, na których róża za kmiła —
 I śladki uśmiech, uśmiech urocy,
 Ach, jak to worywoko za serce chwyta!

O jak to wspaniałe są serce i myślenie!
Jak się podobają i kochają i miłość.
Ile miłości i miłości i miłości,
Czy byleż piękna i miłość i miłość?

Trudno przeniknąć myśli i serce —
Wiek serach i serach i serach,
Lecz jakże serce, o serce i serce,
Jak serce i serce i serce i serce!

O jak to wspaniałe są serce i myślenie!
Był miłośnik i miłośnik i miłośnik,
Kochał się i kochał i kochał i kochał,
Wiek serca i serca i serca i serca.

Ojciec, serce i serce i serce do serca,
Daj mi serce i serce i serce i serce,
Ja się serce i serce, jak serce i serce,
I serce i serce i serce i serce.

Ojciec, serce i serce i serce i serce!
Kochał się i kochał i kochał i kochał,
Kochał się i kochał i kochał i kochał,
Dwa serce i serce i serce i serce!

47

::

Piosn' Wypomnienia

Salok, ptynia Dolina,
Na dolinie Sawory
Tam ja x moja Dzeworyna
Acha p'odait wiewory

Woc uie krotka x dawata
Niewpalaimy x swi'aniem
Mitoie' sen nam x abrata
Mitoie' byta niespaniom

Ach niewty szat niewidziat
Acho swiadkiem ledyne
Piorun obrastat Dzewine
Ach Dzeworyno ja x gine.

Raz uie Chmura x abrata
Piorun obrastat Dzewine
Tam uie Doreca x swi'kata
I wotatom, Ach. x gine!

Dumka Saloska

Wszystko z ciałem ulał mi,
Proszę mego umarłowieńia
Wszystko koniec swoy razmie,
A moy Los aż niemięnia

Stakai tytko y na xekai
Los mnie moy nakazat orazi
Kaze koniec tycia' cze kai
Dla mnie niemaż inney orazi

Choc' aż ciałem y roz omieci
Ale umysł moy obroskany
Wszystko się na opak' dxiije
A ja w Veron' ciępię Rany.

Godabnos' y ciępię' Szekha
Paki tycia' mego stanię
Bo tak' rozkazaty nięba
I tak' kaze powrotanię

Ach czyż się Tragi...? „Stoj, stoj! Dziś tamie
 Niem jak są kryje swoje kapy,
 Ale przebadaj mi, jestliś w obawie,
 Czy kawale bóg kiedyś wmitoli ślady? „

„Bogiem się świadom! „ kroy kroy młodzińce

„ Kochaj ją bóg, a przyjaźń obojętne! „

Ona wstydliwy krajac młodzińce
 Archa! „ Gja przywodzi tażka. „

„ Dam ci wój ciotkę kaeny młodzińce! „

Dam ci me tu będrickij za żony,

Lece apriod, nim swoje mitali uwaroż.

Symul, a cyrypnal opiewać na obonoż.

Chmury Seteron nad nami wiszą,

Gjaż wstrackaja wnadze granice.

Kiechaj i kusicy skabli swiet styżka,

Kiechaj i twoje kronaja, prawica. —

Agdy ja wojnie stawaj, a kroyty

Stroćicy, a sprokajne nasre ustroie

Znajdziesz dar stado, dar kowalstwa,
Metal i waz się przy lubej konie.

Styry to Pristaw, styry, śladnieje,
Kadai" go miestra, smutek uciska,
A nosze w sercu stochu nie drąje,
Ciebie kochankie i byca' wiska. —

Wiska kochankie, i do niej reze,
" Koryna moja, drogi aniele!
Jedź na ognie, jedź na miecze,
O niebespieczeństwie jakże sam wale!

" Ktoś śmiechelnym i raniom powiekiem
Polegnę w obcej ziemi daleko,
Lub też sławę się losu i gryskiem
Powróć do was, ale karkia. —

" Nie xmienisz że się sławie Koryno? 66
" Nie wdziemy! 66 rekta cętał drzewica,
" Czyliż nie widzi, tych też co ptyne? 66
J trami i lane sakryra licat.

Styry to Pristaw, styry, śladnieje,
Kadai" go miestra, smutek uciska —

A nioga w sercu stodka nadzijsi,
Jeszcze raz lubę i oycarściska.

Jna bystrogo stoczynowsy konia,
I miechem przy boku, hełmem okryty,
I smutnie zapuszcza ojczyście bicia,
I smutnie też pod nim koni ja b'kowity.

Dwa kroci już i to wiek swe pienia gwałt,
Juz dojrzewają, raz drugi kłania,
A on o sobie nie niedoświ,

A ni sam da bąd ku nie przybywał
Wesote taki, wesote gaid,

Gdzie slychai fleton nie stracone łony,
Gdzie echa echa piosenki podaje,
A za gorami biją we drony.

I ty wesota, ptocha Rozyno
Uralesz, powrót pniecy młodziury,
Dni sobie w samych nieciekach ptyng,
A Kwiata moie w grabie juz lezy.

Czy w grobie lezy, czy jeszcze żywy,
Juz w twojem sercu on zapomniany.

Edward bogaty, Edward szoki, ślwiły
Kochać cię, i jeść wrażem kochany.

„Nikt mym, prócz ciebie, nożem nie będzie.”

Tak do miłośnika mówi Rorynał.

A Edward w niebieś liżąc, się wzdanie;
Przed swą kochanką, kolana szginał.

Błyśka na niebie, księżyc się chmurzy,
Katobną barwę przybraty gaid,

Pędzony wiebrem, z toskolom' burzy,

Wielkowney zbrai wojownik stać. —

Zpatry drako. — Szary jego bladek,
Krwiz zawiłe ocy, zbroczone wstwy; —
Kardy uciękał. — Rorynał pada,
Z generakliwce wydrąje głowy.

On da mię leci... i przy mię sława.

Z upiót użądory drąca Dziwica,

„Zdrój synio! wiesz, że widziysz korutawki?”
Czy ty jeżanata to blade lice?”

„Dziś twoja przyjeżdża, Dziwicy no ptocha?”

„Kmiutas' kumnie owe przywizana!”

Ale cis i' d'ristaw do tycheras kochal-
 Przymi to o domnie pocatowanie.

Wym' kimne usta do ust' jej nieid,
 Oddech' zaraka, wysyca' syca,
 Smutnie raczamiat' wicher po lesie,
 Dato cis' styszei' okropne wyie

A duch' d'ristawa i' d'rikim' u' m'iechem,
 Potrzeba' martwym' ciatem' koczyny,
 J'ruca' silnie, a sam' i' pro' spiechem,
 W'nie'it' cis, w' wysoki' chmurne' krajiny.

Panure' taki, ponure' gaci,
 G' d'rie' ty' ch' ai' d'rie' w'ie' ptacz' liwa' bony,
 G' d'rie' echo' echo' j'eki' p'd' d'rie',
 A'ra' gorami' b'ijz' we' d'zwony.

Stup murewany.

Nad nowym Mylskiem *)

O
„Anio! Patrz, jam już siwy,
Patrz na twarz wielkim zoraną,
Czyliż oczy nie orzędlony,
I trą w oko, z duszą straszną,
Który wkrótce legnie w grobie,
A nie wzbudzi wiosni w sobie? —

Gdy uradził swych dzień obywatel,
A gaśto matki swojej rzybie! —
Jam ci do serca przycinam,
I pomysletem: o drucie!
Kawny na powiechi, może,
Bo ja mam tylko was i was!

*) Nowy Mylsk. nieś na powiatowej drodze pomiędzy
miastami Orłowem i Równem w gubernii Włodzimierskiej leżąca,
przy której górach jedna z wieś jest Stup murewany, i wedle trady-
cyi gminnej, narwisko wieś bierze ze słownictwa wsi kłan-
skiej o powieści tego.

„ Coś się stało w tym kochaniu,
 Wymyślił wawrzyn rękaw,
 Ja stawać widkiem znowu,
 I łzy kłody muszę umierać.....
 O, wróć pokój mojej duszy,
 Wszak się ojciec ten poruszy!..”

Jakieś to Bohdan. — J. Amila.
 Wład wódz dliwie w mundurze orsz.
 Później się ich nie ośmiła,
 Ciziki smutek serce stoczę,
 Siwka ojcowski kolana.
 Wychodzi tramie z lania

Dwadźdzwicenne krużganke
 Włapiwsky ptocha dziewica,
 Coymaś cnotej kochanki
 Stebri przy swieble księżycu,
 Czy nie adrie z której strony
 Jey Alcy ulubiony.

J. try starca, i cierpienia
 Coś ty wniepramiji za chwile, —
 Władai dziewce wesołtwnienia,
 Ser, znowa pogląda mile,

Cy najedzie z ktorej strony
Jej Alexy ulubiony.

Wym rade, snit koni kopity,
Jy bty snęta swiechna zbroja,
Wśród tryczek, helmem okryty -
" Tyrieś to kochanko moia? "
" Tyrieś to Alexy miły? "
Usta jej ich potakowały.

Alexy piękney postawy,
Wielki mądrak, Druż Drużyst;
Aż innym był na polu stawy,
Jnie iedną bliźną lirył -
Ale miał myśli z Druż Drużickie,
Ale miał serce z bojęckie.

Pielka Drużwie już za słabit,
Lece wargy skie zbył krótko risty -
Prata własna ręka ubit,
Malki wbraził do mogity,
Padłami, nę dzne z tworzenia,
Druaty na jego skinienia.

„ Ach już druga mi ja wiosna,
 Krekiet Alady do Anieli,
 Jkiedy chwała radozna
 Twary ma smutna rozweseli,
 Wkolej wykrezesz, te stowa:
 Jam x łaba, jechał gotowa!

Groszobym Bohdana prosit,
 Ciebie, skarbie jedyny!
 Lawskie on mi nawisi nasit
 Wawim sercu po mej radziny,
 Nigdy na to nie przygotanie,
 Bym cię pajał, me kochanie.

Dobre ten srebrny kraj ksiezycal,
 Wkolego swietlo mi łakal
 Naszey rarmowii przygowica!
 Drex, gwiazdki na niebie Drazal,
 Wtagam us! Wykre te stowa:
 Jam x łaba, jechał gotowa!

To krekt, i kolano xgina,
 A Aniele rozowulona,

Prosym Cyeu zapomina
Ci Onie kochanka do tona
Jle niene mowi stowa!
" Jam etob, jechai' gatana! "

" Wotrymaj siz niu drixime Driuis!
Na wota Bahdan x procbachem -
Czy ci jup nie mite rycis
Bad karego Cyeu dachim?
Hdy bran' siz ranodricielu,
Khego sroxsicjal wic hoxycielu! "

J laci z miuchem do riraycy,
J pociski nan' wywiera -
Kadta rzka winoweycy
W hte rary silnie adpiera -
J adpiera i napada,
Wdono - i starzec peDa! -

Wym' Alexy krowig, sprystrany
Chnyta kochanke om dlatu,
W dxi procb bory, procb tany
Na nim gromiata i tlyskato,

A Alecy niestrwozony!
Leci jak wichrem niestwozony!

Jakież to sam stychai kryki?
Brazh orzian szest koni?

"Goncie! Goncie wojowniki!
Tenu wpriscnaci, kto dogoni!"

A Alecy niestrwozony
Leci jak wichrem przdrozny!

"Daley! Daley dzielni mozie!
Wpriscnaci temu, kto dotknie!"

Bliżej szorstkaja orzkie,
Bliżej stychai koni rzemie!

A Alecy niestrwozony
Leci jak wichrem przdrozny.

Lece przysuta chwila straszliwa
Chwila kary. - Twy Dagnana

Bara - "Sty!" a nigodziwal
Siostra, kmiu szcowa szlana!"

Zszybkaci, blyskawicy
Przy padaja wojownicy.

20

„Kto rajco! A kto nasz ty Mściwawał?
A kto nasz ty Bohdana syna?
Ob siewizła jest moja opawa!
Twoja niexgladrona winakła
Pilkka cye raketem sie x biega.
Kad Aledy i Kowia rygat -

A Anela jak smierci blaża
Jak x rudy listek sie chwije -
Chwije sie... chwije... apada...
Pucal sie - x nowul mdlejs.
Ale brat co xembly rękaw,
Spokojna na to pogledat.

„Gin' i ty siostra niezgodna!
Roxeoy Mściwaw do Anieli.
Xiech kaxda cojka wyrodna,
Kłoda sie kudy comiela
Kadai taki cios rodrini
Xiech podobnie jak ty ginie!

Jowmstęz stęp musowany —
 Tam drzewicę, męszkę, sliwę,
 Wlęka skuta, w kajdany,
 Wiernie kamikaję kę wę,
 Ję skę cęho... coraz cęskęy...
 Nikt jęz ję cęnia nęstęskęy. —

Pusta Kaplica

W polu samotna kaplica stoi,
 Ktęch kęcę sęskęp jęz kę bękwęty,
 W nowę wejć kęrdę kę bę,
 Ję pęskę, sę lę Orient cęty

Kę dęz sę jęz, nęgdę męry nę ad bęra,
 Nikt sę nę męwi ję cęnie,
 Pę sęskę kę tęnie nę wickę wpięwa,
 Ję lę lę, nę dępęnie.

Kę lę wickę tędręim pęskęgo sęnu,
 W dęchę kęj sę tęchę powięci;

O biednym Janie, bogatym panu,
I miłośniku niewieściej.

W wiosce, co leży w mitej dolinie,
Przed wielką laty Jan młody,
Kochał się w młodej, pięknej Halinie
I dał wierność swawody.

Halina wrazu była nieomniata,
I dążyła do innych kochankom.
Lecz w krótkim jejmu sercu wygnata,
Ic był kochany na wzajem.

Temu jest sista miłości znana,
Kto zna jej słodkie pany,
Ten zdaje sobie wystawie' Jana,
Jaz był radością przejści.

Unu kochanki składa w pokorze
Kamiennych uokół przysięge,
I na pamiętkę bierze w kolosce
Błękitnym adnuy wstęge.

Swięcica / pla nich luba pogoda,
 Sama / się / szerze / się / im / wneto -
 Czem / się / znikneta / serc / ich / swoboda / e
 Co / pokój / Dusz / ich / zabrano / e

W / Szalony / przejeżdż / przez / chady -
 / Pan / młody / i / urodziwy,
 / Jasniany / na / nim / ad / stola / wrady,
 / A / pod / nim / kasat / kon' / winy.

Ciekawe / Przewozi / oknem / wyjeżdżo,
 / Bity / w / ją / jak / lilii / spad / wody,
 / Kz / serce / pana / w / pierwi / zabrano,
 / Gdy / ujeżdż / był / urady.

Osadka / konia / lekko / xest / kooxy,
 / Koga / nie / skrota / w / smiercia,
 / A / topią / w / liach / Szalony / oocy. -
 / Piekłina / xby / tek / pragnienia.

Dobra / Przewożna / wynosi / wody,
 / Jnan' / nies / miato / pogłoda -

Wypis

Wyjść z uśmiechem Po dwa pan młody -
Czego on jeszcze żąda?

Czemuś Haliny smarz, ogniem ptonie,
A czy w dół ci spuściły,
Tępioty ston jej młodziemca stoni,
Jakie ten wieśćk byt mity!

Stadkie ptymety stowa x utt pana,
Smarz, piśka, a strój bogaty,
Koi Halina doręca, x miewca,
A konice prosił do chady.

Chętnie młodziemca na to przykai,
Tego on pragnął jedynie -
Przywiązał konia, rękę prosił
Płonęcej wędzdem Halinie.

Wesali - Jan biedny pakryt x deleka
Na ten mu widak niemity,
Wskokot, i x miewca tego ucieka,
A czy mu czy prosiły.

Widok Jan nie był x jup u Haliny;
Móże wieworem i x rana,

Ca dzień przed domkiem lubię Dziawczynę
Sivego konia pana.

Raz pięknie byto, wiecór wiosniamy,
Ubiórął wzgórki w purpurę,
Wenetas Jan w pole wyszedł strokany,
Pozerał myśli proure.

Cożno mieszczony szuka swobody,
Nigdzie jej znacieś mimore!
Zniknęły ślady jego urady,
Zagasty wstawy roze.

Kto to się przed nim ścieżka pomyka!
Jakieś młodzieńcze & dziewicze,
Cożnał Jan swego spróchnobnika,
Tak, co pan & niewdzięcznicze!

Jaż - Jan biedny palony & daleka
Na ten mu widok niemity,
He! schagt, i xmiyociał tego ucieka,
A try mu oky krowity.

Kobielę

Pro białe! Jakże dawać wam wiary? —

Halina panem rajsa,

Juz mu z waszej rzki robi afiars;

Stary ich przyzga' swiasta. —

Leniwo się od żłoba, idzie pan młody

Obok kochanoy Dxiwoy,

Juz się weselne raz po raz gady,

Juz idą do kapticy.

Swieźnie i huśnie i z liwną, zgrają

Łoboznój państwo młode,

Juz u proga' kapticy sędzi,

Jakże się aż tak rozchodzi?... —

„Trop! Ktoś rawotał, trop sukaj ceryk!

Kiedy go oglądać oheiny,

Jcota zgrają w to mijsce biczy,

„Ach, to Jan biedny, naxowy! —

Styry te stawa' drzegal Halina,

Wescheła... jak płótno rólada,

Jcavit apada, k'xiemi się zgina... —

Boż duży przy tropie padła.

Smęty

Singlony Pan reuic kochanki ciato,
 I do palacu powrsic,
 Wardeno x swiadkow serce balato,
 Joware widok ten smuic.

Namienity sie we wnetnie opiewy
 W opiew pogrzebowy kaplana.
 Tu przy kaplicy, pod dwana Drzewy
 Wskoczona para schowana.

O kied w patnacney zwy kle gadzicie,
 Otwiera sie ich mogila,
 I Jan iat kawore przy swcy Halinie,
 I wawoxe milona mile.

I dz powali smutni abojz,
 Halina rzewne trzy tejez,
 Janouse wiernosci przy rekha swajz,
 I on sie gorzku smije. —

Femira

Dumka

Do doliny polokę plynie,
Nad polokiem bęka.
Jęzowiny, czarownicy
Siadki na nim kręka.
Tam Femira kwiaty zbiera,
Zbiera, myśli wciąż:
Czy z wyprawą, czy w stawy,
Przeto wróci męż? —
Czy powróci, czy ukroci
Jęz smutek i żal?
Kwiaty składa, na darni siada,
Okiem szuka w dal.
Dny gaika, na koniku
Biedzi rycerz w exnat,
Rycerz leci, pancerz siewici,
Gnady konik rat.

meta

Mite bogi, to mój drogi!
 Ach to ugo kon!
 Ja z porpüchem i z usmiechem,
 Klasnie w biato Ston.
 „Kubij w Stonie, nie kdo' b stronie
 Ja i wsem swoj brat,
 Rozred mity, do mogety
 Juz na tamten swiat!
 Z smiere' blada wnet usiada
 Na Femiry w kron -
 Bral rajtakat, kruk za kroat,
 Smutnie kaxat kon. —

Grób Maryli.

Maty wci pytają się, bracie,
Kcata wies powie sobie,
Maryla żyła w tej chacie,
A teraz leży w tym grobie.
Niekawie!

"Sarcze ze smierznemi włosy,
Jakim swoje try są pływają? —
Pakym ław katolne głosy
Na urwiszkach sych skat gina?
Bawieć mi cierpienia swoje,
Sarcze, more je ukopz."

Była miodxian, an wmitoxeni
Hydai cirkie wesołomien!
Głozę apar na kamieniu,
Ponure rzuca wyroknie,
Biate włosy wiatr rozwiewa,
Lra my blade lica klera!

Wohu swojem rozparze blyska,
 Odkryj swoja postarpana -
 Jaki ci smutek uciska?
 Jaka w sercu swojem rana? -
 Powierz mi cierpienia swoje,
 Cyce, more je ukoje."

"Cyce? - O! tego narwiska!
 Nie zapominaj mi, przez Bogal!
 Bo mi riat za serce siiska,
 Bo mi, drzeczky bolelu sroga, -
 Bo ja niemam juz druzicia!
 Rajoz przez - Niechcisz za rzicia!"

"Albo rostan' tu miodziwca,
 Ty wia podobawz Maryli -
 L'rob wianek, niech ci uwienorel,
 Niech was potozke, wlei chnili -
 Kadnier' ten kamien' omsacony,
 Naprowadze ci, do zony. -

"Wu, nie - az sam! rostan' sem na,
 Nie podnos' tego kamienia!"

Jam

Tam tak ciemno... tam tak ciemno...

Stonice nie wypuszcza promienia -

A Marylka w białej sukni

Spokonywa w swojej komnacie.

Co ja mówię, - co ja mówię -

Nie ma syna, nie wierzę temu!

Jakże mi się miłość wgotuje...

Jak ciężko sercu mojemu...

Ach, ja nie mam już dziecięcia!

Pogrzebaj! Niechce cię za życia!

Ale kocham - tyś tak miły,

W oku twojem tak jasnie,

Ja zbiorę me wszystkie siły,

Opowiem ci smutne dzieje -

Ach, bo mi jesteś najmilszy

O mojej mowie Maryli.

" gdy mnie rana odumarta,

Dziś i noc go nieg płakaniem,

M.

i Marylka mi try obartat,
 i Majem wreczkiem byta catem,
 i w dworku wiewsy jesniata,
 i mnie tak czule kochata....

,, i kusiakat kiedy sa za woda,
 i tancian piukny i bogaty,
 i onnastan Maryle mlada,
 i mynoist jej czesto kwiaty,
 i przy sigat, ze ja kocha -
 i wierzyla Maryla ptacha.

,, i on ja potym porucit -
 i lek w jakim porucit slanis! -
 i oycowskie wciel karmuic,
 i jej zostawit narzekania....
 i ach zwiaic Maryle niewinna,
 i o sam odemist sie i inni! -

,, i ty nie moz tego Maryli,
 i tak, niewnie ja, to nawina -

O bo się ona rozkwili;
Bo jej znawu tego popłytymy...
Ale co ją biedny mowis...
Jako że mi się miśsza w głowie! —

„ Już jej nie masz na tym świecie!
Na zawsze mnie porzuciła!
I mara w najprzykniejszym świecie
Moja carka moja miła!... —

O, tu ona... o, tu ona,
Błoda, zimna, wynędzniona!

„ Bagaśna, tu twarygoce ramienie,
Ułosaćka jej posiniaty —
Na głowę zielony wieńiec,
A na pierściach koryzki białej;
I tobe wstoski rozpuszczone —
Czarne oczka zamurzone —

„ Kiedy w drzwany uderzyli,
Abiegat się lud do mego chłoby —

Młoty

Wzrycy ptekali Maryli,
 Ubrano ją w białe szaty
 I na sradku poturono,
 Przy niej świece zapalono.

„ A posłem przyszli kaptani
 W wełne suknie odzieni,
 Spiewali pieśni przy niej,
 Kamkneli ją w ciemnej skryni;
 Na try moc nie wracali,
 Żywcem ją tu zakopali! —

„ Co ja mówię — co ja mówię —!
 Nie moj synu, nie wierzę temu!
 Jakże mi się mieszka w głowie...
 Jak ciężko sercu mojemu...
 Bo ja nie mam już dziecięcia!
 Bój się prędy! — Na chos, cię za nie, cię za nie!

J wemiasz w wiebo wrotop z blagany,
 Gluche zachowaj milczenie,

Ca

Czesem tylko na przemiany
Wydawet jęz lub wesechnienie -
Jęzłowe na kamień skłonił.
Wt młodzieńcze trę uronił.

Przyjacieli swoja woryet kim droga
Sa y wnym sercu kolwie,
Wzrost nadana iest od Bogat
Kazdem wie ja, znacnie,
Ty! ozdabiasz swym przykladem
Honor przyjacieli, y stawa,
Oy ja idz za Twoym sladem
Dzielną Twoe wirowe ustawa!
To! co dla by re wozad dzicy
Umieściam! y wnym pamieci
Niech Dobroci swa wesechnie kraj
W niestankonym Cyria roku! C.Ł.

Pierwi

Porostanid Kochankai z Kochanki -

Ja w ^{on.} Pustyni i cchai' musze:
 Od przestieranych tych tu kiejju;
 Czap' troje mozo Dusze,
 Wielka Goryz' trudno zniesi'!

Raucam ulubione Progi
 Zostawujac oraz tego;
 Kto na swiecej jest mi Progi
 Z milosy ad wozgetkiego.

Pamienu' trudno zdarszenia,
 Trudno z wicia staxata zbie;
 Inai tak i cchai' Przemaczenia
 Alnie w pustyni samotnie

Wyci' tu mijsiacach zyje sam
 W wyobrazeniu siebie
 Z toreczge na las wstokrobnij
 Przydnie zagabi' siebie

ona!

Ona
Wszak wzdychanie i łaskoty,
Juz ci wcale niepotrzeba;
Nadodrzim! strasznie! Takoty.
Bo przecinwe sa nieba!!

On
Innym strasznie wozdru spryja,
Kiedric' ci radoci smije;
Iluie to zdaleka smija,
Odbierajac Nadruje!

Wszystkie orasy na wzdychaniu,
Pezric' bede wsey tu Dobie!
Iy najmilsza w porostaniu!
Niemyk' smey zrabie!!

Ona
Kiedy Wyroki roziataty,
Ze adidrazaj juz adimnie,
Kyi straszliwa wiek, sway caty.
Ja ci kocham wierne!

On
J jak stamiesz Prerzaskeni,
Ja kochajac ciebie zgini,

Seren

Teżca swego niadmienie!
 Bożę Cii wybrał Jedyn!

o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z
o	z	v	o	k	v	o	r	a	o	m	y	t	y	m	i	a	r	o	v	k	v	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z	o	z

Tobie wszytko się należy
 Honor, sława i szacunek
 Piękności Twoja mi ciemniey
 Cóż mam biedny? mój frasunek

Krzemidyj

Свѣтъ улбо Думка

Боре! в. владасъ Лосани Судъ кири!
Премъ иэ нѣхъ еспъ ратруниа' моими?
Щрапъ то влѣй Могъ Шремагонъ Боре!
Премъ' иэ кочанъ быдъ моимъ нѣморе!

Чаи ја гори' иэ' томъ она' прѣмне' сада'
Кемна' иэ' бави' кемна' хавъ' гѣда'?

Чаи' ја' упадрукъ она' ра' нна' гони'!

Ах! Ја! Мавъ' рѣсны! прѣднѣ' иэ' нѣвѣтронѣ'

Јузъ Дни' Шре' стѣгъ, вѣгъ' иэ' нѣполире'!

Шудѣ' ргъ' рѣта' ке' са' ме' рѣбыре'?

Бѣгъ' иэ' устронѣ' рѣка' иэ' рѣ' рѣ' драги'

Јузъ' нѣ' прѣ' стѣ' нѣ' ка' Лас' мой' шраги'

Mamie

Gdy wory tym Pała Stoneckiego siewici
 Drionek przy Robocie pod Drey ulic
 Amnie Chwile miley plynny
 I gadkina za Gadkina
 I moja, antonicy, matulu
 I moja, Sedyna

Prawka powraca do swej zagrody
 Wszakajac linia lub czystey wody
 Amnie biesku bez mitego
 Chtopaka czornobrywego
 Jacyuka mego matulu!
 Jacyuka mego!

Pomietnie w Ogrodzie Lilia biata
 Rosnie na stawie Trzcina wopaniata
 Kuby Lilia Kuby Trzcina
 Ho za nadobna Dzienowyna
 moja mary sia matulu
 moja Sedyna!

Łayde ja xrynai Frawke rielona
Zaspiewam sobie Piasneczke ona
Cam spiewata Kochanemu
Irawoxe mi ryxliwemu
Jasiowi memu Matulu!
Jasiowi memu —

Łayde ja xrynai pxiemietke snopki
Albo układai w polu putkopyki
A jak mnie sie kwiat na winie
To go raniosze Dziwoxymie
Antonci moieg Matulu!
Antonci moieg!

Wryztko pxiemietki ryxkle na swieci
Miaona po Limie Tesien po Leie
Nasze stoxwie nie pxiemine
Bo w kadey Lyud' gadrine
Kochac' si bezdziem wraximie
Kochac' ciygnie!

Przemowa sępli Peregnanie.

Heh! jęp lęryt sęra moie,
Zarobaim myta!

Jak z hadaju sęroni sia lubygn
Jęs mii lubyta

Wtędy sęrym w dęmny smulęne
Wse hadka o łobi
Ja dła sebe xyty muszu
My toci skincęw w trobi

Skoro Sęwko rumianęjz
Cęskom Jęj rahtane
Karęy chliwym hōworyty
Mym sęra więne!

Jęs męroho sęxer lubyta
Ja ne omiw karęty
Ja nemohu bez sia xyty
Muszu sia kochaty

Swidkom butęw jakęm ptakęw
Jak sę sęre byto
Jak sęrykatas myta Ruwke
Lubim. — hōworyto!

Choi

Chcié w Dólohu adiódrāju!
Serce rozstawlāju
Wzrozo o inoszej nepomyśle!

Bohu! - przysięhāju. -

Chcié mié stane Szwiać Dówrat
Na kádmu ne hlanu
Bo ne myslu opuszczyły
Nasusim Kochanin!

Budaj dorówać i szroca tyra

Luby miú iédnoho

Bo ne nagdesp wacym swiki

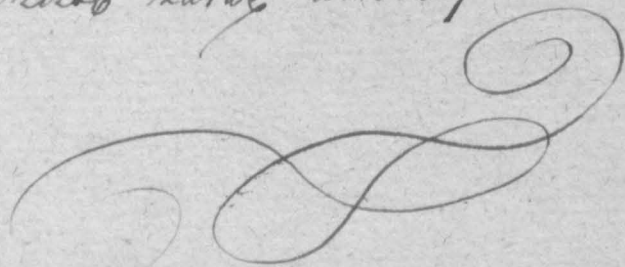
Dla sia wirnicy szoko!

Jesli znagdesp wirnicy szoko

Dawaj chutko znaty

Wzroby dawho neturyły

Wzroby szaroz umieraty. -

Auf meines Herz Glück soll Dein:
 Und deiner Kunstschaff mir;
 Auf deinen Fußstapfen!
 Zu Glück wandern!

Tutawaj Polskich na Francuzi

Naj zaś Polacy, niechaj nie zaimują ta grabież,
 wrak więcej straciliśmy. Cyżymy, wrak melitioie
 w dla anathu, ale dla niej, Tutawaj, iestcoie inż
 lozuj, Pilgrzymów waiane —
 Anathion dla was iest inżnowi na lnowy zolana,
 wż tuj, po obacie koiu ptyngce, honorem miszaj.
 ni inżuj w Pilgrzymów wana zabronicy, inżuj
 niepodlegte rodzime powilacie progi, wot czas
 xnasz niezna Polskogo swietyzym zaiarnieie
 starkiem. Mijmy nadziei.

Lal Poety

Ballada

Kar na kominu ognien inż raryt
 Przy ogniu xmiernytk nieziat i mazyt
 Ognien inż, wraz wraz, dopalat
 Wierzytk inż, trami goraco zalat.

I gtony wazyt i wotome w lochat
 Po iur koutaney Matki niebyto
 Kik on by, Matki, tak exute nochat
 Żyt dla niej, ryia najlepza, sity,

„ Chtopure, zamolat chtopure moj skliony
 „ Piedadna wiodo przytoie lu waznisk
 „ Aby nie zagard lu ptonien ryny
 „ Jask zdoto moik zagarto yniwet

I xhigt ze ršany exarovag lubnie
" Byway mi xšona, " zanolat mubnie
Kromie iuz konice svoiemu pienniu
" Staba. poieuto wstakim uerpienniu

" Aha. piokh Mathe, mielismy xšize
" dhytomic budzitem dla xšy lne tony
" I moxy Duxy wadkmenia wienice
" Benitem xšanigkhem exarowny stony

" Aha iuz lraz Mathe nie mamy
" O. my wrody my i lutare
" Darmo xšiz. cuxa progi wieramy
" Pomnick spolyka narze rozpaize

" Bywaycie xšone domom bogi
" Byway omi xšona lubni xšochana
" Anie lubie praxye nuda iat wogi
" I la mizgoiona wmm wewu xana

I lubnie xšana, trami gorakhem
Kaucit wptomionie, xšem przyktozyc
I iuz nie wizey nie miad. na xšmi
I iuz ter nigdy nigdy nie tozyc

Pyłax iak wazne uhoit bole
Iak praxigt paxmo takhy xšobie
Patra gozie le imukte wewy xšote
Iam go naraiukta xšozona wgrobie

Przeznanie Wotynianek

Wzdzie mi zdrowe Wotyniskie Dzienice
Leć niepyłajcie tego mi tak nudno
Witai i zegnai: ukochanie lice
O! wladczy chwili niewotym bycia trudno

Wzora gdy radon bramiata lu wokoto
Goly uśmiech warze utwarzai iagody
Ja idon niostem nammurzone exoto
Leć miexoi warzy miemiatem pogody.

Dytko iak niemo niezolinszey praxetosi
Praxudtem bledzie na pomiedel grobie
Patratem na nas i murretem sobie
O chwilach awami spzazonych madosi

Caemuz myslatam lat ubiegtych Dajcie
Tak mile maiz wrobie dais wrohu
Wrocasz kiedy tych exonow kolei
Wpominiatem praxetosi i taz miatam wrohu

O xter miuchizyie uragai Polii
Laom a wesechnieniem trudno nalesi damy
My vercem exute ny poizci mozeie
Lay co gorze dziez nam kutramy

Tjo czego oko taz niemyplatkato
Wlasy wesechnieniem pragmiemy Darenquie
Wsk mebo niezocia za mng. iuz zostato
A puelto cierzpien moze iuz praxemna

Podziw nie zdrowe Wotynskie ziemie
I ty do której tak odwieka trudno
Niewierzy, spoiny wzdumione wie
W wniem wyrytam uszo mi tak mudo

Spiew

Oto iwe pora sta nas Polakom
Podawali przyby uszu prawnymych
Siatk. laski na konitka
Boyle palacz lopos pika
Daley na koni Daley na koni daley na koni

Wyprawa Polacy na przed koni stany
stany w szeregi za sobą spawny
Plymy z powiem stare kordy
Co gromity ruskie kordy.
Daley na koni

Kruczymy domy zagrody zamy
Mieszka Cyryna milow swobody
Kniemie skautka i my pany
Potocznie w miedne stany.
Daley na koni et

Wubrozie chlopcom lubi brachanki
Wam, ztne przykladem stannym sporobanki
Wpomoce koga i koga
Wmii kardy zwinieniem miza
Daley na koni et

Na koni Podole Kijow Wotynie
Chimk naira stawa naravno nie zimie

1

Da przykładem Warszawiaków
 Wypędzaim z kraju Tyranów
 Dalej na kon' dalej na kon' dalej na kon'

Korzydaimy sobie zbytkowi pomolności
 Wszakimiży razem śmierci lub wolności
 Mierzić ucieszcim się
 Gdyż nam bracia w Włostugach
 Dalej na kon' dalej na kon'
 Dalej na kon'!

Do Polak

przez d. Kupieńskiego

Polki Polki ukończane!
 Na miłki nam wzywajcie chwata
 Wz klada goicie rany
 Kłórz nam przemoc zawiata
 Wycie wpoity miedziery
 Jakiż wie i ciatai matery

Łomy korbantki i malki
 Wz wieście dla Cyryny
 Szwajcra naszego ostatki
 Słaz łmych na śmierci albo bliżny
 Klada Łytko Polsko, para
 Na miłki nam wzywajcie, chwata

Do wojny równie sz amienial
 Kęsi zginieć Polki życie

Wierzęc nowe postolenia
My pierśiami wytkarmicie
My w nie zmielkiem to wicie
Co my exuiem wy exuicie

Sięgnęte zawnę brzoza
Łony Kochanki i Matki
Nie pomniecie zginęci mojej
Wawiego recyzsja oślatki
Syny, mójie otłubienie
P. rycerstwie zalecie mienie

Terli kliry pod zelazem
Pawt ofiora, walexonosii
Zwarych awu ptyra, rarem
Dny smutku zezani sadosci
Tatki bray upasie nie moze
Wypytawem go sobie Boze!

I moia tra starca Boze
Kłota, polaiemnie teie
A. uchay wyptakoi pomore
Przynaymniay, naira nadziei
Wszak tra iaysta aly saremma
Zawire li byla przaymna

Wie bracie Polki nadziei
A ania, Polak pojwie otruzenie
Kwery id, po kotei
Polka anowu Polki, Lusia
Pisna id, wrog anisroxyi kusi
Polka byla, byde musi

Przeznanie
W Dzinny Chataj

Przeznam ciębie niaka strucho
Prasothow moich chatki
Przeznamy was też spowienka,
Ojcowie i matki
Marsz marsz ona młoda
Nowadai
Ka sięgo przewodem
Przeziemy narodem

Przeznam was bracia i siostry
Krewni przyjaciele
Wszystkie wyznu nie mięz ostry
Kur wodze na ciele
Marsz marsz ona młoda i el

W praw i siostrych nasze życie
Po walkach skonczonych
Lub nas ciałem nie wyrzucie
Lub laurem uwienionych
Marsz marsz ona młoda i el

Śpiew Narodowy

Cyżli pamietarz? / monit do żołnierza
Powazny kolmitar do znakli Pancera
Cyżli pamietarz iak z kóziomierami
Walezytes' mizanie pod Ractarnicami

Czyli pamiętała iak wobec Kosciołowi
Wpisał iden znanych na Kosciołowi pisać
Przez iden czas, zaprzętom pokrycie
Ciału nocna, i Cypary życie

Czyli pamiętała on Szandar żołnierszy
Co go nazywał imiano buntowniczy,
Inożest i Kora, nie herby korony,
Wyszyte były na karcie obrony.

Przed nim pierzełaty dumne Pradenbray
Cay pod Wygodowicza, czyli nprzeyscin Brany
Czyli pamiętała, żeśmy byli śami
Coiśmy nalezeli strzema Kocastwami

Czyli pamiętała, że naktowice sła
Była Cyparyny mżanych porbanata
Czyli pamiętała, żeśmy rozprożeni
Szukali siebie po młata przestani

Cyparyny imieniem wżatem zaimycony
Polak uwarzał Włostko Legiony
Skład o stopien, zyt mneny bez ptay
Wparciem Rodakow bisi in Polacy

Czyli pamiętała Kucyiny z Czarnemi
Kaci in boro po imienoney Ziemi
Skwar, głod, choroby, i rozliczne bżany
Knořit cieplinie Polak dla Cyparyny

Napomnij, że miałem Piramickom zeznać
Ze swoj ręką najistotniej wzmocnił myśli
Ze sława glorioznie Francuzom zwycięstwa
Wzrostu Polakom, umiarkowanie

Cypli pamięta, że iast bystranica
Przebiegaliśmy chemickie ścieżki
Wskazywaliśmy Polska krajem iroickim, mściwem
Wyrzucił, a w tym ię wstrząsnął

Wyrzucił: „Obawcie się interwencji godni
„Dzień nam trasa do interesu tygodni
„Lpce od was wyjechał wydziałem tydzień
Wzrostu nie wyrzucił, a stanęło wzięty

Cypli pamięta, że iast pod Rozrynem
Zołmiera nasz Polska obryt ię wawozymem
Zabrana sła Ferdynanda cęta
Garszty, Polakom publicznie mędotata

We Dworach Miszycach chęć przypominie sobie
Oczywiście Salsyie sobie
Wapad powstaniem byt wkradum utonicku
Dla krajów i dla Bohatera mieln

Wległ nakoniec i onz zwycięzchi
Po imielnych bitwach nastąpił kłóski
Tędy Syn zymierzenia, i swoi wrodzali
Polacy wiermi iurii mu zostali

Chybi pamiatkari... iux niemcix pamiatki
Wielkoni danyu zachowaymy szlachci
A gdy nadziei mpraszatosi nie robie
Chyby tez powiecie kielka na mem Grobie

Spiew A. Kiedrnickow

Wielkiy in kolury Popusthiny wkorci.
Nam to exat plynie bezpiewanie,

A na miecei boiawni miecei
Sak na tym przewozie

Wiwat cata komisarza do ujedzenia klubow

Wiwat Raythow Komonietow
I Kuchanika Lych Wixielow
Wiwat Kizana Lubow

Wiwat cata Poliya, mick zycie Sanhorshi

Achay zycie, wrystkie zpiegi
Wrystkie toby, wrystkie Lirigi
Wiwat Kruksimstki

Achay Korsiuz, Pomarski i Lydki ninsko

Achay zycie nasa Pan Sitystow
I naygusxy z Somielnikow
Przezoiny Boeminko

Wiwat wrystkie Malrony co zpijonozi zycie

Wiwat Kizana Lubowa
I Walentynanowicowa
L. cartha, Karolino

Cwał biera Akademii zicy Profesörami

Wwał sowy miodopyrac
 Auk omrał, diałót bierze
 Lepiy zyi zowriami

Cwał biera historyz, i prawne nauki

Wwał Kandyz co ryd zeicha
 I Kellor, co nas wyrycha
 Wwał ray Piruzentzi

Auk in stowu stowem stanie sakreko P. Senalor

Auk in Durmie zowriom rodzo
 I ci eö nas za Eby wodzo
 Wwał Pan Kuralor

Eoly wolrosi stracona i cöriata nitnie

Pimy zowrie Plakana
 Auk i ludzi Tyrana
 Auk nas Kardy tyknie

Niewpominay ze nam zyli Woronia, Franicki

Wwał isary Dorayca Glinicki
 Wwał Wiendy Kharinicki
 Wwał Kiozi Sabietki

Niewpominay ze nam zyli Kosiujzko Dobrowicki

Wwał Kio zurecu wyantzi
 Wwał Kameralka i Kruudy
 Wwał Subtanowicki

Wzrost a młodość w Królestwie Dobroci

Wzrost Asesor Sprawiedliwych

Wzrost Medale Królestwa

Wzrost Rady, Stodzieży

Wzrost życia królestwa Królestwa Przemysłowców

Wzrost giniejącego Królestwa

I przegranej masy Syren

I potęgi, Bożycami

Wzrost nam życia, Stugi exas Królestwa roznie

I le i o nam życie stoda

Wzrost nam życia, Stugi exas Królestwa

Królestwa Dzielnic

Stworzenie Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

Wzrost siły i siły, młodość Królestwa

amb. 11
1
73
Smierci Łowczyj Ojczyzny

Noć była ciemna, milerzenie pomur
Lata spotykała na ciele naturę
Wtem krzyżi zaciśnięt mile
Do już zblużaty w chwile
Słody duszy znieba skrycie
Na promyżkałe gniazdy skłonię
I gorzkie niedozary żyć
Srebrnym przyjemnym tagoda
Nad metni brzegiem
Co bystrym bieżniem
Toczy mżku Włoty
Wyrzuty gmatk mypaniaty
Tam Łowczyca krain obrydły
Luzę góru Łoci stoiske
Ciekat, by sen inemni skrydły
Praylutit serce nieczyste. —
Ogrien bladeanyym prominiem
Po kunsplownych tampani skrydły
Pokazywat wnocnem cieniu
Łowczak zbrodnio, nabyły
Skaramie przez tagie lata
Zgromadził sam zbytkit etoty
Wkrystkie niemat skarby miaku
Niesławato im i cnoty. —
Sua óras chyj
Wlenarde spury

Trnavašie rary brach zrodit
A sen ierore nie przychodit
On biezat po malych chatach
I przydulat tych wby chrzci
Co niegdys byli podstatkami
A wyzsko za kraj stracili. —
Na prośno wyrodek podty
Porzucia myśloste toze
Odmiera i thrymie zarkhami warowore
I myśli ze mu pomoze
Smiednych kamieni tytkanie koostowore
Mam niebo znać wate gzymostem —
Pocunaj brząsty
Cynie zagasty
Wachor strani mypani z koshosem. —
Wchodzi naprad kizyi glady
A za nim witalny
Sakhas powarna Croba
A na niego zataba
Smulna postawa
Piersi brnawa
Na sakuie mamo straxline
Dray deraycy serie takline
Widzi ..... nie mery
Wlos mu w ierxy

I przyćmy do strasnej cęgi! 2
 " Słysz - bo zabije "
 Ale porwał blade
 Ale nie odponiada
 I dzie tylko zciha
 I wradzieta
 Wbenias^u infny omov siorezysty
 Porwał zbrojowien bron' ognista
 Kmiczajt przyisnajt
 Ogiem zablysnajt
 Kula zaiada
 Krukiem wypradta
 Brodek posteci przeryta
 Ale ona wolnem krokiem
 Amilozeniem gzi bokiem
 Kozice blizy przyisnita
 Na zbrojnia rarnieniu dragiem
 Wpiera iz tokiem ozibiaizem
 I odpoizywa
 On mokuie
 Pionierie
 I za drugą bron' porywa
 Wtem ona do niego rzuce
 Glisim sathim, rathim cieze
 Stodtko strumytk, ludnia brzyce
 Lub po mogilach wiatr rzuce
 " Słysz - ! mnie ta kula mierzabie
 " Na naszym swiecie nie rzuc

" Czujano, iestem. Sa rana
" Ty wiez od tego sadana
" Synu dy waiemnym atocyles omie Sobie
" A id' przychodz, dai radunek Sobie
" Wiesz, lwa, duszy, multkiem ucimiona,
" Chere spojzaj, pirdajem na mieranomi Tono
" Sa ci' przebauzam, bo mie Malshi szynem
" Aksei sz' nad szynem" —

Wtem nagle wstrzasty sz' w denty
Zadrzaly smacty
Szelta mie blada
Przez otwie nrapada
Dusk czarney postaci
I reze glaszem zabramienia
" Niema sz' niema sz' przebauzenia
" Dla tego co przesliet krom szracy
" Pan przedmierny sz' wawieliny
" Stan przedigo sz' sz' wawieliny"
Tutk zanotat i ponury
Liato abrodnia wleze cimgt
Duszy, wierzama, pornat chmury
Wstaz za nim zanot grom blyszny

Polakowie

W konturze Braia w konturze
Do czego byż praniem Polakom
Nie dożyć mieć polską duszę
Lecz trzeba iż rozstać z gołkami
Wyrzć Panj temu winie
Lemj frański porzucenaty
Postacie nam mody inne
Lmy iż bzdriem przebricaty

Nare Stefan Balthory miński
Gromat Kowicz i Buiary
Kunost on kamizelki
Lec konturze i kamary
Przy obyech kraiom wykreca
Przy frański natychraz czela
Niek nos na swary powstaje
Przyprawymy Karabell

Póki Polak byt wstawianakto
Póki oby kraiom rozrūt
Le zapomniat o konturakto
Nawiele on i wtem ubrūdūt
Lecz gdy Polak miżć Cyryony
Waż miśniga Bohatera
Niek nauca cudzioremixone
Niekto iż po polsku przebrina

Wrocz nam szczerą owo
Czerń i tole Lygmuntove
Gdzie stymyła miodowca nasza
Prawnie xpiora iak zpatawza

Wkonturze Piacior w Lupany
Sardzi obcem stroiem Polaku
Ten co gromit Bismarskany
Ksiezczat do thumia nyraku.

Zamorsianka

po poddaniu szc Zamorsia

Sur Podolskich Domek, echem
Nie brami Zamorsii wrzem i wadur
I Podolska dwarz i smiechem
Nie iarnicie wigcy iur

Zadumana i ponura
Wnasy sz duxa. li
Iak nieba iak natura
Iak wainoyze nasre dni

Po czarownem wspomnien kole

Myst cierpiga krogu lum
Gdzie rozcina gdzie Podole
Gdzie ngydante skarbny nam

I trawa sam skni arsenica
Nid krajna Drogo ten

Gdzie Kochane nożne lica
 Poregnane gorąco Trzy
 Przytem listem jesieni miecie
 Albo Wrodze przydzie czas
 Ze satk po szerokim świecie
 Losi rozmiecie wbióle nas.

A natamano ny sam dloniz
 Myglodacie nas w wrót
 A nas w niezacki atgi pogonis
 Sdzies' pod iaramo góris pod kłud
 I zastwiedno wasze pola
 I stysnie wam wuzscia Dzieni
 A nam niema nieb Podola
 Nam radosci niema leknicen'

Młody Lachy gdzie sway leknicen'
 Młody Lachy gdzie swa bron'
 Czy styszates' co za grom?

Czy styszates' co za grom?
 Swid kantarow wrogow krayk
 Sausz orza i dziat ryk
 Swidlay konia rucay dom

Po prapiaciel i brat swoy
 Trogi zwrogiem toczaj boj
 Ach skopny to ied wrog
 On swym Oycem nye szol

On kochankę swą sam wciąż
I sam bliźnił gdzieś swój kraj

Ledwo nocną umiła cieni
Ledwo iarny błysnął dzień
Jaki ukazał się pełen gmatu
Dziśi podał się puszczai strachu
I w rebruty by miał być
A sybirski wieściły pies
Senkre syrdai smarzech też

Pieśńmi stał nos Carow tron
Na nim siedzi dżisij, czarł
Saubienicy, Syltha mał
Bemsta Pracia albo agon.

Dokąd do nie dzień i noc,
Sybiryjskich tłum i wleceł
Na kogo bagnety, miecz.
Nieraz ta horda xpiotnoży

Co sama igry w niedoli
Okrętona kierzni stepoty
Postusana mordowiczey woli
I pturkanege krowis, Despoty.

Dziś ich podzi warkax cara
Na Sarmalow co wiod anioń
Ca kasto waigzi do bojow
Ocyryana wolności i wiara

Piozno czełai Sargowicy
Ony iż, nas razdy czele
Dó zwyciężna prawadai smiele
Pogromca Kłiszan, stółcy,

Polignanie

88

Sua in trojby iderwaty
Do attaku doborz liie
Dziwaj bracia pole staryj
Luxum trupem iz stryie
Daley daley smiato
Sas na wolny sod przystato
Przy wiat gramocie mierzow mierzku
Mderony z bagnietem wzylu.

Cyze drogi Matko miltow
Bzdzie mi szeszni i zdroni
Godzina boiu sybita
Pobogotawcie syroni

A gdyby niebo tak szciato
Ze miie ma kula nie minge
Wole umierai, zbrwato
Pobaterstoz imieria zginz

Regnam was moie na miethi
Moi brwni przyjaciele
Tam gozie hmi poplynez wathu
Moia niernozzy takl miedl.

Pizine pewnie tua przy zgonie
Wiercie mi, zawotam ieroces.
Niek sprzyiaciot, narzym gronie
Choi sprzymieniem iz pomiercia

I by luba com lat pare
Przy tobie uprzył satk mite
I roznie biera za umilkę mare
I nie ptawa na mój mogile

A iareli wrode zabany
Mnie ci prymierie upromierie
Semu co tegę upotw stawy
Chci idno daruy westchnienie

A iareli lichora antodriary
O ciebie stanać w bzdne
Satk na Poltę przy nateru.

Daj mi kadiet miotczy przadzie

Pomida mi wity mój duszy
Pobigt ubroion zelarem
Lub kaidany naraw strużny
Lub a Cyryano tegnie radem

Gdy wiez szoba boj oztarza
Di Adlatu doboru bue

A iest zycie Cyryana naraw
A iest walery wrystko co zycie

Wieraty

Alej Polacy
 Alej Rodacy
 Wszak niezawimy wobie
 Stanmy wkoło i wesoło
 Razem wamy sobie

Przeszły chwile
 Wskazych tyle
 Cierpieliśmy razem
 Dnia wieramy i odbieramy
 Dziury nasze razem.

Niech wrog hordy
 Godzien wagać
 Ciggnie cięższe mrozie
 Poczciwsz miato
 Naluzj' zabwato
 Za swobody drogie.

Sacerbiem bitym
 Nuloz mirmiem
 Dziatami raryzem
 Pradny mierzem
 Wprien myriuszem
 Polem wozom aliczem

Wszak swoj miato
 Nuloz samwato
 Wmyzadnie mierzadrymat
 Nuloz mierzadrymat
 Nuloz mierzadrymat
 Nuloz mierzadrymat

My przykladom
Kniarych dziadow
Dajci wzrociakti mamy
Wiare nie bronia
Co do Wiednia
I Kijowskij bramy.

Oycow godne
Niesodadne
Kotnych przodkow plennie
Głupiej dumie
Bis mi umie
Czotim w wstarniej 'nisni.

Kim do boim
Wicizblim anow
Potcim na blany
Kielich ingwe
Caglot uctimare
Kas wolnowi Cyryune.

Teraz wlotay
Wincz dotay
Lagromi pierm wiotay
Aischay xyc
o Kwarai pier
Podchorozyc sakota.

Toard brzez
Kas was lew
Cue sklademiny
Cowie zwanu
Dekubca uctimare
W boniti stotay.

477. 5
ca. 1.

99

Toż tak uważaj
Niestę mięz party
Opusni bę ziemię
A nam wrogom
Chwała będzie
Dziśne Luthow plemie

Teraz barła
Huntu Pięstot
Konceznie Wivaty
Pię mię mię
Waleryj smie
So cnota Sarmaty

Spiew przep.
Dobna pę Lantkiem
Siedziat kuba x Sandriem
Ale iakże ich serce boli
Ze wdalię niewoli
Oy dancu moja dancu
Oy dancu Kochana

Smutno tobie kuba
Ze zancu kuba
Ta drozga dżiśek przytula
I wimę tabula

Oy dancu moja dancu
Oy dancu Kochana

Janthu n'waj Dziwainie
Nie idna tka p'ymie
Auctai kon'waj w'giz, p'iatki
Tustina tne k'ozaki

Oy danas t
Cyryano k'ochana

Janthu n'giasn' c'oto
P'owim & r'zek w'woto
P'owitriem' do k'ameratki
M'udai na w'katti

Oy danas moia dana
Cyryano k'ochana

P'owitriem' tam stona
L'imegrem' obitona
Choty w'iamach z'at' p'owice
W'itki p'owitki d'riem'ig'

Oy danas moia dana
Cyryano k'ochana

Janthu t'ok' golony,
P'owitriem' na Tony
T'ual w'ienigta sw'ia ramet
P'apragi p'ow' do ranet

Oy danas moia dana
Cyryano k'ochana

Maxur?

Chwatmy Bracia Pana Boga
 Kiego cudow miopozlych
 Ze mienola przsta woga
 Chwatmy latrac wryzskich smiztych
 Alu s: niema zaco
 Niek nam Buta gtono zina
 Wryzy s: w z tadaco
 Procz s: Saturnina

^{Polak}
 Morkat ~~wryz~~ wryzyt hoza,
 Gramiat po bratku hardy chwiti
 Polak patryt namie zergroza,
 Wryzy s: w z drimti
 Lez Saturnin zmarzeryt lice
 Dat szkiego Morknie klina
 Wryzy s: w z lo fuye
 Procz s: Saturnina

Morkat Polak biurem smogat
 Kwalit na niz, wretkie liho
 Polak s: wrywat blagat
 Hardy s: niedziat cuho
 Lez Saturnin dat po skurac
 Morknie co go drii prestlina
 Wryzy s: w z lo skurac
 Procz s: Saturnina

Siody swiecie wryzko kcepto
I listopad miat spiegami
Wryzry, i. lubige ccepto
Zyli wogodzie x Kucaparm

Leu Saturnin xuk nad xuchy
Wraz wypradit Mostwina
Wryzry, i. sa. picumty
Proca i. Saturnina

Warta Mostna bira iz diabli
Polska olay, niez eniotkiem wgtamie
Daway puchar i pray scabli
Prigmy Saturnina zdrowie

Alu i. niema sacro
Niek nam Bula gtoni uina
Wryzry, i. sa. radalo
Procy i. Saturnina.

Karzysta Krakowieckiemu.

Kto kłoni skąpi zycia, marzeń,
 Gdy cykaryz moim wstrześci
 Nie wart na grób ziemi pędzi
 Mnie nad ziemią go pomierzi

Na tej ziemi rano i dłu,
 A honorem daję stryżki
 Mnie na winde Karody padły
 Na ich ciele Krakowiecki

Przedi ma twych przedi czem przedi
 Przedi od rana do wieczora
 Mowa stryżka ziemskiej przędzy
 Sayia Pana Dyktora

Ten najniższe obowiązki
 Szargniesz - by go ztotelem umiera
 Godzien i dżomny gatazki
 Godzien aby go pomierzi

Przedi nam twych i w Niedziela
 Niepożaba miżta mierza
 Pro gdy stryżeków trzeba wiele
 Kiedy zotracyców szta wymierza

Moja twych ja cie prożne
 Jedem stryżek miy wrażanie
 Szta ia sz, kiedy yrodle
 To i dla mnie stryżek da sz.

Stos
Pituchy Polshick

Na obce rognani nance
Smutni ziemli bez obrony
Bledrim biedni wygnance
Wrodzinny chadki zdatelny obrony
Stance co naraz ornieca obracchy
I plony dla nas rodzi
Dla innych blogie, nam bez pocichy
Smutore nam xawze nachodai

Arni wrocinny do rodiny
Pocierzaiz, moie Matki
Miy co obrnie co gawizny
So niez datay od smey chadki

Tam obce prany tu zimne dusze,
Oboizdni na naraz niedole,
Tu oboizdnou a tam katusze
Wzgardie cierpienia i bole

Suk hetwick badi ziem nadziciez
Na obce gory i ptaszczany
Wygnonny, gdy sz, lony, odmiernia
To to dla lubiy cyryany

Spiew

Polak nie stuga niezna co to Pany,
Nie da sz, oknie przemoie, zchaidany

Wolności żyć do wolności wzdycha
 Bez niej iak kmiotek bez roży ujecha

Siedzi w klatce unieziona ptaszyna
 że wolna była sobie przapromina
 I choć jej ptaszynki dodanie symonaci
 Jednak przez siłki wzdycha do wolności

Siedzi cicho ptaszka i ciska, nędznie,
 że dnie pogodne sobie zaiasmieca,
 Mać mnożono braci doczekam iż chwile
 żeby ci myślicie skłótki uśladwili

Nimie ten wzdycha do swego i ztota
 Braci dnie dobra to jego sobota
 Kęsin było miał, dziśkoin do ryłora
 Sam tylko Polak wzdycha do wolności

Purak Edradlingi mihomunie ufa
 Biedny stwed uległ i mych królów smuka
 Slinpan oddany cały pokornosi
 Sam tylko Polak wzdycha do wolności

Angliś wyrażmyte ztopiony cały
 Wtem smuka zysku i swej własnej chwały
 Wzgrazn do ninał a wloch do gminasi
 Sam tylko Polak wzdycha do wolności

Tak Orzeł biały uległy przemocy
I pogrzebiony w Orzeł północny
Tęsk przy nadziei, że wolności odzyska
Szkoda mu chwila pomysłna zabójstwa.

Tak tak niez bracia! ludności nam bruba
Kamionem narodził sprzągnął będo nieba
Nadziejcie chwila, chwila porządana
We ognie Kamień przed Polską kotana.

Przeznaczenie

Przeznaczenie nas bracia ryanc
I ty mi bracie, brona
A proci Boga, niechaj bracia
Od zguby zachowa.

Chci' bym ciebie nie ostanił
Byle kraj, byle ciaty,
Kam ci, kochanku, kam ci, bronie
Dziś dla mnie chwila.

Przeznaczenie nas bracia ryanc
A ty mi bracie, brona
A mym grobie rydc bracia
I Polku zachowa.

Żytnota
na Wołyniu

Patrzę na wrzód mój zmyślam
Licha ta po liściach żytnia
Ona żytnie na innym kraiu
A ten kraiu jest Wołynie

A wtem kraiu jest wtorei szromna
A mley wtorei maty domiel
I kostrankla na to pomna
Ze iż płace żytny niornel

Ojciec Żytnie płacę dzieu
I nodzina za roztaino,
Żytnowu dzieu niedoteci
Chociaż im tyż narwie żytno

Gtos Matki wrywat na boie
Jak my ochoco przybiegli
Jedni odebrali anoie
Inni w polu bitny legli

Legli martwi w Mogile
Kremij nas niespodkat len. ciot
My co umieli ofiar tytu
Jakie widzim Cyzaryny lot

Tyrant nasz Pasha płacę
Na radę, każdy godzinę
Spiew o łonie dziei sutaję
Wołyniu niemi bez nodziny

Konrad

Przebieg awana widusła puchu
Taki do pracy dżięci wypraw
I przy młotem głośnem hukie
Isaac, Konrad tak pierni spiewał

Kierując i, iaki mozeć
Jednak pamietajcie o tem
Ze kradem na smieć
Jed Konradem albo młotem

Styrcy stat wozniw oczęta
Lubey mily styrcerz, reicze
Lezy biada, Kogo pomśak
Wstępy kłobirky poda kłeczere

Dżięci mirzeć Konradem
Dżęci dżęci zgotri takim stadtem
Jedrie na przykro sorumoni
Kona młotem mżę Konradem

Lez biada takre na wraiem
Gdy kona cęta mżę wogi
To matrentowo mi ierz wraiem
Traci i, eraz wraiscia drogi

Asiemaz ierz sam wraisciwosci
Dżęci dżęci zgotri takim stadtem
Jedrie na przykro młotem
Kona młotem mżę Konradem.

Tak bez ognia nasze miety
Ognia wtkurani mi wozzara,
Taki bez enol niema przykro
Bez młotem, nieba wraiscia,

Dobrze pogardzić stołem
 Sumienie miata umieszczać
 Dzielna Polska bytasz intolern
 Dnia niestety jest kowadłem

Leż surzycie umienne wstolei
 Sąd intolern wnoszisz to upada
 Dnie ufajmy nadziei
 Kto się braci temu biada

Słuchem nas los braci grotem
 Leż miemowmy o przepadtem
 Mówmy raczej wrog dnie intolern
 Słucha moze bydz kowadłem

Kacabko swawo zdutku puchu
 Do umrotku wprawy wydrwajcie
 I przy głośnie intolern huku
 Dłżonym symern szepniewajcie

Słuchem nas los braci grotem
 Leż miemowmy o przepadtem
 Mówmy raczej wrog dnie intolern
 Słucha moze bydz kowadłem

Podobnież i Polska dziecie
 Głębokie dzielne przewidy
 To mażę w Bogu nadziei
 Kowadło wozu skurwaja

Praca czeładzi nie nieta
 Na sprawnie dlinowii tonie
 More dopiężi wroga celu
 Łata kurwia wogniu płonie

Spiew Mgławcow

Podobni do martwych wzgl
Długami byli rżhani
Bo niechodne iuramo nas nprzepli
Cudzoziemcy i tyranzy

Leza wzgl nic martwo lery
Astra wnim tytbo usyła
Byle miał nam mityrd iniry
Aneq by w wogien rozdeta

Mgławcu, miot. narze. wzry,
Wzbudze pamię mihopama,
Praybiermy se bry kolory
Bry nam kotu praypomna,

Cranny kolor martwym bywa
Cranny kolor iest zatale,
Byłab nam wolności zycelina
Dziś my wrzychamy za toba

Jak gdy w mgiel rozkazy
Kobryzery ptomien czerwony
Jaki blyzary w sercach mgławcy
Zapat do wobod obrony

Kiedy w mgiele rozkazy
Kobryzery ptomien blykietnamy
Byłab nam chwile radiecia
A brydz praycium do stany

Dla
Braci Demobratów

Chór

Przez zpanarni ieden Pan
Seden kraj i iedez stan
A kto gardzi biednym chłopem
Tego niara iako dżo
Tego chłostaj siez i rżo
Dummem zamiataj iako inopem
Bo dukt prawa iedez Pan
Seden kraj narz ieden stan
Godny stan bydi wolnem chłopem.

Wiersz

Je miagodni od dawnego mioku
Prana wydarli ubogiemu orzeku
Ki nam siedziob dymna iest lipianka
Lada mlactcina siez si wzryma na panska
Iuz nas chudziemy amira prów krajma
Ledwie se wzgardz spogladnie oczyma
Boi to ci chłopie - boi so liche charnie
Cakbymi sprzyrody miał podtosu znemie
Ażurui, głupi, czerni? - bo miwolny
Ale przyrzgam! rzke na pierś klade
Kielcys my wzgniem do kłój pę rade
Wenezas nie bzdriem o wstarnoi was proni
Wenezas nam bzdriem takz pioinckz
głoni

Chór

Przez zpanami ieden Pan et

Wiersz

Nieraz wupate exoto splywa posem
Onurony byne wchudck pod mym ptodem
Ledwie odeschny iuz ci tam przez stonie
Leu attamon spozdra nas iak stonie
A ide do dworu stat in moony Moref
Bzoiem czaplomocí cety dzien na dwore
Az gdzieś pod wiezor wydrze pan zpanierem
Sanorgoze w ganbau z zadowanem obliczem
Ano in zblayna potylosy z proclay
To iuz odagna biciem albo gorba
Panom nier ustroie gtos ludzkonii wimray
Ale poczkaycie ta pierń was porury

Chór

Przez zpanami ieden Pan et.

Wiersz

Prawda ze niemam ozdoby odrixy
Od kafftan gruby zputna namnie lery
Pierś opalony mairnie nie kryje
Ubozy figurka zolobie wolnozy ryje
Prawda zem biedny, leu serce bogate
A dla Cyoryany Dariusz wrealky strate
Pan wyszko mydact Krwany grayca i swom
Kiedy kraina waiztky dysze toxi
Kawel ostatnia w tamoi nam wydziara
Leryny wypobracimni, dluwami in zapiera

Przed xpanami iedym Pan etc.

Wiarus

Czy to w duszy w mieszku, radość rostem
 Kiedy mój patare na kark wogów niostem
 A gdzie zwinie wkleben był katalne
 Dadaj mi Bógu, bów iak chrustu natne
 Pro to za wolności a za wolności ludu
 Nierozumie zycia niedaj ani trudy
 Lecz łoby, pod wspaniałym razem
 Chtop, pan i mieszczan teraz i kelarem
 Wiedu i, kocha mieć iednym stanem
 Praciez nie ieden myślat iak byda' panem
 Odzetym wężem i z mębrnym ostrogiem
 Przy karkach wniemie cawatuie za wrogiem
 Przejdzie do bitwy to i, bieda mierci
 Pro ser to nieczarł zairry i wstipny smierci
 Wnet łobke zwinie iuz go kadukł mierci
 A mytase: kto lo? iakio kęze, Ibrabia
 Wpuszask wylegte przy swej durmiej babie
 Ta klempla stara gdy Dycayana ginie
 Frelé wyrodzi o Torce, Justynie
 Temerarem niara w potu gramu sieca
 Ten ten zkonia, grotem przepzdromy
 Ten cisty, mieczem na nitach omalony
 Kętkowce: „Serare Polska nie zginie”
 Cby i, pierwuy ta pierw byta wazta.

Chór
Přes úpanami ieden Pan' etc.

Widnes

A mámy volalyé wířamy wswítě úpany
Křich bžďrie marit penny, gdu wíďasí nare
Tak myš' wcloupetna cō kniřta w spřsthoim
Křořku nie wpruie, i w sawizdym boim
O a! mořskonic! o kraj gřali wřharty *
Wřem marit zermat' i na wíďary plynse
Spruřkřiwatě bclthi wpruiz křědy rano,
A prajiwřie potěďa stawa bžďrie swano,
Ofiary zmwce - iakřie přisthne wialthi
Pouřta legty by a zřořem stowatthi
Eřar zř' rěřata křořu moř nie štřeta
Přd obem mřebem přd zřbrash iž třta
Wřiwřem zřořu zřow opramiam' zole
A gdu křark aginam přd uřřby nirowe
Tak zřoř durnam: Wřlowř narrem křebem
Pantli křowawřitthiem, a my křoř zřwřebem
Křyřiem na nieth křebw mřřte godte
Křich mřat iž domie cō nař wřoř přowřdte
Iřak' na přajřatow' dořřz orřřez křoř
Danizř iřk mř wřořř přowřřnem' gřoř

Chór

Přes z panami ieden Pan'
Křow kraj i ieden řřan
A křo gřwřri břěďnyřm cřtořem a

* A lud byt namo, i mřřgt zřitě zřiněř

Spiew
praj Otopach: Marzany; pnap.
Chor w Marzow.

Ślomy pracowac i ochota,
Na obrony naszej ziemi
Ślomy i i to robota,
Kieprajasiotom straznemi
Niekoy starcy, zony dziastki
Kto i tylko woi Polakom
Dla ni parcia powzietney Matka
Lacy i anazem ozzakiem

Marzanyam

Chodzie teraz Niekodniku
Winni ehoinem arzem
Poy dzien i wsiem molytki
Umrazem lub amuzizaym
Wrazny zidney zyjem ziemi
Polka narza Matka
Wiz i sitami wpatnemi
Praniny do ostatka

Nieniasty

Gdy na powzietny obrony
Wanoma gozy a ziemi
Worem Braci pobudzone
Spiewomy niostny aniem

A iixxi Cycajanz lubz
Kantonio, te watej
Dziwciom narayom wacthriem wchluba
Juz Polku kopaty.

Hydai

Nuracka miat uprzedeony
Licka korayri z Hyda
Leta dla powruchney obrony
Jow m. toa przyda
Wnat nam czyni korayri anouanz
Polackow powstanie
Jialc Hydai kopai rawanz
Dziwis fortec stanie

Choi Kopizycz

Pracuyomy Bracia wotwotaj
Na obrony naray ziemni
Staniny m. i toz robotow
Niprzyjaciow straszenni
Nienay starcy, xony daiatki
Kto m. tytko mi Polakum
Dla wyparcia powruchney Matki
Luz m. anawiem Osszakum

88

Spiew
Marsilijsytkow przez

Polamy Cywany Synowie
Wzrota godzina chwaty
Kur Tyrany na nas w amowis
Kur satanoway ich powiaty

Kozpunerajz wie zagony
Stychai wieiktosi ich sobnierstwa
Folz xniemi mordy Adairstwa
Idoz brai nam obrici, xony

Choi

Do bron! Obywatele
Polamy wrod wateznych rytkow
Polamy, niektay iz xawiele
Diemia trupem Adairdnitkow

Caego niewolnicy chwiei?
I ly xarawcom pocta zgraja?
Layz i ktorych iawano gniewie
Nam dai iawano przybywaiaz?

Xiwinemya k hainby wolni
Klytkoi przed niewolnikami?
Layz my bylibysmy xdotni
Ay, wrykajz kawami?

Choi

Do bron! Obywatele
Polamy wrod wateznych rytkow

Idziemy niekiedy w zacięcie
Ziemia trypem nasierdżników

Witajcie ożywej ziemi
Wszystkie mściwiec złazem
Luba swoboda rzesem
Walec zobrańcami swowiem

Niech przyjdzie na głos swoj muzki
Wszystko ci kochajcie
Niech ma trypem moim kuzki
Widac moji kochajcie

Chor

Do broni Obywatelski
Idziemy wśród walecznych sychow
Idziemy niekiedy w zacięcie
Ziemia trypem nasierdżników

Krakowiak man

Woi tatulu co to znaczy
Co to idę za chłopcami
Niosę więc myłoczną
Pysicasta i konicasta
Zimnicze i cetyrzce

Wzdzie woi po ctery

Dzi' to nie w3 Panibranichy
 To w3 Mielku wielkie zuchy
 Idz wywo choi piechoto
 Idz smiali na Morkali
 Kierz kony na ich nozy
 Dzi' to kony niery

Coś im Morkal dzi' uczynił
 Coś im zrobił co zwinieł
 Zaco niery na nich kony
 Bo gdzie kora tam dia Tytki
 A bez nowa cetonieł brzydki

Powiedz to moy Tatw

Bo ty niewis co Morkale
 Co se kopy to drogale
 Do Cyczany naszy wpradli
 Grabowali i okradli
 Myrabiati breweryi i deptali nase ryie
 Na zgorzenie Sniata

Duma Chłopka przep.

Persem chłopem i miem o tem
 Ze udrzatem moiem praca
 Ze co zbieram zecota posem
 To Pan na szlytki ~~nie~~ obraca
 Sa wniskiy iednak pokhorac
 Orze zbieram i snow orze.

Niemam szczyście ni wygody
Siermiga mnie okryje
Kawał chleba i Daban wody
I krapki zdrowie, siły, życie

Choc' w bezustannoy potkorce
Orze, zbieram i znow orze.

Teżli barto nagrozione
Dzielny pomocy wymaga
Kaucam domi ~~XXX~~ i dzieci i zone
Głoszą iul moia odnaga

Gdy wróce, wymytkley potkorce
Orze, zbieram i znow orze

Po wystawieniu iz takim
Stracirsky zdrowie i siły
Niedrzymi zostac zebrałem
I do spoczgi do Mogily

I wdy to dopiero porze
Ani zbieram ani orze.

Spiew

Siedzi krakus pod dzeniem cieniem
Pray nim kora lezy
Zerota ciece pot strumieniem
A kren na odziery.

Był to Polsko coto, była
Chyżnie amiorz bliany.

Wiecz broni zdrowie przynajmniej
Wszak to dla Cyryany.

Estoteżki miadego potas
Ludom przypominaj
Ze miere milniez nie niewola
Dla Hancetu syna.

Umyle kowi wbroni potokach
Kandy krakus prany
Wrog chyba po nariecz wroclach
Wydzie do Kaurany.

Do Ludom pncyp.

Nadchodzi chwila odzycia narodon
D tyranstwiej skaty przynie sroba zdrowy
Pocarny rze ludu i porrod lwyte gradom
Pomietaj wolnowi dla nioy ramie xbroy
Wizday ludami niest zgarng niergody
Sednaki narozyme niest ozdabia strom
Swiatym sprzymierzem taczac z narody
Podajcie wbie ottoni

O godnie xatu przez tak otugri lata
Dla durny wladcow dusek zamisli tial

Cytoniech, cytoniecha brał zabiła brada*
Dziś nie dla bralów ale dla wolności
Dziś dla ludzkości podniesioną broń
Świątem sprzymierzam tażcie i narody
Podajcie sobie dłoń

Za myśl szlachetną o prawach cytoniecha
Młki, wygrania lub siromotny ogon
Lecz niezare serce prawdy i nie z rzetelka
Padnie pod ciosem ludzkości i bierze pion
Chlubnie wydziać przesyłom narody
I sta, myśli zgisi ciemizy, bron
Świątem sprzymierzam etc.

Świat nowy zdmie rodu nie użnacie,
Któż szlachcie, chłopie to jednaki twój
Dla szmepła ludzi naturae wydzicie
Któż prawa ⁷² Kadez, nie monarwy drow
Jednaki wyrostkim, pragnajmy wolności
A niezare dury nieci umieniza stron
Świątem etc.

Pravo i praca oto miara ludów
Jedna jest miara i jeden jest Bóg,
Aby, za nadgrody, narocy brawnych brudów
Umysł był w tady, w szlachetnym ptug,
Któż jednym umieterem kawsni świat młody
Któż brzem słowny strasz naraz stron
Świątem sprzymierzam etc.

* Aoyciu dajciu iur mordowai eciat

Chociażemny podzieleni i pod rządem waszym
 Wyrzuceniśmy Krakowiaka kiedyś lepiej będzie
 Złoto myśleć dawać ze mną co się nada imucie
 Podkumiecki dajcie ognia, wotnowi matce wrócić
 Jednym prawić uczuciem wabrojnem stanem kole
 A gdy wotnowi odzyskamy, wizercie nasze sthonic
 Ażnaniudacie tych zaboły którzy się uginają
 Tych co polskie zdołać inoty, Polku niech kochają
 Dajcie przykład same Matki niebadać ptokiem
 Uczeń kochaj nasze dziatki stary naszy ziem
 Wtem zaubajcie naszy stary wtem rozkole niech ptym
 Aby zamiechem naszem ślady metori tu Cypranie
 Nieprzeżycie my Użeni nieci wiano magdowci
 Chci się brada nie rozplemnie rydzcie nprotomności
 Nie budujcie dla swej chwały iak inni smierbetni
 Niechaję bierze naród cały celom naszy kiedni
 Aby zamieni którzy wszędzie ciężkie dla inoty
 Tu zarzecz nam tak ale bierze nie tracić odholę

Niechaj kwiady reprezentacjiu. Ty kto bzdzie staty
Ludnie bzdzie nie uczynnego zrobi nam i3 biazdy

Tray Magity wnarzey Ziemi wnoszey do Kuba
Kardol przyklad ma mnyym tomie iab kraj Korbai kraaba

Gozie i3 Polach ugray obhorn, zaraz myatrem plomie
Pojdzie walczy mniatem Korbim wlyczayany obronie

Stanna byta ta krajina z Bohaterow wielu
Kardem kamien ow wtkazanie na wniostem Stannu

Drogie byly ich dzwizymie pozmietne wiedziska
Lama Mista nim uplymie wprzody ich wiedziska

Cisamy i3 droga nadzieiz pod mierzczycia ciorem
Kiech stabi i3 pod niem chwicie, mgani walczy zlorem

Kto wburzy ma wmyt staty ciery i3 wrogode
Mzdm bzdzie narze chwote wolnowi da nadgrodz

Pisthne Polki swe powaby pozmieci dla brody
Wazne usta koratone dodadiz otosy

Nadzieia

Mysli moia! gozie uciharz?

Po tylu trudach ps takim moim

Po tylu mierzczyni Korb

Caemuz odrzucisz rozstora pokom

I duszy iemcze obledasz
 Arystony listek nadziewi
 Byt czas crucia i zapata
 O! dawno... przety si laita
 Mato dla moie byto imata
 Myit wthaimie ideatu
 Mierakai i moirzyi tubita
 Salkby wobiziaci koscianki
 Nacziyo! tyś iz stroita
 Nuptexione wzazsca mianki
 Me chwile dobroczynne
 I nadziewi usmiecik mity
 Przeminy iakł myśli stricinne
 Pamię tyłko zostawity
 Byt czas... iemcze niedaluki
 Kiedy regle bitne syny
 Kiedy przety chwaty mieli
 Obudity duch mto dzioncy
 Apopiotołm Oycow tej ziemi
 Kholi braci za kraj reglyot
 Młsali zmystami wielkimi
 Akhnericiele czasow zbrigtych
 Duch moie unowit myrolo
 Sibra nadziewi zatkata
 Kadoniz ctyshato oka
 Czay to byty utudrenia?
 Gdzis iz te czay podziaty?
 Przeminy iakly cimia
 Pamiętki tyłko zostaty.

Wiercu moim tyko bliany
A ty mnie tudziś - nadziś!
Przy... uścis i z rami
Pomoc mi płać na grobie. Cy.
czyjny.

D. 7. Gru. 831.

Przechodzie

Koto rodzinny miotki wczasie wojny r. 830.

Ach! przechodzie pod rodzinny wlotek,
Tam drogi Cyćcie tam siostry, moie
Płacz nad nawa, skryty, przytorek,
Caenre iek gorakie zale ułoić

Kiedym i z regnat z damony stracha,
Kiedym i z swami regnat raz osłatni
Niek to nam, zektem: kogaie poiektu,
Ze ieki regine, regine za kraj bratni

Wzył ta przebiegła iak pioun fu niekie
Kowem zapratem zagrata duraj
Mnie taki miły głos wsta do siebi
Choby na ranke zacić was musze.

29 Listopad 1835

93

Wszak niekiedy chwila rocznica!
 I znoważa smutny błyskawico
 Dniaśny niemiłosierny miadku niemy
 Także cie młot kaziemy?
 More śladków chwila w zapomnieniu?
 More niedok przycięcia
 Także radości nam rocznica?
 Wieroty putów pruwany?
 O nie! — przepatrz nam głębi duszy
 Czy tam iedna kropla smieci
 Półtarnu niebios — wieła
 Gdzieś w podziat Orzeł biały
 Gdzieś zigo godtem wstancary
 Co nieostawno potrach niaty
 Czy ten okrzyk iwa w zmienił
 Co wotat „bracia do broni”!
 Czy nie wyszła ten miecz watomni
 Co nadzieiz w promienił
 Toż błogie chwile przesatorni
 Uroieniem tylko były
 Toż to wolne serce drzenie
 Toż nylaney krwi stumienie
 Trzymaj tylko nazywały
 A nie wrociły wolności?
 Toż nadzieie złote stonce
 Lwa nam nigdy niezasnieci
 Przebiegają z konców w konce

A nikt nie myślał tutaj
Jankais, obcy, dźwięczny
Stronia, iak iadu godziny
Tosi okropny, głoś rozprawy
Dumnych władców nieporówny² -
Czy to warkot dla ich dźwięczny
Hone wkładają nam kaidany³ -
O strachajcie! Krule ziemi
Wty obrodnie ludów koczownic
Nema nikogo na świecie
Coby, karat nasze winy,
Lecz ied Bog co nam ni wtada
Tego piorun iak błysk rzęzy
Wstana, ierzore groźne rymy
Prayidnie koniec ludopada
Który nigdy iz niestronoxy

Cześć Polskii

Cześć polskicy ziemi, cześć
Czerzanie narzey cześć
Cześć Polce cześć.

Kto iz iey synem wie
Ktub biezny w koto te
I w kilm Polska krew wie
Pierw chwaly, wanieś

²
Nieranwe rarama nom
Wisklat chrobrych dom

Był leśny, erat
 Siaranne Lew ten spót
 Trzy bota w rękun miót
 Dziwne kusti nat
 Nam w baw legł

3
 Siaranne Lew oby lud
 Kęz ahanca naryg miótł
 W ród narzyek scian
 I pólak w Morkwie był
 I on był groimych nit
 I przed nim czelem bit
 Dziwcyry Pan

4
 Nie help is, wrogu nasz
 Le nas mnyym ruku nasz
 Tak iencow mych
 Do bram Zamowia biez
 Gostynskich spytay niez
 Niek ręknoy iedli czeera
 Kto siedziat wnick

5
 Wtyś Carze obrat dach
 Tu mieszkat stary Lach
 I ty tu dom masz
 Tu nigdy niebył Rus
 Lecz gdzie awatony stos
 Dominickanskub groz
 Tam tron iedł masz

6.
Droży głomy Caron anak
I narz, wolnowi ptak
Karego noc ta em
Wasz, zaś przed miatem dazy,
Kto spoił uwiozek aty,
Sam upradnie wdół

7.
Chcesz zniemczyć Niemce nas
Chcesz by zimiernem wraży,
Kied Polski ngast
Wszak zimiernes nam
Ze nie uturates sam
Ze byt Widenstich bram
Trwa do tychozas.

8.
Ty ptoctm obyck zrad
Co pierwszy ztkonit imak
Niedugo bzdiera roit
Koszczepai nas
Miera rakti abrodnie los
I w niebie zemudy cios
Pasi muni raz

Odryskai szreba czei
Korinureki nable wemisi
Aa wogow zgon
Pracia przyrzamy wra
Ze wolni zginai wraży
Nie ciupie porrod nas
Tyranow tron

Dumka

Gayby ortem byda
Lol wkolii miei
Lotem ortim lub wkolim
Atnorie iz nad Podolem
Samtem zyjciem zyj

Droga Ziemia to
Myst iz moia zna
Tam najpierwsze rozayie moie
Tam najpierwsze niepotkoi
Tam najpierwsza tra

Samym noc i daie
Pak zablizy cini
Kragyt nad nieziate wipomnienie
Pierw' oacimiat czerpat tekwienie
Otamtych drogiach tekwienie

Sobyby gmianobla byda
I wobrotku tkrwie
Samem otkam wroc maionas
Nad korbantki lubey gtonas
Do porantku emie

Prizno iz tych dni
Obraz dury mi

Naprawdę luba gorzkim pitaniem
Aad'nygnancem nad tubaczem
Co był mitem ci

Podziemi mi,
Pomnieć ierz dery,
Orty teo gmiardy cielas,
Kray wotkow aut by daleko
A wotkoto tuz.

Odpowiedz.

Orty orle? stoy
Day mi polot lwoy
Latac' bydz, po nad stary,
Gulcie przerebyna wiecznie stary
Ulubiony moy.

Albo upo zamgły
Pomierzanu mi ierz
Niekay, maray o miodoci
O dniach bogick' ierz miodoci
Boze n' gmiardke zmieni

Dawno lube dni
Pamięć wiersu thiri
Niekarnoga, nie wspomnienia
Kiedy n' uwaricie zmienia
Joly niemierny mi

Festi stona ta
 Poma' ci go da
 Powiem, ze i'ia niestata
 Ze i'ia Kochai przestata
 Kie mi mow o Trach.

Krakowicki

Januycie dzienista
 Januycie chlopacy
 Krakow to wolno' smigta
 Koino Krakowicy
 Podkumiecki ogonia kresacie
 Kie to zabrzery, kutel dmiewie
 W kradego para
 Hlusa, hawa hawa hawa

Szere wmarzem kram
 Dwi kartofli, kawy
 Szere nasze stonie
 Wolno do parawy

Pamistaw, Kactawice
 Szere noyko i konice
 A pod Lytkiem wtkuny
 Kacoty, Kacusy

Straszny nas kubitko
Sybiryjski puzerko
Bo to niepodobna
Dziś staszkę stworzo

Deci orzet wbiaty m puchem
Chac go czamy krzye wbrautem
Okoliznowi rakla
Da posmai Palaka

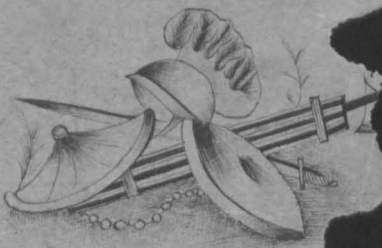
29 Listopada 1839.

Trupy, niemie, przybrzyty chwur puchry tubydzie
Laino, rzawo w Warzawie, w domu na ustroini
Sicelziat antoocarian wthomnawes dobyt stryly bronie
Karonit szdag, otowiem kromi chwur narzedzie

I stoyt, wroch zatorzyl ai nulae krawiedzie
A spruwani mysi miododag, i mibnie, reigo stroni
Wypomniat Lubz, sodzicow i gorzkia tay romi
Wypomniat, wolnowi Dycayznie, i imuthu i abydzie

Pieró wiezi rownie mu ngore usta xacimide
Znai wextmienia, mnogoz, przelamaj sly tamy
Kowadzaly, na Dwois serce, xatom wadite

Grom zagromiat to na tytkar, antoocarian, i scuit
Anon formate dat anak, kinyzaw, wnet stanze n brany
Braunia za bron, i wstrone gadie boy wreat i zrawied

PIELGRZY I KRAK

Tu się widzia, jeszcze
 Do mnie do mnie, moje dzieci,
 Bo coś dla was mam.
 O z Krakowa wracam własnie,
 Kim w pieminie ogień zgasnie,
 Poscinne wam dam.
 No otrzyjcie się od szaty,
 Prasa dacie w Koto chaty,
 A teraz mi sta.

Wojak Kowca

Wojak dzieci nie jstowa

Nasza przeszłość pas

Tutaj mi się wam pamiętka

Smat o sztandarowiu, trumien, paxatki

I powiastek, trase

I z trzech magit glosnij staroy

Trzy przygarni ziemi staroy

I o ortach, wiosie

Postuchajcie / Wranne
 Na Kosciuszkiem byt, mo
 Z Bogiem / moim / sam
 Com tam / widział, spiew / oriel
 A com / uoxut w sercu / gte
 .Toc ja / tylko / znam.
 Na mogile / bylo / gtucho
 Przystojtem / do / niej / ucho
 Slucham / co / to / ta
 A w / mogile / cas / mon
 Hej / i / wieksze / serce / by
 Niz / na / swiecie / znam.
 Nibym / ze / snu / spojrzat / gora
 A / na / demna / sterze / piro
 Poro / z / orlich / lot.
 Nado / jakas / przesata / rzyty
 I / pytatem / sie / mogity
 Szac / co / to / ten / grot
 A / mogita / jak / ta / gtucho
 Prystoz / do / mnie / przystoz / ucho
 Wszak / zes / to / ty / swoj.

spoczynek

mi upominek

mój!

mogito!

steskniło?

?

ptakiaty

scion

maty

na.

noje

ry nie w wogiem sity na poje

niem, co bym dat.

Nej leciatby m jań najdalej

Przyniosłby m Ci krew Kostkali

I tu bym ja ssat.

Lez gdy nie rdzy kinyne ptachy

W śladach Laski, w wierach Lachy

Dam Ci pióra z lot.

Bo gdy pióra z najdzie Lacie

To zrozumie pióro nasze
 To stanie za grot.
 Wzrotem pióro serce drucato
 Aż tu góra gaszumiato,
 Patrze orzet, nasz
 Lufenot skrzydłem okiem tlysnat
 I naogłowa mi rabygnat
 Takby trzymat straż
 I byto nas na swiat, troje
 To duch jakis, na nas i droje
 Trojga swiatu ^{at} xlat.
 Tu mogila i tajemnica
 A tam Orzet i blyskawica,
 A ja w srodku stat.
 Hej! kto lubi Orty, łowy
 Komu mity spien domowy
 Od dzieciennych lat,
 Niech tu i Ortem wzmiesie coto
 Lub spiewakiem spojrze w koto
 I za ten Orli swiat.

niezasięgnięta, tylko, co
wzajemnie świat się toczy
przed duszą tu.

W lasy dymia góry
niebna wody sterca, mury

Wierzącemu, stru.

Srebrna, wstęga, Wista, płynie

Płyń, niej, wiankiem, na, potężnie

Stary, Kraków, nasz

A, obryzmie, trzy, miagity

Grod, do, kota, otoczyły

Tak, by, wieków, straż

Hej! hej! panos, moa, kren, w, zylach

Stawie, reszty, lat.

W, jednej, jako, naród, miększy

Tu, od, dawnia, Krakus, jest

Wojewodów, Tasia

Druga, stron, moje, dzieci

Am, na, czubek, twarogoch, konicie

Trzecia, z, kawa, dawa

A piewo między Krakowskiemi
 Wanda leży w naszej ziemi
 To głośny tam spiew
 Dala. Który świat, zaległy
 Tu, równiny wody abiegły
 Polokami tu.

A jak góry i równinami
 Tak gorale i polanami
 Dotknęły się tu.

Las na górach, maj na dole
 Śnieg na Tatrach, w równiach, role
 Inakiby człek.

A wzdłuż Międzybuzia
 Niby Łabeda, spiew gorala
 Pod Krakowski bież.

Tam to Miśta, cudnie bież
 A nad Miśta Wanda leży
 Na Wądołu groć.

Od kąd Miśta, i gor tych ptynie
 Stary Wawel, na świat stynie
 I tam Chrobrych, ród.

se szatan porachowałit
Wawelem go przywałit
uch ciarny legł
y nagrumiat. Słuchaj Lesse,
Tu siedzi by beda wasze
A po wieków wiek
Lecz na przychód woli Pańskiej
W kilka wieków z krwi szatanńskiej
Powstał wielki smok
Schoz ludziom ~~ex~~ duno sprawit
Lackie drzeci co dzień dlanet
I nie jeden rok
A now Pan Bóg lud przybrałit
Smoka zabił grod postawił
I na grodzie siadł
Lecz w rogile Herkus dawno,
A dricotine w smiecie stawna
I nowu posiadał gad
Ale jassze pewno slexi
Lec co zjada polskie drzeci
I ciocany ploni

Bo lud wierny w przepowiedni
 W lasach jedząc chleb powszedni
 Nie raz je knieć.

Głębokożem się niewoli
 Tak się wznosi lud od roli
 I Krakusów brat.

A krew szasta, co dziś smoczą
 W lasach wrogów grot spoczą
 Na ten wszytek świat.

Bo to dzieci, lud tam wierny
 Le w Krakowskim szarob gardzie śliny

O jak znajdzie się
 Ktoś tam Kraków, się pobije
 A swoboda lud odryje
 I swoboda wsie.

Nie raz stanęo w cieniu Dźwina
 Te powiastki znorow słowa
 Na te dwiatki swe

Sub gdy kosa jeźmie rosa
 Nie raz, westchnie hej-hej kosa
 A nacelnik garcie?

Nie, nie, orac, swe obnary
Ostrym ptugiem oraca stary
Ptug mu skoczny wzrzesz
Adobynsny granat rduany
Szuka w koto Bronistany
Sub zamkowych wiez
Bo choc w zamku tytko groby
Choc to pamek, dais, katoby
Panem on sie zna
Kardo stoja stare mury
Wrogom wiekom prawia zgory
Gj dostoje ja!
Dit ten smoka, co mnie wznosit
Kto mie swiecit, wiare glosit
Tabawienia tresi.
Kto tu mieszkal, czut swobode
A bit w stawie, a moit szkode
Kto tu legl, a tym, creso
Karsaa dzieci Szuka fara
Nii puterska Knywa wirara
Lach in Panem pana.

Nando stoja ~~stare~~ stare mury
 Wrogom wiekom sprawia z gory
 I dostoję ja.

Stara zamkowa szczerbiec trzymaj
 A u progu kosc obnuyaj
 Ktore prochow tych.

Gosciem (miej) w runna kwite
 Siada dumac na mogile

O pradziadach swych
 Dziesiec wiekow Lachiej sprawy
 Lachick niesnosę tej stany.

Gna tu dziejom piesni
 A te dawony na Kowelu
 Swiadki wielkich czynow wielu
 Oddawaniaja piesni.

Po pod stare te sklepienia
 Mnogie przeszly pokolenia
 Tak mi swiadosz glosz

Poc pod kazdy mi glazom drzymie
 I wielkich czynow wielkie Imie
 Po dalsiejsey czas.

Bohaterzy i Królowie
Jagiellony i Piastowie
Pradziadowie Ich
Choć nie z jednej sili dźwiżnicy
W jednej leżał tu Koszycy
Na pokłonach swych
Duch ich widny jeszcze z trumny
Oj i sen ich poros' dumny
Tak był dźwiżny wiek.

Coś tam pięknie im się marzy
Bo coś mówi z każdej twórczy
Tam na cymach tegt.
Tnac' se w domu sobie legli
Szybysmy ich, nicostbiegli
Gdy w nas krew ta wose
Mej hej, można by tak pozyc'
I tak dumnie, kiedyś zteryc'
Tulaj kasci swe.

Gdy by przy tej krwi junackiej
Przy tem, mleku z pierwi lachkiej
Dzięje Lachów, z sac'

^{cy}
 Takie ludzkie ja kiejs' troski
 Takich' czynow' i' bolesci
 Pozeliby grac'
 Czy na krawcowym' rusatowaniu'
 Czy na sejmie, na wygnaniu
 Czy a wrogiem, na tan,
 Kandy bitby jak Kozijki
 Stat jak Rejtan, legt jak Tichki
 A cierpiat jak Lam...
 Nodobranoo, moi dzieci
 Niech wam' spiewa, niech wam' swieci
 W duszy piosnka, ma
 Niech sie mamy wiek' swobody
 A stowami w rozki, mtodej
 Niech wam' w duszy gra. —

105 11

Ulan i Pasterz.

Ulan

Ga mnie, za mnie, moja lubo,
Cóż się jeszcze myślisz twoja lubo,
Co za skroście, co za chluba,
Mien' zotwierca za Matyga ka.

Zgryżany, zwinny w każdym kroku,
Cóż mi bratnie? spoczęgi porcie
Jako siliła mnie przy boku... .. ?
Biała kłota na kaskiście... .. ?

Idzie się znowie, gdzie pojedę,
Batemuce dziurczat krocie,
Wszystkie za mnie idź by rado,
Lecz ja wiecny wracam do cie.

No więc jakże? pojedziesz za mnie?
Mów tyłko! tak nieomyśl' dłużej;
Jaki chcesz sobie, mów przynajmniej,
Bym mógł wskazać kawałek drąg.

Pasterz

Obca dla mnie bogactw pycha
i kł' o stat mych sioje staro;
Skrępiła kroska, chutka kłota,
To są moje skarby całe.

Hlet mój głośny, me piosentki,
 Samas nawet słuchac rada;
 A w nich tylko twoje w dziełki
 Szarda świata zapowiada!

Umysł męski dusze stała
 Serce ciałe na zaletni;
 Serce kłutę cię kochano
 Po rak pierwszej i ostatni.

To cię mogę dać w ofierze
 Lecz w porząd, niech nas rozsądziś.
 Radz się serca co obierze
 To obieraj a nie błądziś.

Utan.

Mnie obieraj, będziesz rada,
 Co za rozkosz purry oboje;
 Gdy mój str jak i lub parada
 Na wyprawianom jechać wozie.
 Klaska bębny, grzmia trębace
 Srebrka szablę za stormionem
 A tam konno masz twój skakce
 Tak General przed szwadronem!
 Na kwaterce, tam dopiero,
 Wiaćkim zechcesz staniesz dwojce;
 Czy dzień swita, czy dzień gabcie,
 Bija capstrzyk, grają zorkce.

Dwaćh kołnierzy na szalwach
Datu a kšickej lub kralowawej
No mybieraj, jama bez strachaj,
Anie obawasz, jestem pewny.

Pastera.

Leżęca chaciec ule wilasna,
Leżęca nielc gmochy cudze;
U stopi gory, woda jasna,
Kwasił, przebijaj, brozaj strusia.

Tu topot, szaciec swoj niawki
Tam gaj kwitnie, szladowa majem;
Ola kochanku, Ola kochanku
Stępa by narwet, stad sie rajem.

Stot pasterow, brody, szladowe
Chyba psterowie, stad sie isie;
Le suni abudaj, a showowek,
Do suni stowit, za holowek.

Pórk pswo, niawum, kadnej mawki
Nie stawaj, sie, od pasterow;
Datu ichi serca, dom otawki,
Lawni, lica, karada, rozyst, hieni, mawki.

Pierwszy

Pierwie nicła, gdy sroco wiosny
 I łowca tużem przyjechał,
 I na ciele ornat wiosny
 Lubi ornatle usko.

Lubi przykrytych jest iść iść iść
 Gaj w lat ornat przyjechał,
 Kuchnia tużem nadoła tuż
 I łowca przy przyjechał.

Nie wiem co tu ani stęta
 Lubi nam sroco iść iść
 Lubi mi przy przyjechał
 I sroco przyjechał.

I łowca tużem przyjechał
 I przy przyjechał przyjechał,
 I przy przyjechał przyjechał
 Lubi sroco przyjechał.

I łowca tużem przyjechał
 Gaj przy łowca przyjechał
 Lubi przy przyjechał przyjechał
 I łowca tużem przyjechał.

I łowca tużem przyjechał
 I łowca tużem przyjechał
 I łowca tużem przyjechał
 I łowca tużem przyjechał.

I łowca tużem przyjechał.

Co za smiałosc, co za sita,
 Lat drożoś nićric tych wiarosom,
 Gdyby m się chłopcem rodzita,
 To bym poszta do krahusom
     Bo to chłopcy demalowac
     Bo to usta pocalowac.
 Latalabym na koniku
 Szabelka bym wywicata,
 Bom zotniczkow, co bez duka
 Nad krahusom nie nideziata,
     Uidec serce ich ochocce
     Ledwie z hory nie wyskocce.
 Ja sie kocham w tych krahusach
 Chodz mi Antolka zabrali
 I pobiegli nie biegusach
 Tam na woyne na moskali.
     Niech go biora, niech e nian, biegnac
     Szcheda tytko ja k polegnac.
 Bo krahusy sa bez trawog,
 I walceni i ochocce,
 I dzieknera wodtem na swe mnogi
 La cyryzne w ojien szosca.
     Ale oni nurozow szosca
     I pobija i powroca.

Skruszy się ich złość egardona,
 W Krakusach hufiec ratni —
 I oczyma mi nieskonda,
 Choć ciarę piórnice miłostalni.
 Niech mój Antek miłośniem pata,
 Szeli huc, bym go kachata.
 Szeli wraci, tom szersztina —
 Zginie, płać hac' kide shtygie;
 Tęż radość smutek kalim,
 Ze wyżycie dat swe życie.

Życie snem.

Nie los stopy, tajny nie btagary,
 Zetaxna stoję na harkie nam stawia
 Celowi to swej własnej woli jest oddany
 Niech się z ogniom sam z sobą rozprawia.
 Ty lito przesadę za labonię wstępu
 Kaje nas w petatorniemolnicę shtygie
 Ona to wpiensjach' zgetny zar sz omudra
 Po blednych drogaach' miódzie życie,
 Biada więc temu, co w czerocy gódrini
 Stepo tym duchom' pawieryt swe loy.

109

Ich to tajny wgnok, pewnie go nie mójlić.
Waha się, tworzy, krawe znosi cioty.

Pisn'

Przemcze ia się ciebie boje
Chodź ty masz postać aniota,
Labratas spokojność moję
A sama jesteś wesota.

Nie lekatem się Moskula
Gdy kule jak grad padaty
Ciebie skoro tylko ugrze zdala
Jestem leklinny niesmiaty.
Sród zmiennych losów koleci
Kiedbam co się stanie ze mną
Dozwól mi tylko nadziej
Ze kiedys' będziec wraicemna
Lecz ja czy tam w ócz twych niebie
Lem twemu sercu daleki,
Więc pozegnaj kuba ciebie
Więc pozegnaj i na niecki.
Uciekam gdzieś za morze,
Świat szeroki dla picygrajma
W ten czas! w ten czas!! w spomnieć może
I skoda że go tutaj nie ma.

W krotce perona niesc przyleci
 Lem skonczyt zycie tutajce,
 W oku swietem, tekstka zas niemi!
 Sa tey tekstki nie obace.

Tanecznicza.

Karnawat widzicie!
 Roje masok no zgiethach
 Dziewczeta strojone
 I ak tathi no jasetkach;
 Sa piekne ktor procecy,
 Ktor im zalet z miysza;
 Jednake Marysia
 Ze wszyskich piehniysza
 Nie tylko ze piekna ze
 Slizna ze ladna;
 Jest cemes tak netna
 Uroxa jak ladna. —

Krapelmiotr znaki daje
 Ucho taniec stucha
 Iuz traby zagremiaty
 I ksynek woziot od ucha;
 Iuz gdaka basetla,
 Pieja klarynety
 W altornie zawyly
 I as piowaty Flety.

Duż hoży z kibitnią
 I piękniejszy ramiona
 Dech z dechem kojarząc,
 Tęcza jak korecciona.

Racz pani — ja proszę
 Tęczę w ranę od nieżywa! —

I którę ma się oprzeć
 Gdy tęczę dogrzewa?

I którę walcować
 Nie pójdzie dzieńnica

Gdy stróny smyku zdrażni,
 Gdy sptonie zypica! —

Marysia w tan idzie,
 Duż tybko się miga
 Leciuchna, jak tania.

Wszak bierz, myszka!

Muzyka szaleje —
 Dwójka dwójkę goni,
 Takt z taktom jest w nodze
 Serce z sercem w toni;
 Duż w jednę myśl patają
 Razem cztery oczy,
 Duż z duszą przez oko
 Laska się jednością;
 Duż jednę chęć mają
 Dwa oddzielne ciała
 Marysia jak wietrzyk,
 Marysia jak strata.

Marysiu zaprzestaj,
 Kas zgroza przenika
 Nie dobra jest mina
 Twego tanecznika;
 Nie jest to twarz ludzka
 To studna skomupa;
 Chodz zycie udaje
 Kosi nyraz trupca! —
 Racz pani! ja prosze,
 Takes' mi tas kawa
 Dokonajc' zaciercia
 Naka tancu prawa.
 Marysia pomolna;
 I w chyrzym zawodzie
 Pod togi nie tyka,
 Sliuga jak po lodzie;
 Tanecznik ni listkiem,
 Marysia zamiata,
 Rzeszena tlo sali
 W okot sali lata.
 Dzinaja sie wszyscy
 I stoja zdumieni
 Tak tylko wiechro tanczy,
 I dy sie diabet zeni.
 Marysiu przez Boga,
 Co sie tobie dzieje

The whole time
 In great haste,
 The whole day long,
 With much haste!
 I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.
 I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.

At seven o'clock
 I left my office
 And went home
 To see my dear children.
 I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.
 I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.

I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.
 I was very anxious
 To finish my business
 And to return home
 To my dear children.

Tak barczos w dal pędzi,
I tak pęd bierze;
Ze skru woz. kula,
Konie niedopierze!

Przez boga! gdzie gonisz
Tak wicker szczydlaty?
My jedziem, najmilsza
Za góry za światy,
Przez boga co znaczy
Zhad taka kblaszka?
I czemu tak mazka,
I czemu tak pitas'ka?
To musi być wygodny
Dla męczących jednaki;
Nim jada kółowic;
Nim jada zobrazi.

Ach! Jezus Marya!"

To smetare — mozita
Tu moje mieszkancie
Tys' smiercia tanecyta!
I konie z kobaska
Do grobu wiechaly
I dotad na grobie
Tak slykać z pod skaty,
I skone karnawatu
Przycho dzie; roznica
Z upiorem w smetare
Wichryz tanecznica!...

D. .... M. ....

Ach józ się zbliża ta chwila rozstania,
Co może wiecznie mię rozłączyć z tobą,
Może ostatnie są te pożegnania,
Może ostatnie raz rozmawiać z tobą.
Stędkie wzajemnie serce łaciś falę
I płynęły szybko jak spochyły zdroje
I srogi mihi ach! niestety nie kale
Ach jak niewinnie ranię serce moje
I toba józ ni knu nadzieje rozpośey
I tęsknione serce wielką czuje zgubę,
I digne niebios tyłko o to proszę
By datymieśtwo i spokoyność łube.
Ach pomniy sobie że to pód twem progiem
Przyśedtem staryć me przegiazne chęci,
Kiechay ci sercisie sypie kwiat pód nogi
By gwał mi zdrowa i miie miej w pamięci.

Zamojska

Darochowski

1841

Maria

Czy widzisz na tej skale?
Tępo co nosi grórną broń;
Wspaniałą postać smieszna ston'
Ciepiera cios stale.

Na hełmie biała splotwa,
Na niej jeszcze świeża krew,
Płaszcz czarny barki okrywa
Wzrostki bystry, czarna brew.

Przyjcie - - -

Bo wtedy jak piorun z burzy
Rozległe echo powturzy:

Fra Diavolo, Fra Diavolo!

Niech zadrzę przed nim wrogi
Ich pewnie ciekła nieszczęsną skórę;
Lolla Dzienekąt wszakże jest i on
Przyjemny a nie srogi.
Lecz gdy go która z oczu
Nie może mu się oprzeć nie;
Smutną wraca, spłaszczona oczu
I w rękó wzniesć nie smie.

Przyjcie - - -

4.

No, wtedy dziewczę usycha

I karda szepta z cicha.

Fra Diavolo, Fra Diavolo.

121.

Spiewki z Katakplan.

Katakplan

Jestem Tambor Katakplan

I skoro w bęben moj uderze

I uż półk caty za bron' bierze

Ja mu wodkem ja mu Pan.

I szęce o zarania porze

Kiedy w miescie wszyscy w snie

I uż ja z przęza, już na dwoże

I ka pobódke w bęben gręnie!

Otwórz furtke póś mie wodom:
rum rum.
rum rum.

Jestem Tambor Katakplan

I skoro w bęben marsz uderze

Kosnie serce w Grenadiere!

I dzie smiate w bitwy tan.

I dy zabębnie przy capis bręhu

Pelnó piękných dziewczęzát tam

Karda wzdycha: Tamborycka

I ákze mító bębnisz nam. rum, rum.

Licho dwożce nie róć bręhu, rum

Licho, cicho mięz rorum. rum, rum.

Leż powie ty mnie jedną lub! 7.
Kroć diabłów sakerdie! 114
Bądź wiernym i wierz ze mną słub,
Tuz głuchońe stysze zle.

Pieśń Renaldinego.

Piedy ranne wstają rozze
U całej wiosennej ozdobie
U szedłem nad brzegi morza,
Mysleć o świecie i sobie.

Było miłozenie w tem stysze
Jaki kochanka nieszczestliwa,
Te łube przy morza cisze
Latośnemi skargi przerywa.
Niewdzięczny eos zwiodł niewinna,
I zostawił bez wzruszenia
A bogdaybys' kochał inna,
I moje znosił cierpienia!

Tuz mi się oczy zmiaaiły,
Lejąc łzy prawie codziennie
Nieba się z ziemią zmiowity
I stale się mi kamienne.
Bo oze przy twem prawie stoje
I estes oycem nad wszystkimi!

8.

Niewidzisz jak słońce twoje
Poniewiera się po ziemi.

Gdy stane przed Boga obliczem
Złotki moje zład w grobie
Gdy już wiecznie będę niczem
W ten czas zapomne o tobie.

Patrzcie nieba litosciwe
Jak zemsta i miłość mna chwycie
Wes'cie serce nieszczesliwe
Albo wródcie mi nadzieje.

Do ----- M.

Prez z moich ucz. !... postucham odraku
Prez z mego serca... i serce postucha
Prez z mej pamięci!... o tego rozkazu
Moja i twoja pamięć nie postucha.

Tak drzewo cien' dlugi, gdy pada z daleka
Tem szerzej zalobne koto roztoczy;
Tak moja postać im dalej ucieka
Tym gróbszem kirem twoją pamięć pomroczy.

Na każdym miejscu, o każdej dobie
Gdziem z tobą ptał, gdziem z tobą bawił
Wśródzie i zamsze będę przy tobie
Bo on wśródzie cząstkę mej duszy zostawił.

115

Czy zadumana w samotnej komorze
Do Arfy zbliżysz nie umyślną rękę
Pomyślisz sobie: właśnie o tej porze
Spiewałam jemu tę samą piosenkę.

Czy grając w szachy przy pieroszem scięgu
I mierzelną z łowci krula twego matnia
Pomyślisz sobie tak staty szeregi
Gdy się skonczyła nasza gra ostatnia.

Czy to na balu, w chwilach odpoczynku
Siedziysz nim muzyk tance zapowiedział
Obaczysz próżne miejsce przy kominku
Pomyślisz sobie an tam tamno siedział.

Czy książkę wierzmiysz gdy smutnem myślokiem
Margane wyrysz kochanków nudziój
Złozymysz książkę z wetschnieniem
Pomyślisz sobie ach to nasze dzieje.

A jeżeli pisarz po kurwitej próbie
Parę miłośną na ostatku złoży
Smótkiem scisniona; czemuś: roznieć sobie
Kaszech serc dzieje, los nie tak zakończył.

Gdy błyskawica nocna zamigocze
Sucha w ogrodzie kaszeleste grusza
I puszczony je kiem w okno katopocze
Pomyślisz sobie ze to moja dusza.

Tak w każdym miejscu i o każdym dobie
 Gdy z tobą pokażę: gdy z tobą bawię
 Wśród i zawsze będę ja przy tobie.
 Bo wśród i zawsze będę ja przy tobie.

Śpiew Lebraha z Marnotrawcy.

Litujcie się nad nędzą moją
 I miejcie w zgląd na starca głod
 Bóg was obdarzył łaską swoją
 A głód niedola to mój los.

Próż moich nikt nie wystucha
 Bogactwo ach niesprzycie mnie
 I ja dla biednych nie miał ucha

Dla tego teraz głodu umrę?

Czy srebrna noc czy złoty dzień
 Łasze Lebraha smutny wrók
 Bogactwo jest obłudny cien
 Za dumą idzie nędza w krok?

O dzieńki wam ludzkie łaskawi.
 Za dar tak hojny dzieńki wam
 I gnęzota serce moje trawi.
 Przyczyro nędzy mej ja sam!

A. Onieśnowy

Gdy nad Czaryns, zdradnie wgróń wbraconej
 stonice wolkowi xgawto po rze brzei
 Kto krzywa kirem rozialone tono
 Lzami gawronag nadziei wniem/ nieci
 Jzryardem ptaiaz uforniech mairuwnika
 przed nimi owe progi i serce zamyka
 Wcihych modtach za braci bawiaz dni lsknidy ?
 polki sieroty.

Wyprawdaniu Spietki
 w 19^{le} wieku

- o O Najwierniejsi poddani
- o Ikhod te rozruchy i wzrastki ?
- o My ieskemy mianowani
- o Do radzenia z Bory takti.

2. Bory ? - Wszakze wszystkie ludzi
 Bóg ziemny gliny ulepil
 Duh mistu ze omu naw ludzi
 Nowoy w naw miary kawrzepil
 Dzio przewad rozumu nicomi
 Bóg starczy na naw dno oczka
 Narody nie wy juz Dzieciomi
 Nize wtenczyta iij opieka

- o Takar to iudziernosi za nagbdy
- o Wszakceiny na naw sypali
- o Lawki lyluty urzady
- o Krzyze niedzi i sam dalecy ..

Ka blyskolkoz Dzieci gonicy
 Po oleicinsia mysl rexpiona
 Micy zgodniczy amza stonicy
 Po wmiayn fusthad obrona -
 Dzij mer frapiki nie utudony
 Wroki nafa niem diwray niedu iawno
 z gardaimy tafkoz iudawoy
 Wiedy cxiem sity w tafno

- " Wszakieomy nasze wroblecy
- " Zarzeczyli naszaw klydce
- " O dzieci nasze - Narody!
- " Wszakie krolow przywodzi.

Juz to dzievnyj pisonka lassic slava
 Nie kazdyj muzyka vuzerze
 Zdauna odlyta n nav nicara
 Wkonfelycyje na papierze
 Wolnovi nroffaci anicla
 Masierymokej, pieri nam chyle
 A duh nreku na nav chyle vosta
 " Czar byvce ludom byli."

- " Ho, to naszta iia lyk krykoni
- " Smial naroz, Tarko, zepvuty
- " Troeba karai bunlowm kom!
- " Wyznanie lohy : knuty."

Prucz zrodoboj rodie padaleny
 Czezy sty vnot nnavary dloni
 Smial sve vriedai lwo nymaleny,
 Do brom ludy! do brom!
 Narza mara - Wolnovi vivotu
 Nasze hacte - Wolnym iustom
 Drony krasnye davnje psta
 Pstovanym abavie sijn chovlem.

Ulysses d'ici zynoto
 Wszak tyje lytko raz
 Kieubay sa czara zlotu
 Szepozno nabi nas

2. Tylez do niez mowoto
 Kieubay sziezas wchoto
 Chrystou i do elnas chyl
 Enieflunko blagich chwib.

3. Wraz le obczy mowu
 Wszak piem polski miob
 Lofay spier narodowu
 Od greckich rymotuk Od.

4. Pymora zniez nie zola
 Szefay mnielkowi wazyt
 Gdzie prawda inoty nota
 Tam prawca cyt. Tam cyt.

5. Tam woz prawnicu
 I prawnik puchan stan
 Dwie lreba nam prawnic
 A ino lreba praw

6. Mierzay wriata drogi
 Goniandy i niebiow stop
 Archimed byt ubogi
 Miamat gziez opzeci stop

7. Dwie gdy chci mierzay wriaty
 Pero mebranska atton
 Kieubay policy braty
 I mieubay piemie kon

Lyokle, wagi i miary
 No marbnych wazy brzyt
 Mierz wity na zamiaru
 12. Nie zamier podley sit.

No gorie sig orca puloz
 Lyoklem unielioni dach
 Dobry porzeczma szaloz
 Jednowi nieszoras od drosch.

13. Ulysses d'ici zynoto
 Wszak tyje lytko raz
 Tu flori czara zlotu
 I wrytko miia czar.

14. Kren szegnie, wtoz sig pieli
 Wiernosci pod niemi tori
 Wjez bapmuf d'ici wiefeli
 Szuprem moieruony kron

4. Wkrozy grecko rymotuk wleki
 Nie mlaster abigo zmit
 Luz sig lawit, rak greki
 A jak Raymian bit.

5. Kto krowzi, medal pali
 Pali medal i czar
 Mly, ze stolych medati
 Szaska cingnismi krow

6. Ten sig wfrid mepstion liry
 Knie chemiaz i ma gult
 Wlo piemwaflet stodyze
 Szlucy, nymozgrat wst.

Polka

J Klórká nbtogey amáto postáti
Siedlak nad diekta lúpego kótyktho
May wrosti yuémwrozy modliloz, w brań
Wyminiwá dkoziy Ouyayany mazzwítko
F wntodem wrew mto dny ykoly
Blywafelwkie rozplemnieńe onoty
Mitevi Ouyayany - mytus - slatávi do oflakha
Kto? - Polka matka!

Kto tydy Ouyayana ntywa swoit dieci
Kiedy wolnowi rederyga gorzina
Drogozgo meza samia wlasz na bria
Obracyń mu rzykay krowany niicy przywina
F wie adoby, pize wciem nawet kuby
Co ndziach rozannyh swište wrot slubny
Na ottaraw Ouyayany wktada rozkulona
Kto? - Polka zowa.

Kto na zimfawney, ntegyt' cyaney ziemi
Co zagonami maszt diei potryda
Towaz wotkote wyzna ptydowim
Nhiexomnyk niástron o kochanka ptyta
Krowicawnyjmi wtofam, zfcátami zatóby
Krowas tuz ciha, inezennikwini wotby
Smutna, ponzarza ^{drozica} pmiu bez uplanka
Polka kochanka

Kto zymia nypiewiách ducz, powiawonoz
Ple wawerica ziomhoit i cyey wly ymany
poruca mto nowienniczek grono
F ichay wstori i ptei wney zabany
F do piawoty ulwomony dtoniy
Malixa gwie omel Traz wiy zfgogonios
porucaw btywkiem miuzá, choi wrotkiem zachnyca?
Polka dczwica

34

Wyjścieli i poematu.

Wzrostnie jako w życiu, brońkie są chwile walki
 Jam blyski zwycięstwa obropnem opłacać marzeniem
 Tęsknięciem, co pragnąc spocząć nad Amurami
 Nadomtego węża, a koczownic woz wypławy.

A więc byłto do ciępien, ludnie się, rodnie
 Po górze jest brzoła zwycięstwa, nakt świat się zstępnie

Plugi wrey pokolen' bo słowa powtarza

Tęsknięciem, marząc, na koczownic, a ludnie, marzyli
 I zwycięstwo, marząc, będą, o zwycięstwie, jak dźwięku
 Wofke gonia, marzyła, co kochanie bu leci.

Podnie, wstępnie, zwycięstwa, wrod, duszy, górze,
 Kę, wycie, się, zwycięstwie, w, dęstie, górze,

Wzrostnie, na, wroim, zwycięstwie, nadzieja.

Kolumb, zwycięstwie, zwycięstwie, odkryt, świat, Amury.

Constanty. Easicyński

Kyjański i Samara Synocur

Lania i Sama

Walcie ty czary srewni memie zpow
Sobremiurosiem cala mie wstacat
Te jui sa gloni moja, tris mie maja
Dzieni moji jui nie moji - i noy jui jui
Dziena bronie - darmo, jak promienie
Co spada z gory na pale w strumieniu
Dziwne i boczne klaskie dloni na pale
Loni! Strzyje jasny promien w pale
Jasny promien w pod dloni wytrysnat
Wtrysnat wolno i na dloni blyskat
Dloni awicet co go wiezie ma
44.

W tenach smoga, tu klamam się i bora,
 Niliem i smutnie po sobie spowiera?
 Wierzy swój naród ofiary boga,
 I co wybore dany muć imię boga:
 Laniach i kamba — lub smiere i mogota.

A jedni sępa: „Nie przyjaciel sępa,
 Naniem się przyda, pafara, i miera?
 A drudzy sępa: „Smiere albo przyjaciel?”
 Grod mied, Niliadem, jak restantki bogom,
 Tak ona Polija i delfickich trojnogom,
 Stowem jędrniga krasnatego ducha,
 Du go obczyt, uniewol i kwanis ducha.

I to obec być Nuga, mied idric, mied sępa,
 Niek sobie ponror obry i sępa,
 Niek potawia, wole na wieli obryta,
 Pan medaleho, mied do mego jętra,
 I kam gładkany, a potem sępa rony,
 Niekaj ma progach wybiję polilony,
 Niek jak sępa gładny wrotku wie bę honu,
 Du panotia, noga, i bora nam potawia.

A my zostanmy. My w miasteczku rzadom,
Albo wyteżym Bogom, tem kilarom,
Lub za najmniejszą Bogom wola,
W grobie się wolni schronim przed niewolą,
Kalmasyj szirem tyllio i lauru memie,
Lub bladosi trapa — lux nigij, rumienice,
Ky sie trmozgoc, ta ciurba ogromna,
I ta przemoga, co sie roa mierzomna,
Co jednaki znacny kaha ima molochu,
Wyegataj prochu, wrogajaca w prochu,
Kifora do boju popieraja biczem,
Aby nie przeszedli przed wolnych obliscem.
Sakaz. nad nami imie niee przeswage,
Zgiczy niewolniki, ktorogo ~~przeswage~~,
Kifit nie ocenia, co byz toz umiera,
A gdy wzywajacy, cala stawa zbiera
Delarne racha, co go w boj wypsychu,
A kifora prawo nie wstaca, idon psychu.
A nas, nas wielkich fracioni polagi
Do swietnych cyonow wzywajac, jak ongi,
Plugim strategiem ogroditu rynek,
Aby waznie kazdy nasz utwierdzi,
Aby nas gromnie marmurona kwara,
Serdci progi niarwe Sch amonata.

A nas, nas, wzywaj do boju, poręba,
Każda pięć i pięć, moją tam i ja, 120
To jasne niebo, co miesiąc w obłoku
Ciemna poległych, widoczne duszy oku,
I cała przeszłość, ta przeszłość wiekowa,
Co w swoim tonie tyle starych chowiec
Bogowie i nami, Teo i nacie namie
Tęcza najemców i gruchoci i stamie
Bogowie i nami, Oni nas prowadzą,
Oni nam się Tytanów nadają,
Niechcie nas wpięć i ich błogostanem
A lud wybrany, i Amier albo i wyciąga
I w radności wielkiej obrzydłom
Postać do Sparty, i do Platęj i kora
I woi pomocy. Odnowiła Sparta,
Do jej zabrania i wrota ustaw karta,
Co jest wyrocznia przy wielkim obradku
Kę bo i wyruszać w Persyjska poważku
Ale Platę i nie bacz na gwiazdy,
Przystata w brojny kufci ciałnej jędzy.
C. Rad Maratonem,
Wamosto się niebo narrewnem wronem,

Rad Naratorom pociągają, sepy.
Siadły na szalacki i dół ostro, sepy.
Pepie strągotami, mianocelowie, brakra,
Tychto, ser, serwo na polu obara,
A porzecz Porom sto, garstka ludu,
Porom się wyci, se ich oko ludu,
A gdy formalni, istoty, ciawistie,
Lagromat, w ich, strąkacie, pomie, ser, g, ostro,
Med pomru, tunc, straleni, skaleni,
Teden na tysiac, my, mien, wy, cieni,
Goccy, mien, ostro, dobre, mrobie, glosa,
Dna, maki, dany, mien, se, pod, noza,
Acga, w, porci, daniel, pmar, se, tworzy, barony,
Od strony, Nedor, już, milion, stral, w, serony,
Tuzi, się, abli, raje, już, tu, sobie, biega,
Srozk, j, k, kurrawa, ...

Nicci, se, bogi, strze

A Henach, justo, kto, magt, mien, pod, mien,
Tuzi, oja, mrego, w, boju, ekaiat, wysagnac,
Kragty, potrzebic, w, kraju, potrzebici,
Pomcano, skarby, warszaty, i, plugi,

Lahnarim

(na mltos pjesmi: Kobry baka tobi jaka leper
mym. -)

Oj rotai bidna, Kierwawyzim moja! cromm ty
ne mojej?

La tebe rotlu, za tebe placu ne Lowta sia
swajeju.

Pomtki tan sero deu, za tebe sero byaden harkim
porkim slwajeju -

La tebe sero wit, za sia sia w wies' wite jak wite
jarmu w Prakajo -

La tebe mij Okei, ja sero ~~moja~~ molodcei za te
besimo sia murewyt.

La tebe mij dlu, za tebe mij pradu jak woty
wse robyty -

Stahnu jak wit, sero onaje zyt a ny lia widroby
ty -

I podatok daji, placu sero meju, ani lia
wotkupytly -

Oj paner mij pane Kuter loko slane, Kuter lomu
hodi -

Pusty nas a pansawyzim, pusty nas zdanyim
pusty nas w swobodi -

I wedyji Kamin, na ~~symnyji~~ symnyji ryuni, a
stokamy jikujnt -

I skaty swedyji i skaty symnyji zdrojamy sloas
lijnt -

A by to pama, ceterowek czerowick jak ja e
murow sia newowasyt. -

Ey tak matier man, by taka hondi sam
Hosa kibe nekrowasyt

Pit sia wytewaje, lito rozpadaje, az do kroc
woji dywor

Wid niwidy naszoi, wid murki turkoi, mes
Zmaktly hondi swoi -

Pomak bulku kuryw, ceto zachmaryw,
Serw wy chowete chamy. -

Z maszoi Pomzetywiy z waszoi danywiy
Silusia z Asaramu

Serw Pom nizidre Asai zabere, nam serw,
Sam budnowikim

Pomy z nas Kaptany, Asary sorowicki dy
dunt z dorobkom atonkim

Neanaydere atukhu, neanaydere wystukhu w
Kage swoj budy

Treba was kredaty nowyebudni chaty z
istly z forbanni w didy

So kizis mator pracuj chae holod, stary
w zebry ruszajisz

Dikit szty jest w branci lia wedut na
nekrowu slawajut

122
Jaka i by nie news lichnosc, jaka rukon
nedwyznosc

Sid pod setom pios umerty, az dase sero
kmet swij

sero mu dase Pan mij; Cisarui nevy-
derty

Jak rekut utadui taj sobi marmui
u powotui lita

Lrikaj dis matorkui, statui; sestronku
blata; usiwku swita.

Czerer chwacit lit, zabud na we swit, ka-
bud seroi crotowickem

Jak kazut aderaj, jaka kuzyt zabijaj
kazut byt rozbiyniskom

Koty slozi print, Koty scatijut braban,
jnd sobi w Karti

In musedyz den mes' stojaty jaka pes
pe noery na wandsi

Wyskie Palaki nawi swajaki, byty dis
z Cisarami

Aj wy dis byty sero bysno widajty sba
ty dis wam brabanu

Wy nas wd panin, wy mind Gysorin chob.
tychia widbyly
wy to Panszeryny, wy aderanynd chob.
tychia zchobty

Ate wy brasonkie naszi sokotontkie, na
wyjnd w to bykwi smerty

Nas z wyjskam jak z chmary, to
wordu ~~to~~ Asary jak smokowy pra-
ty.

Kotyimo drymaty wyjcie waznawaty ka
naszaji dotenku

A ~~to~~ leper zadna mi teje dusza se
wa jedim slozinku. —

Teasty

Procy miogoda! procy partyje!
 Łaty narod niech mam rzyje.
 G.W.

Hej, ^{Ziomkowie!} Panowie, wspólnie zdrowie.
 I narodu i ojczyzny
 Wszak biemada tu mielada;
 Salnem jej: Polski kraj
 Łaty narod gościem na niej;
 I Panowie i poddani -
 A Duchu eram nam ja daje.
 Wzi jkto ceni ceni narodu
 I ojczyzny i jej bliźny
 Ten wychyli biał zachodu -
 Kogda bracia! zgody trzeba;
 Kogda wiodre do swobody
 Tak mitem wiodre do nieba
 Niechuj w zgodzie zyj z ^{drody} ~~drody~~
 I folwarki i te dwory.
 Hej! Panowie, wale zdrowie
 Wam nuley toast wstony
 Tak e powagi jak z wygeraju,
 Z oswiecenia, poswiecenia
 I mitosii tego kraju. -

Luu to dźwięki jednej chatki:
Wasi Dwory s te chatki;
Wij Panowie chat zdrowie!

Ha! miekniecie! czyż niekniecie?
Kie ha chatki nie ma chatki,
Owo nadzieja w kmatka siba,
I A chatka leży w mogile! —
Layzi ja, sam wygrabicie
te groby, gdzie wrogiem sibi,
Lay liczą, skaz ede procie,
Ktoreg nu nam postawili?

Nie. — Dzwodam oprawa siewca,
Kłosa mowa ofiar — trada
I dziełwin jej wyje.
Kmisz sionca — bo sibi sibi.

By! Panowie, kmatkowi zdrowie!
Jch imiaty, uwolnienia
Byg sibi wsmiechli z ponowieniem
I ojczyzny swy, gwazdali,
Doy ja jask wy ukwialali
I walceji z przestępstwami
W przegranej chwili smartoych postawiam!

Pelnim! budny, wzmierzony
Sierpniomami uwolnionym
Nomesony, wdrzesony
Ow budz rebrak w wstawniej kaimi.
Dzis na Klyskuch utworzony

Rzecz negie Kudoam weni
 I jakie srodek opieroway
 Kse Trami a litorie porci-
 Pocz litorie sami Papowie
 Kietrakwie spietojcie adrowie!

Tak - ojetmanie, co? niewymy!
 Ica no dostojnych gronie tany,
 lo Gijysnie mily lityny,
 lo sy a duma swy, botany,
 lo wioda ^{z I} ~~z I~~ ad swarta
 A wychodza, bez swarta!
 Swarta egay, jednowie!
 Lndnie bez swarta, bez g. awy,
 bez usunie, bez litorie
 C. interes naraduway
 Za garolky marnego, istole
 Jakte ulcenne drototo
 Marci i lity porowi
 Orudai zawore za, gotowai.

Samomyto stowimki!
 Rye in niezdy niewolniki
 I chetnie iey, se gbur powoty
 Wielki icha obawy chototy -
 Posuwoture, uklademne plomiz!
 lo Kalan ty swyety, ciomiz
 Wiedzi se przyspore byt swoway,
 Icy okropny, obtalernay,
 byt lity porowi i litoray,

1.
 Łody galon na kotłowni, a pirosz na głowie,
 Karabki język prolegnie, burkanski się zowie.
 Potki ten toż iży, kto iży, much go byje,
 Much ten wagra po kociemni i wyby wybyje.

2.

Na egzektora Mikurina cały Karabek spieszaj,
 A im adajca w kotłowni i z tego się ciessaj.
 Potki ten toż i. s. d.

3.
 Władzi dat złości kotłowni, Karabek kijon Dwiścia
 Lwin kociemni mnogkami pociessat go w mies'cia.
 Potki ten toż i. s. d.

4.

Mamy my tu jesime wyciej dabit panirykow
 Starych kotłowni oderonych i młodych kotłowni.
 Gdzie toż jak iży, kto iży, much go byje
 Much ten wagra po kociemni i wyby wybyje. —

Wito mi się z imioniewoli

Od Gatarów ztapany,
Siedząc o chlebie i soli

Cieszę się dwiema kładanymi

Lecz ser mi nie ja poznałem,

Ze dawnie był to wrogiem,

Wito mi się ze na Fronie

Axamiłnym sędziatem,

Stoło wesołe mażąc w rękach

Czeszcie światła w tabatem,

Lecz ser mi nie ja poznałem

Ze wnie był to wrogiem,

Wito mi się ze na Lonie

Famiłny sędziatem,

Zapomniatem już o Fronie

Przekleśnym się imieniem

Lecz ser mi nie ja poznałem

Ze wnie był to krewny miatem

Wito mi się ze me długi

Zapłacone zostają

Niam wierzył bezobłądy

Jak iak mi obiecany

Lecz ser mi nie ja poznałem

Ze wnie był to przyjaciel miatem

Wygiać ciu moję tańca,
Widzieć, moie nąjpięszca,
Przyimij do swei chałki milie,
Wstała zidowizannych a wicignia
Lecz, na jawie bowa nie nigdy
Juz nie będz wierny biedy

Pionska

1. Ty dziwo czyno Drekna nacia,
Lpomu taka niewidzannaia,
Lzazw me ne polubyla,
Abys me ne tym zbrabyta,

2. Wd krypysia napaśny ku,
Maiera ty dziwo czat bezliku,
Kotru bacrysz, toiu lubysz,
Lalmy tebe sam sia zhubysz,

3. Ty dziwo czyno Lylie moie,
Lczero xemwynen szero ta kbie,
Ty nechociesz, Mnice lubysz,
A szero ia budu orynysz,

4. Ty newynen my niczoko,
Lnewynen Kraimi toko,

- Ja nemoho sia Kochaty,
Trudno sercial rozkharaty,
5. Ty dzicocyno pamiatkai sia,
Na pidmowu nedaiu sia,
Zhynd svoi durno litas,
Mazaryies seho swita,
6. Ja sobi pamiataiu,
Naspid morow sia u daiu,
Na deoii zhynd litas,
Batamute seho swita,
7. Ty nedumaiusp szero ty krajna,
Tola tohos taka szorasna,
Lubysz toho szero bohatty,
Vudep protim za to waty,
8. Nedumaiu okrasoti,
Ani ma nadija wztoji,
Nestlubu ja Bohatoho,
Znaiu wiernejsz dla Wernoho,
9. Pidu w lisy na mupskanie,
Katajty na Kochanie,
Nyma w switi szero szynnyby,
Ze bez broszy sia zennyby.

10. Kto chceš sea zmysly
Nepotreba cudziti žety
Nepotreba mnoho hrozy
Duo no wionyi but chorowy
11. Ty krásoto ty Bohyni
Takayz leper prawou myni
Chce by wsi hrozy stradaty
Scrob tia ty nawike dostaty

128

To ja Lubie, pisek Jozefa Dwyzalskiego.
Kiedy jizkimy Dioneek w maju
Lilionosia bawi Dione
A Stowick w niemymy gam
Swoy phtymie noii spiew. — To ja lubie!
Wtuchas Dziale zbewac kwiaty
Co lasiata flory Dione
Lub tek w tyje vsae bawaty
I kochantii adobie skoon. — To ja lubie!
Kiedy dsigdyt blaskiem swoin
W noy swebity dionea lise,
A ia z phtyiacielem moim
Na phtekatkę manny ise. — To ja lubie!
Lub z kochankę w iey ogrochle
Sam na sam phtepghae had
I zina bawie w mitym chotkie.
A z juklanka adybie nad. — To ja lubie!
I z kochankę mile da zong,
Phtytem i Diedlichu w tose;
I drowie niemadwegzone
I phtyngdy w work-rose. — To ja lubie!
Diedli sobe, tych nie wiele
Chtie mi do szani kdo?
A wige moze wythae smiele
I powtohye ieszke to: — To ja lubie!
Wtem had maige na dey ziemi
Wsztycho — o co? ieszke Dae?
Diedie z phtyiacistini sweni
I wiserka sobe grae. — To ja lubie!

Nacoss nam Polki serca ogroze wali
 Serca ziszniome narodu Mesthami
 Nacoss węcienca smudre abduracice
 Waszą orodka wonnemi kwiatami

Stury by zyty adrozsetki strapiane
 Pięknicy jasniaty nad Lancińska skronia
 Tu podocho usokną boleśnia swiane
 Chwici pierorone twardą węcnią stonia

Bo serca nasre swiat już porzegnaty
 Wnich bytko ukhwity drozace katuse
 Wyście nam Polki nowy bud radaty
 Bo nowem orucim orywity dusze

Jednak wam dziełki najpiersore składamy
 Bo bud ten stodka dziwny niepojęty
 Bo onity dabełki pięknej duszy mamy
 Dabełki dla węcnią Jak modlitwa swięty

Polki w narodzie piękne dusze zryja
 Kieral się jessore w swięcie ponciwiorai
 Z dołka Polki węcniom wianthi wija
 Nito zyi dziełtai cierpieć i umierai

Wskaz kwiatoorku umnie ci bezpocornie
Choi zwiędniecz z pocienicz z nielniecz w rionie

Ja Cię arywie amastuzekstaniecz mile
Z mojej myśli będniesz kwitnot wecnie.

Do Radzieje

Chyż się katopec w bezarniejszej chwile
Wtedy mi będniesz w tedy mi napnieci
Lecz gdy mi przysłoteci stanie przed aryma
Juz oprawz grolku wiecej dla mnie niama

Wise by Radzieje! i by mnie opuszczasz
Wskazywaj chwile szersostwego Raju
Aż do ragłady me ryjece wyluszczasz
A ryjece w samem twiciciorodnym maju

Twarzem dla ciebie na gtarom swe serce
Bo godybys caula i nar twicidriata
Jaż ja bez ciebie gone w poniewiceni
Pepnie bys sama mocno rabolata.

W radcato swarsicci zwadzili mnie ludzie
Jam przereczasz wasot i rawore szersostwego
Anitem epokojnie w drucimney uladzie
Bas mi niebiestkie malowata niay

Przeżył przejętym i widnie odradony
 Kim między ludami na świecie padale
 Za babą starą wszystkie światka strony
 A tyś mi same rozawita bole

Przeż mnie adzięta adzięta na wieki
 Na wieki mroź mnie całego przeżony
 Na ciebie serce kapię łodź siołki
 Głęb mi piekiet w duszy się gotuje

Wam ze Ci kłopoty proszą w nadgródę
 Ach tyś tak dugo moją Panicę byłta
 Tyś mię tak gęsto w pieśrośbach kulita
 He Ci już nigdy stworzyć nie mogę;

Świat mi się adawat, przedmiotem miłości
 Miatem rzy w pięknym kwiciuśkim ogrodzie
 Ach he obrary poważnej przystośći
 Zniknęły wszystkie jak bankie na wodzie

Regnam Cię regnam Radziyo kuchona
 Zakłada chwilke utudy Dziekuje
 Gdy mnie nie mozesz od rana do rana
 Ciesz wszystkie ludri ja już usłepuje.

Antonina

Polonez

Uroczysta a i godzina
Szczerem sercem pożądana,
Dzis' szczęśliwa ta kraina,
Wita losów swoich Pana!

W dobrą wróżbę grzej umysły,
Królom swoim wierne plemie,
W dobrą wróżbę gwiazdy błysły
Ze odwiedził naszą ziemię,

Takiekolwiek tam koleje
Są nam w przyszłość nad gwiazdami
Twi los nami nie zachwieje
Gdy my z królem a król z nami

Łączna miłość nam przymieszem
Wierzaj królów ze w potrzebie
Nasze pierśi twym punktozem,
Chciej nas kochać jak my Ciebie
Głosnim broniem rojną powrotu
Swą królowę wita w ulu
Taki dziś' głośna radość wola
Żyj nam, żyj nam! żyj nam królu

La République

La République! la république
 Hej! już nam już zatobach,
 Na jabli mig stary tron zmitel,
 A był to kraj! La république!
 A wszystko we trzech dobach!
 La République! la République
 Vive la république!

La République! la république!
 Sto gromów ropado w cisze
 Ramiona rzut a blysk, a blysk
 I stow stow. La république!
 Tak Pan Bóg Daje piórze
 La République la république!
 Vive la République!

La République! la république
 Tam za miaz, krewa już leja
 Pórze jęki i szorstki i baromat'ny
 Dobyty nat! La république!
 Standardy nasze wieja!
 La république - la République
 Vive la république!

La République! la république!
 Hej wiara z dolnych klatow
 Nam z wator gzerria, "do nos dojiti!
 A wszierby baszt"! La République!
 Przy swietle naszych lontow!
 La République la République
 Vive la République!

La République! La République!
 Ho trawo tam na gorze
 Nawani w stud! La République!
 Na mostach już stęni, na oz festi,
 Drabinij już przy murze!
 La République! La République!
 Vive la République!

6.
 La République! La République!
 Wto cze more u wzdrowiu?
 Co? dawny gniew? La République!!
 Gdy wozystkum zrost opada tyki
 Wszędy zjiducy krójki!
 La République! La République!
 Vive la République!

7.
 O Dniaj wiec La République!
 Oboroń Dnia Dnie strazy.
 In czałoy nate u wstanie znikt,
 Niewotnik tam u wjarsmo wozwystet
 Mreik pada, u ta wazy!
 La République! La République!
 Vive la République!

8.

Pod niesto w gta! La République!
 Kres bojom i wzdrowiu!
 A liga w krag szed siec stych tij
 I unitosi wozacm La République!
 I wozkint w ta see Bozej!
 La République! La République!
 Vive la République!

Głos z więzienia Janockiego!

Idziecie walczyć są rycerze
 Cw. młodzi i piękny kwiat
 Co chwali to przyjmiecie
 Stworzyć w Polsce rajszy świat.
 Ni chorągiew nasza wieje
 Ani błuszy Polska bron
 Laur dębowy już wiednieje
 Co miał więźnicy dzielnych obron.

Pionąz pionun z piekiet cetych
 Ty się Polska biedy wes,
 Do obronców twoich smiatych
 Już więzienia zamknąz klucze
 Czesie wam, których mowawata
 Rozjuseona slepa Dzieki
 Także sity wrogom Data
 Sprzecz na nas taki bick.

Czesie i bogo wam poleztym
 Do w niebieskim wiecunym snie
 Nie orajecie jak racickim
 Cizkim łosem wrog nas tnie.
 Ale biada tym co rują
 Patna na ajetyany gnob
 Piolun smierci oni pija
 Na piot rjwi na pot trup.

Stońce światłem was już nęka
Stronę życia już się nęka,
Ziemia Polska bolem jużka
Męcenników złana krwią.
Maż nadzieję być ostatnia
Je nam wrog pozmawi los
Póki się wiara bratnia
Polak woli śmierci cios!

Co lubisz?
 fragment poetyczny
 do
 Trzpiotki
 przez

Alexandra Chodackiego.

Lubisz kwiaty, piosenki, tańciki stodozose,
 Atmosferę balową, walec i kadryla...
 Lubisz, gdy otoceni a pnieci panicze
 Rozgłoszą, że do twarzy jest ci kolor lila.

Lubisz wszystkie co barwnie jaskrawe i lśniące,
 Co oświeca, twoż nież i co empyty picie,
 Lubisz smutki, kamyczki i fraszek tysiące,
 Od których się tak często... kruszy świat niewieści!

Lubisz poić się trawiakiem jątowej pochwały,
 Co ci srepsca w salonach fraforti motyle
 I szeregowaś bo sadzisz, że przez żywoń aaty
 Stuchasz będrisz gromcznosiek i.... Lancryc kadryla.

Wiesz też lekka, mrohodina, szubujesz jak ptaszka!
 Lecz pomnij, że do kota gra się dramat wielki,
 Że nad salą balową jest jezere poddasze,
 Gdzie w traktu jedzą chleb czarowy... nie ciastka-karmelki.

O! pomnij też jest polka - a polska dziewczyna
 Sako typ szlachetności, nie może być ptocha,
 Myśl o Polsce wnikaj kądziej z was purpury licia...
 Niech więc polka nad wszystkie swa Ojczyzna kocha!

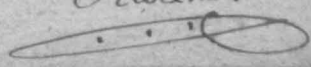
Ballada.

Ułożona przez Ułania Liceum Wotyńskiego (Tęży Krzyż pod Brykowem.)

Tam za Ręka Ściśka Janaś,
 z Ludwikim tam na tam chodzi,
 Przy Karolu zapłakana,
 Maryniu, tak się niegodzi,
 Marynia śpiesze do Mcha,
 Marynia chłopców uwodzi,
 Marynia, Mary niestucha,
 Maryniu tak się niegodzi;

Wtedy był okrył, Iwona nimiana,
 Spuszczona w ziemie czaśne sercy,
 Catusi Matki w Kolano,
 Istremień Lee z Oca się się toony,
 Któż zasmucił dzieci moje?
 Gdy ja Oycie żyje i serce,
 Choć, niech twa katośi ukoi,
 Choć, Maryniu, ja popieram.

Wierza się Oycu na tryje,
 Słocha . . . , słocha . . . , abry pójn z.
 Lee co się wódzy Serce krzyje,
 o nieporocima diuowryno;
 Jan, Karolem wami byli.
 Przyjaciele od powiecia,

Karem.

Kowno Marynia Was Kocha,
 Ładnego przyjaciela nie doba,
 Ja byj z oboma nie moge,
 Wybrai idnego nie wdzięczność,
 Jedną tylko widzę drogę,
 Ładai wasze dory na kresności,

Stanie tam gdzie Kamień liry,
 Od Jagorka o troy Staję,
 Kto z was przyjaciela dobiery,
 Temu sie cada oddaie),
 A zalidzie to wyreka,
 Jui Starusi pod kamieniem,
 Jui a radosi w raby Pięka,
 Niebo skryto sie cieniem,

Podzi Młodzieńca, a pędę,
 Dla wrony oba kalety,
 Zarowno s' ci wuj nie strzedę,

Oba Staję u Mety,
 Ja spojchoi' przy sie podobai,
 Ci dypa . . . dypa, . . . wyfladli,
 Chwiaz sie . . . chwiaz . . . oba,
 I obadwa przy niy padli,

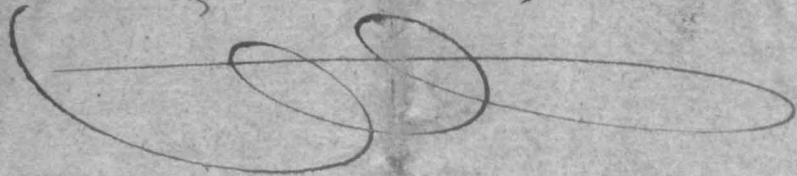
Oremiz, niegodnych Bóg dary,
 Pięknoscia, co zbył nas wrony,
 Lameiz . . . ach oremiz ta pięknoic' Swary,
 Nieust' cecha, Pięknym Dury,
 Ja patraz na to zbliska,
 Stoi w tniepcu draca blada),

Sumi

Rarem rości, rarem żyli,
Razem eruli rozkośz kryjaci,
Ter dostatkę, ter elrodę,
Ter mieli serca zalety,
Lat dwadzieści, święta zgoda,
Miał miszeryj wśmich kobiet,
Ach, Karolu, raz Jan nece,
Pomni, jak żyjemy z sobą,
I na ognie, y na miecze,
Wśródnie bym porząd za Tobą,
Ale ter wśmich erowry,
Ten Jas niewinny Maryni,
I Ję elsta, y Ję Ory,
Karolu, ktor miłe obrwini . . . . ?
Ale on milery nieśmiady,
To patny w Niebo, to wręcha,
Ory aś Twoni wydal y,
I na Twony Lea ciecha,
Bady, wież Sierżpilowij Karolu,
To Sierżpicie nie uś dea obu,
Ja w tezkrocie, w leżkim bohe,
Ktor, nadziej u grobu - ,
Młodoś nas wierne rodziła,
Ale biada . . . biada Tobie,
Gdy nie wspomnię, Przyjaciele,
Lrywając Kwasat na grobie . .
Stojcie, stojcie palnosc procha,
I poratrawka na tuch woda,

Równa

Szum wicher, Niebo brysta,
Grom uderza, Driewore pada,
Tu i Cirkani chodza i Matki
Od Kremienca, d Porykowa,
Naucaia swie Dziathi,
Je protarajaz Im Stowa,
Widuz Try Krzje nad drozaz,
A pod Krzjami mozda
Dla was to, dla was preftioze,
Ze ptochoie booge, niemida,
Tu ptoche Driewore, jak w Domu,
Ma doob, Kochankow przy boku,
Tu ona pada od Gromu,
I Grom w tiaz bue od Koker;

Rada

Dział, No.

Utracites', mówisz, spokoj
Imoralną kómmoragę
Dla diemrocia pięknych owu,
Biedny chłopcu miij obragę!
Sam naj'lepij' zamyrakuj
Pyto warto żyć spokojni?
Wmgliodych rytych snów prurovnu
Na'pai' dusze bogobojni?
Nigdy wota mi rachmunge
Tui domai' siera bicia
Dyć ka oralcinstro, praguini, meusnu,
Porovni mitego zycia?
Lepij' ai' ci' xovnu lewryc
Ni' spokojem prurovna mada
Tzore bestinot, iate pokusnu,
Namyk blaskon łobu doola!
Na tve bucki majetnu radę
Tytko s'miata grater jij' wawy
Niektem ptamien' co ruid bucha
Fala goria ci' oboway.
A gdy or orotku obajnyz, zobaty
Gdy bestinote mevni wturni
Chec udrystkai' spokoj' duple
Wier' i' s'is'ciy' drobne stunie! -

K.

Jestli zata eis abhury
Zgody smarr jej' dokoł biata
Oprawnieni eis roz'amo
Zgody piros' jej' lardro obrata,
Wtedy raluji spuklij' duory.
Wratajese jak Buz w miobii
Goly any mi' orio. stadkii stamo
- Oraz obwoza - Kosham ciibii!
Jednak, jednak byc' to mow,
Ze wiekami rapstarnio wa.
Na wiekly ty sui zmaraj,
Ba powio ei jenne una.
Ze powio ei g' tam, toij,
Wije by bytko badi' mybraty,
Pierwem praty eis sui zmaraja,
Badi' unigly, skhiny, imiaty.
Tchui bedniar ciirpiat, mawyt,
Tchui eis ugruim piros' rapali,
Spuklij' man - ah mi' iatuj'
Len eis jenne posum' daly.
Goly eis priedni bedniar sharyt
ed to omiai eis bedniar fusta -
Wierazystki i' pucaty
Len pucaty w same neta!

Ballada

'Smida olxionek nad dąbrową
A nad dąbrową leży kupa - -
Kupa skwarioną i siną głową,
Martwą oczy patnią wstęp.

A nad kępem kraują wrony

W martwe obłity wronok

Tużone ostrą szpony

Kolalo stychać spieszny krok

Biegnie mesata olxionczyna

I stonikom pierwa nów

Trawka się pod nią ugięła

Echem się odrywa bór.

Biegnie - biegnie po mianinie

Nie oczyta kupa w krwi

Nóżka w lubej swój zabawie

Obrosata kmiotkom żyć

Wtem na brwi wrzki zielony

Ach! czerwona pawła trza . .

Dziwore staje nadkominie

Spójary - kupa ona .

Okropk rozolatł męzbine łono,

Pada najpiękniejsza z róz

Przy kocharku dziwore kono

Tobwa kupy leia już

Wtem cis z dala zaszumiato
Jakis miodzian mstrymat krok
Pobry tam kochanki ciato
Obok moga liry znotak.

Jam go cabil, bo on ciadal
Posioi najpietkniejsza z roz . . .
Umilkot - drisko w krag spoglodal.
Opchniat w piersi kromany noz .

Sam jeden na swiecie.

Sam jeden na swiecie
Wmej miodlosci kmiacie
Marrytum u przyjeciu sruconych olmi
A choiazem kiedy
I zaptrahat wtechy
O jakiesz blago bylo w oworas mi .
Bo miodziencie suy
I dziecimie toy
Dla jednego tylko Boga miat
Mego swia schwiecia
Moj dusey manenia
Jemim tylko w darze stat.

Wzajomniei miogile
 Legty lubie chwile
 Kiedyś prozaz piernowy ujrzał Cie
 Bliżej gdy poznałem
 I radości ptakatem
 Gdy mój luby obraz, oświł mi
 Odsład moje sny
 Odsład moje try
 Odsład moje myśłko łobiem w ołare stat
 Bo tu i na niebie
 Nieruatem prozaz Ciebi
 Do kogo bym sercem miómić miat.
 Niemrobis rna tyś mta
 Jak ma myśł, catuta
 Moch mawin narwotkijakhi to
 A tyś mię tułzita
 Zis wzajemna była
 A teraz catutaś młosi ma
 Czi drisiaj moje sny
 Czi drisiaj moje try
 Jak byłko obrarum miich ejsklich maR
 Pocios' mómota
 Zis wzajemna była
 Pocios' mydarta stylet z rak.

Modlitwa Kawalera

Jak fale wody, tak płynę me lata,
Pówinno natrzask wzrok na wszystkie strony -

Zamieszany los i mi ciągle figle ptata.
Posażnij ach! - kiedyż dobreham się żony?

Kiedyż za moje westchnienia narodzić
Zust je otoczonych ustyżoną rozjącemni?

Przeklętem na mnie, przeklętem daras w miłośni
Ale miłośceby omytkam wciąż doremni.

Gdyś na prowincyi w Pruthomskim powieci
Opieć krocioną starat się Jadrwiżę,

Wzramion za miłosi, raz mi na serweci
Wtasną omę rozortka potoryta figę.

Hrabianka Linnia a wterma krociojacy
Także sny moje rozsypana w gony

Za to ciem przekat ją, jak najgorzej
Dwa mi w przerwani przystata arbury

Atgdy w miłosny brwaję wciąż tyoknowci
Daliż za miłosnym gonie i ideatem

Od pauny Linnia co ma trzy krowi
Wsam dniem imianem krowykh obrymatem

Cylich i uadal figa, arbur, krowe
Mają me skronnie niweryć zadani?

Wszak już frukornym dżi sięj głosom proszę,
Tyłko dwa krowie daj mi a żona Panie!

Ważeciu krowi tyłko, 50 dniśiat, 30sci
Preriszć lysisy, wszak to sak mato

Wła mi przycy, wroci w naszem miosci
Czyby ubiora żony, mi przystato?
Lecz kiedy ofiar przeba, jezore wiccy
J nic mi znawa me wszystkie rozabugi
Bogom tu daj mi glosich picycy
Chętem miał przycyżnijem opanie otugi -

Ostatni Mowlog Hannibala

(Mowlog Hannibala w swym ostatnim wywodzie - Hannibal sau)

Wzrostki myjsia zaparte ! przecie mamone
 Rozstawione do kota sieci i tomcy !
 Stary lew afrykanski za otugo was obraciu
 Dri siaj przyprawit mi koniec - prozbystaciu bojarini !
 Bo wie was mi juz skwierce ! Pa-wi otwiej ciy tlym ?
 Czy tlym jezwe zmyciac ? czy Rzymianow bit tlym ?
 Darnus ! wiodi ja ber wojcha ! mi sit mi sposobu .
 Juz mi pojde na boje ! To pojde mi do grobu .
 Ha ! tak ci ziko nowi mi mi wisiata ta petha ,
 Ze i stara lutara Rzym jezwe sis lekka ,
 Tymzli , choi mi dobre , ze bronia mi wotadue ,
 Ze kiedys jatk kamina , anomu z Alpiow spadue -

Drobny wamny .

Skwierona walka . Juz wotatni obraty
 Golcis pro dolini duleko pprebramiaty ,
 Dym si rozpierechnat od miatru pmiernu ,
 A stonca nie miem , z raku rydz z gniernu
 Papolu dmierci , pro polu szerokiem
 Ootter skwieramiaym spogladue do wkiem .
 Wotool wamnych Tawow , pro bujanym szale
 Leri , spukajnie Turcy i Moskale .

Co iście dnieci, tam dnieci protega
Dobrota otomia, w jedny chwili spręga!
Wokół ci sra grabowa, straszliwa --
Prasem ją tyłko ci chy jst pręma.
Zatósni je, waz u pagórka stoku
Lerij obrub ramnych. Jeden namy w loku
Drugi ma plany nerwone na skroniach.
Oba w kurorowu xaciśniędych otornich
Tarymaję, sbrilky i ovy xanglone
Zobrazaję, kęstni, ubaj w jedny strowy.
Tam ku pítawcy, chwi munitur ić dnieci
Jeden a nich w ferie dangi w oryueli
Turcki i otmicz wostchnat silni - gtonar
Rucit waptowni, brann skrywit awomaw
Szeroko porowat nuda bolem si ne
Tjzchnat: "Wody chwi kropky - boginy! --
Cos skropnego byto w tym wytkryku . . .
Mudy spah wydat go w polskim języku.
Na kwyk kwi satat jald matricuska, sita
Podniost sie, w aku blasku mu języklyto,
Zymy tūmnicie na tware mu wyzajpit -
Sprygladnat - wroclkiem na spahę xamiemat,
Jakoby w matricuski em jathicis upujeniē,
Na pít w awolosi na poty w wj xdriniēniē
Stat chymily xola ei mi crujac jwi namy,

Nagle oblast, Blaknat Jerry Turkia stamany,
 Opyrse poremomit dulaj polobky morra?
 Zapylat sat dat: ach pamtliv chci stona
 Buleby iaki mycar promicde jesore
 Rodni mym domi, kicm niich ucho papiesore,
 Bonja zagnany gobris na konic s'niata,
 Rodnany myny nie stysrat prwe laba! ...
 - Kto do mnie nawi? Warach ni tak ci cunno,
 "Wugi nautanna, putanna, prutanna
 Wgtami s'rim, wpiersiach agucda parrara
 Madem na Moskal! ... Oaw .. jreca Tugo cara!
 To bys mi rabit na moje m'orin sbro
 Opyrtes' patorci .. Preklei'sbro! .. preklei'sbro"
 - Sat dat brar rakryt: Boie! Mielki Boie!
 Rodak mi, pomai jui namit mi moie!
 Tly agromie, bolesne na tonu
 Spady, name mi myjar sbrovariona
 Bort adni na piersi oparta mi gtora ..
 Braci mi: s'pumat "uolotaj lme stera
 Le chmily was obu dola jednalka,
 Niach mi unieram z preklei'storem rodalka
 Pichidnym xapem paki mi si rana
 Wie Bluij efiary - preklinaj tyraua!
 Turcki rotuian w'olwa rirwart vry ...
 Wie bys mi Moskal? .. Smicri mi s'rice thony

Unu za dnoily -- dyó líj raniomy --
Stuchaj -- jeóli wróció w nasze strony,
Smukaj -- nad Wista, ni daleko bórka
Jei pod laskiem stary miski óworek
Pomasz go kámo -- wróbió my ma ganeł
Na dachu ówystym gniard bóranióh miarek.
Mlym óworek myja matula staruńka,
Srebrny gotóbeł mudió s, i ptawé,
Kicóh ja ówego synawka zobarek?
Ój! ni zobaryó go jui matko mita,
Ni dy lóu xi mma duli go mugita.
Stuchaj! staruńe ówició to od syna"
Zmysi ówim mündur na piósi wópi na
Staty Wópió w rólku óabtyónat Turóyma,
Pabrac na Wópióh tró óm w óku blyská
Dóica, go ókú, do piósi porycióka --
Nagle óblat ówómi -- óhnyta s, za gómy --
Ókú óm wyprawto ówim Chryótorowé,
Wéstchnat i ówóma nastápióta ósra
Ókú matkógo óiáta ówóryóra
Ókú ókólat ówótyóu pórlymny ósity. .

Ówómi ówice Wówame óhnyó ókúty
Wiat ókólat wóciókle i ókú óhóhny
Ówim ó mody óblat Wówame ni mny,
W pórnió blyskómié u pagóhka ókúh
Widne ówa brypy = jedm óam, w ókúh

dalij *

*

145

Drugi ma plamy czerwone na skroni
 Jeden z nich konyi yk brygona w marznej stoni
 Obydwuch ~~marznej~~ brygona brygona obliwa zwiscone
 Z drimna k skroni, jakas pojedna skroni
 Tam ku petyony, chci miodow ich otrieli,
 Jeden z nich w ferii drugi w oryueli.

Ojczyzna nieptare smych otrieli co gina
 Niechaj krew petyoni i tny niechaj petyona
 Niechaj sie ziemi wstrzasa, krawiednie
 Bóg jest nad nami - wie i Polska bednie!
 Gromy po gromach bije orowiat spridaniaty
 Cote - jak waz sie wstrzasa w krawaty
 A krawie krawie krawie polskij prulana,
 Niedtugo w jat sie krawie dla tyraua.

Usprowadli mienni

Deklamowai - to mi tabro
 Jak na przyklad goly przed otriatna
 Opowiadai kajka jakaj
 Z den krawie - o mi abaku
 E to stawa - ale w gromie
 Jedni pomariaych uuu. hyle
 Tyle s'mialy ych uuu ptonie,
 To sie w goly mi e w'miele

Do my mamy braba glosu,
Trebba gicety zastarowai,
Ja ni wigo ni z manu x tigo,
Wige ni moza deklamowai
Ale unijora jesure oto
Worak to ni x wresdu
Wyatpuzi ni za stato
Miri bedni boche wygledu
Ale or koto byle cerni
Tyle marson, byle bwarry
Cern, or klonak ugiu zary
Jakas dwinno i arawo,
Wocru dwinna wuzi bruzga,
Nawit byje ai parobowai,
Ja ni moza, ja ni moza,
Ja ni bedz deklamowai
A jicli gotni ai myly
Lub zabrakni ni gotni stawa,
To zabrakni jwi gotna,
Wyci na glos rorsimiccu
A ja gotni ptakoi jesure,
Worak to rori ni byra or omiccu
Ja sam x sluzych i mial si wole
Proru puzjai i moza wole -
Ja nie bedz deklamowai
Lreszta, ciecia mi mowita
Le w glos mowiu rdioniu w koolu,

Āi xubavka laka mīta
 Tyle ai i kich chorob rooln
 Anaj bantri ij mysileni a
 Boak mynomy fest pory ryua.
 Moine dostai xapaleni a
 Tbyc' smojej smierai mi na.
 Okak amnis, dolere cio ci
 Kariq xdrovia, ptue stranovai
 Taku cioai varte kvoci
 Ja ni beda deklamovai.

Gawęółka

Budny panu - m kolone ?
 No - m rozomyu - O Boie
 Kucham xamadko moie - -
 Pan xotuje, ai Kocha ?
 Gmow co misotego
 Bo ja wrukow ni xnosy.
 No mow pan co - ja prory -
 - Byt krul, co miat byy cõtki
 Jusiu, Lole i Manie
 Dat im peret byy smutki -
 - Fe - to niegroznie panie !
 Janis, gniwrai gotona
 Pan za dniecho miie biore,
 Ni ppreno mie ni stowa,

Jak mamę kuchan srore!
 - Wiec co mam zrobić? ryli. -
 - Ocz bysimi prwidniat co pram myslat
 Co pram myslat rody chmili,
 Gdys lubaj jak wrak si cobiat?
 Co ja myslat? myslatam:
 Gdylum wiecej byt smiatym,
 To po smieciu bym codym
 Chodit misobry praniczki
 I smkathym sukienki
 W istniej prania pramatam,
 I smkathym wrody
 Coby miata smc ary
 I usmiechy te swaje
 Co do huri lab neca
 I waz figlar nosi dniecica
 I waz w momie srore
 I srodusko smc stote
 I gdylum takie entna
 Mi zoby ludni mi gdnie's znalart
 Pomiciathym jej zaraz
 Ze mi br nece eye srodno.
 Ze jesli sie zgodzi - - -
 - Wstaw pram, mamie nadchadni - 3

Wiersze Stawnego Poëty La Motte. Na czym
zależy Powchwata Cztowieka.

Chcesz bym cię chwalił Mospanie
Ale czy Pochwat nam stanie.

Bo tu trzeba chwalić ciebie
Niezas' co masz ku potrzebie.

Piękne twe Lugi karety
Sąc' twoie ale to nie Ty.

Kuchmistrz twój jest wysłmienity.

Z każdej Potrawy Catek syty
Pod twym Srebrm stoły mdleją
Wina strumieniem się piją

Przepyszne cukry i wety
Sąc' twoje ale to nie Ty.

Bogate też twoie Szaty

Owe Biewiory Szartaty

Drogą Litą haflowat

Za Najprzedniejszemi szatanie

Z Slicznuch Koronko'w Mantkiety

Sąc' twoje ale to nie Ty.

Ms. Nr. 5. Synonice opiewa...
tu było dwóch...
w roku 1773...
w...
w...

Prospicit ex oculis, fayha tabia tuis.

Mosci Panie z gliny dzbanie. Ciec iucho g

To niebudz go, y znouu, Nozia Pani z bto

iesne stuzi.

W licho zameto, spoz

Bani: toz samo, sep

Co dzien' z Wielkich Dobr Przychody

Płyną jak ze źródła wody

Wszyscy przed tobą Czapkują

Bo w sakatule Złoto czuig

Petne Worki i Kalety,

Szczęście twoje ale to nie Ty.

Największa stawa bytaby,

Z Cyca z Matki z Dziecia z Baby

Masz Przodków wgoctney Osnowie

Zacnisz to byli Panowie

Świadcza Nadgrobki Portrety,

Szczęście twoje ale to nie Ty.

Pokaż żeś iest sprawiedliwy

Żeś na cudze nie iest chciwy

Prawowierny Bogobojny

Jku niedziwym żeś iest hojny

Jak tyłko wyrzę te cnoty,

Wraz zachnę o co to, to Ty.

Strofulas D. J. M. comens.

Honor Marya z gwiazd Korona

Siedmiu zwita, Jedynka, przed grzechem skryta

Honor Marya gwiazda Marya sutrzeka przed Stoncem

W tym moge zapan, ktora ad sam obz

ze znow prosty prawdy magy niezachy

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

zawiaz sam siebie y innych zawiaz do

do chmurki.

6. lipca

836.

^{1.}
w głębi lasu i gęstwinie
gdzie puszczają kłosa
Siędzi Traas na krawinie
I zewliwie ptače

^{2.}
Spójrzy w gore, chmurka wisi
I tej pozorowości
Ona bęzy ku Telisi
gdzie ni luba gości

^{3.}
Chmurko luba, chmurko roga
Nie bies' se daremnie
Wiersz gdzie miewika moja droga
Nies' catus o demnie

^{4.}
Zawin' w siestre moja Droge
Prayciw' me pierzaczoty
Bo ia gine iia z gryzoty
Lze' bez niy nie moze
w Maydanie na Remisji
napisał W. de M. i. l.

Choć do mnie może Kochanie -
 Niech Ci do serca przytulę
 Samotne godziny w Maydanie
 Chciał Ci Kocham tak cała.
 Przewrocił ręk dzieli Aniele
 Ściśnięcie, nie całe ramienia
 Ścisnęły z ^{knia} życie podziela
 To w ręk mi pustych zamienia -
 Będiesz się Kochać wrażliwie
 W każdej sytuacji potrzebnie
 Ty będziesz Kochać, przeżenie
 A ja przesłanym przez Ciebie -
 Nawet jeśli co niestety były
 Co zabrał nawet kłuski
 Obrac Telivni wyżyły
 Nie ugnie nigdy z mego duszy -
 A gdy doś smierci Anioła
 Z palną w osku zerwał do mnie
 W tenże w opłaku nie stowa
 Droga Telivni choć donnie
 Nie boi się droga ciemnicy
 Przewadzi ona z daleka
 Już obok barkicy prawicy
 Wierzy Franciszek ci oszka.

Do Helmi.

8 aut 844

157

Warda że miłości nie są sam dohody
Nie pi nie cada troszeczka się, lub mowcy
Ale i w ten czas kiedy ja kłotem,
Cudem że była noim zginotem—
Trzeba że kochać znowa udymy
Loki czas stary lata nie mia
Ma to ci serce i exultaci' dawa
Żeby kochała była kochana—
Tem prawnami świat się wzdzi wianie
Trzeba się kochać kochać komicznie—
Pomnij gdzieś się zeszła, oczy przychila
Wzrost się szukał przez drogi nylae
Kotym zdobywać naby wiedzący
Ladani w stonien, stonien gorzcy
Aax... się zwierzyli swój tajemnicy
Axcica była zwierzyta rzeźnicy
Co serca kłubi; nikt nie wie za stonie
Twe przyjacielskie ^{tylko} zwierzyli. maci Helmi
O gdyby wizeranie wianie światy—
piewcy
Włodzickiej miłości zapaty.

Osmezo Polku

odmego roku-pozdnichaj prjiaidla rady
kormich Tvoj nizij. Dla nie ijt' usocy
Gdy i rozet' Kosiola, zwiqzek raz i edrocy

a to, co mitowci, cravn
potzga obati-
Clavakdu osvoby,
Stamach. uplati

O Gdymy raz i pax, w paz zylbi
Gdy, to chwile rozociti
Gdy noc sie nam krotha zdanata
my sie rozali Switaniem
Gdy mitowci sen sam zabrada
a my zylbi... niespaniem.

DM

To ja lubię pisał Józef Wykałski.

Kiedy przynędził w maju,
Lubosia bawił wstaw.

A Stowick w ciemnym gaju,
Swój przyjemny wóć spiew. — To ja lubię!

Wtem chas z taki zbiera kwiaty,
Co zasiała flosy ston

Lub też w życie swoje bławaty,
I kochanki dobie skoni. — To ja lubię!

Kiedy księżyc blaskiem swoim
Wnosy srebrny dośwa liś,

A ja z przyjaźniem wóć
Na puchawki mawy isę. — To ja lubię!

Lub z kochanką w isy ogódie,
Sam na sam puchędaci chas,

I zimą bawie w mitym chłodzie,
A z kochanką zdybie nas. — To ja lubię!

I z kochanką miśe La Long,
Przytem i dźwięczną wtośe,

I do wice niewadwegione
I pieniegdzy w worku dośe. — To ja lubię!

Piatki dobre, tych niewiale,
Artel mi do zgani kto?

A wice mozz wythec smiele,
I powoloby issele to: — To ja lubię!

Wtem chas maige na tej ziemi
Wszystko — o co issele dbae?

Siedzie

Siedzie z przyjaźniem swem 152
I wiserka sobie grai. — To ja lubię!

Wartomity Adamiński z Warszawy, autor
mniejszyego Wiewsu: To ja nie lubię! do

Józefa Wykałskiego ze Lwowa, autora wiewsu
„Stu uniesierzonego w Numere 15. Rozmai.

„Łośi pod neta: To ja lubię! —

Ja nie lubię gdy kto w maju,
Zamiast kochay isy zaszewu,

Lebie wdychai zdybie pro gaju,
Albo stuchai psakow spiewu.

Ja nie lubię kiedy kwiatki
Kłose Bóg dat w letnicy polce,

I fioletki i bławatki
Przypisnia iskiey flosie!

Ja nie lubię gdy o smoku,
Chociaś przy siadle księżycu,

Maige smyka przy swym boku,
Nocę wtochy sig diewica.

Niech bym sprotkat tak ma isy,
To bym smyka sigt pro dubie!

Paniec palnat tazy buw,
Do co tego to nie lubię!

Skromność u wóć isel na stawy,
Przyśtosć diewie w isy zawarta,
Kłosa diewiq lekko waty, I pro slubie

I po słubie diabła warta!
Mam ja wioskę z taszkim nieba,
I dziesiątki też popiołków,
Ale to nie wystarczyło jeszcze,
O co dbać na ziemi kłębka;
A toci biednych jestno w świecie!
W moim ciele ich niecierka,
I nie każdy może pisać,
I szkodny z kumem się wisiećka!
Jeśli woda wam wyleje,
Ludzie nędze w polu, w chacie,
I wiskie zasiew i nadzieje -
Zagrass wiśta panie brańce?
Cóż że ktoś się żądzą chlubi,
Lech chce zabijać bliźnich zgubie,
Niuch proci siebie brańce lubi, -
Od takiego i ja lubię! (Kur. War.)

Choćlik piękney Anieli z wdzięcznością powraca,
 I za rymy, nawzajem rymem się odplaca.
 Choćlik jestem - nie trwoż się - Diablik, lecz nie czarny
 Diablik dobry, potulny, smieszny i figlarny,
 Diablik, który jest wszędzie - wszędzie ptata psoty,
 Dokucza, lecz nie dręczy, tych straszy, czi enoty.
 Takim śnadź byt mój przodek, że to i mnie ryskat,
 Zapewne straszyt, bawit, ale nie uciskat,
 Zapewne śmieszyt wrystkich, ni konne nie szkodzi.
 I ja Tobie dowiodę, że m się nie odrodzi.
 Będę wszędzie przy Tobie - skryty w Twych warunkach,
 Myśl Twych wielbicieli wycytnam w ich oczach,
 Będę ich męczyć, nudzić, przesładować, biędzić,
 By doświadczyć statosi, i cziwia wysłodzić.
 Przed wrokiem niegodnego skryję Twoje wdzięki,
 A jeżeliby śmiał który, żądając Twocy ręki,
 Wprzód niż serca, niż oka, Tabuli się rączki,
 Zamazę ją długami, żeby go odsadzić.

Leuz

Leż dla tych, co ocyryznie rozszarpali drogę,
Albo co po jej stronie pocieszyć się mogą,
Co z jej upadku zyski chcą ciągnąć nieprawe,
Albo w mieszurzeniu szarpia Braci swoich stawę,
Albo chętnie przed groźnym gna kolano panem;
Dla tych, Amieło! bądź prawdziwym frażdanem

W księzce bez tytułu, w których są następujące

1. Przemówienie do ludu o nowym gwaście Moskiewskim przez J. Karola Mikoszewskiego kano: i Probo: Prezes komi: Duchow: bratniej pomocy.

2. Oskarbach Zaklętych. Opowiadanie ciekawe. —

3. Jaka była mowa u starego Walentego. —

4. Marcin Borelowski Selenel. — Wiess: następujący. —

Oj Zwiestynice nasz, Zwiestynice! Spoytyj Piżajielu!

La Wiesta się bieli Tyńce, Laniek na Wawelu.

Stynie galare za galare - - - - - Szumnyje suna podem

Woda biedy w polu szare - - - - - La topoli szdem.

Oj! topolo Zwiestynicka - - - - - Oj! Wiesto iedyna,

Spiewatasci ty dla dżielka, - - - - - Matego Marcina.

Ojciec nosit wapno w skopku - - - - - Lada chem się sywit;

Szdzilioszys ty stary chtopku - - - - - Niski pan Radziwit,

Szdzilioszas ty matko mita - - - - - Nis najwizkella Pani,

Coś dżielkto ta karmita - - - - - Co Polsce hetmani.

Koty sata się dżielina - - - - - Aż wykoty sata;

Oa Marcina się podyma, - - - - - Nowa Polski chwata.

Aesi dla piabie Selenelu - - - - - Coś nas goit chwata.

Selenelno będie wielu - - - - - Borelowskich mato. —

Wiesszem iest iessze o Borelowskim z kartek, tyh tureba dwukonsanyh do „stai” — Na koncu tej księzeczki. Pisyjny. Marcin Selenel Borelowski urodit się

się

siz na Dwierzynie za Krakowem, z Ojca miala kruszica, naturalnie
sko Lelwel nadali mu towarzyse boju, z powodu chesci jego Stawickiego
go historyka polskiego Joachima Lelwela, ktorego Popiersie ze soba =
wszedzie nosit. — Marim Bovelowski w roku 1846. za plemnoszenie broci
i utatwienie odbioru takowey powstancow, w powstas 17. letni chtopiel, w
rokim wojennego sadu pruskiego na 50. plaz skazany, pierwszy raz
uicziat za Obydym. — Jako terminator blacharski odbywat podroz po
Wzyszech, Bechach, Austriji i Niemczech, a wrocivszy z uszdrovntki trudnit
siz to blacharstwowem, to dusowu go widziemy iak Seak w Tarnowie
ukladza, to przy koleci zelazney postugnie, w wessie wliat siz do stud,
miarstwa, i studnie jego roboty znayduiz siz w Galiciji, w Kresowach,
Pracowosku, Przemyslu i innych miastach. — Wro: 1859. pbeniasz
siz do Warszawy, gdzie zostat majstrom studniarskim; w Obym da
sie twordzi siz porzata Organizacja narodowa, ktorey Bovelowski byt naj
chymniej szym atorkidzem. — On to ukladat propagandz pomigdz
wiesniakami za pomoca cheladzi Steniestnickiej, on rozsylat listki
i pisma tajemne; w Warszawie Bovelowski znaydowat siz do 5°
lutego 1863. roku. w ktorzym to dniu wystany zostat iako Naczelnik do formo
wania oddielu w Podlaskim, stansowszy na miejscu, zebrał okolo 400.
ludzi, i dnia 5° Marca pod Lubartowem i Bolechicem, wspotkanim z moskiewo

155
w spotkaniu z moskiewskim pułkownikiem Liszewskim, pobit
go i zabrat dwa dniata; pod Adamkami przypuszcz Moskale na groble, i
tu udato mu się odeprzeć nieprzyjaciela wstawia jego broń, to jest
zpuszcz owoych zabrawych dwóch armat; dalej szast Lwiebynie,
Chetm w Lubelskim i Dubienką nad granicą Wołyńia; szigany
pułk Rzewonskiego, szpatit magazyny moskiewskie w Hrubieszowie
22. marca i odpart Moskale szigajacych go pod Krasnobrodem. —

Między Łukowem i Łanchem dnia 17. kwietnia 1860. roku, atakowa-
ny pułk 600. piechoty i 200. koni, przysiat bitwoz i potłukt moskali na
stowoz, w dniu 24. kwietnia, wlasach Józefowskich, poniosł strata
kilkunastu zabitych, między ktorymi niedzielowaney panigie szginł
Mieszko Staw Romanowski, km ktorego panigie w kalendarz moicy
szmagdzisz się następnice wiersze —

Na moskala z Selenochem
Chodzili i wieszale,
Groń iednego swieciem szilem,
Nie porosty ieszale,
Lidy szpiewak pod sosenką,
Tak szting w koleba,
A liwinka mu pod warka,
Szto szdunny szepca,

szpiewak

szpiewak lidy w szieni swieley
Mazyc dni szwobody
Do tak wieszty jak lud wieszty
Romanowski metody.
Szumi puszca okoliczna,
Szumi gaz paproci,
Na groń spada szta szwidna,
Szli sznie się szto ci.
Lidney strony kwaz kwaki

szdie

156
w Pisnie poświęconym podrytkowi i rozrywce pod tytułem Wianki
w kolumnie pierwszej roku 1852. pod N° 10. umieszczona są na
stronie 80. — pod tytułem Niesmiertelności. —

Do kwiatów świata: kwiatów kłóty o których wspominał
my niedawno — autor dołknął nam niestety kwiatek nowy,
kwiat żywota zesłany na grobie jego: Niesmiertelność. ksiądz
Antoniewicz nie żyje! —

Zamiast spochyłać po pracach misyjnych które z Ananym gościł
„suz, siły ducha i skutku dopietnie, zamiast wzmocnić się do no-
wych i wiosną dekady go trudu, spochylnikiem jego było po-
dwojenie iżkiwej pracy to jest: opatrywanie chorych na cholery.

Nie zachwiana ułbożem wiarą, pulebył szęśliwie to nie-
bezpieczeństwo, podnawszy orak ablika całą jego okropność — ni-
mo że jednak, niewahał się pospieszyć na osierocony światło =
pulebą tą kłótkę usąd pasterka w Paradiemniku w księstwie Po-
laniskim wraz z drugim duchownym swoim towarzyszem;
gdzie usposobiony poprzednio kilkaset świeczek na podwo-
do wieżności — pospieszył i samota niemi w dniu 14. Listopada
po siedmiodniowej niemoi — która pulebyłej już cholery =
watak moim tyfus się zamilenita, ze usitowania tutech bieżył
lekachy.

„Sekarzy, niedotaty go zwalchaj. — W którym sercu i paniegi pol-
„chowaty się słowa pniechy owego nowy? kto był dotąd duchem
„iego? a takich musi u nas być iemato, iak świadczył przepetnio.
„ny tłumem kosiót w dniu obchodu świątecznego: / niechaj wstędy.
„na Tę na tę wieś, mimowoli usnąc się do ochy — ażeby gdy
„iato potrzebano, duch kalmódziei żywy, pozostał pomigdy na
„ni — ażeby nie zmartwiato żadne stych słow jego, które On
„pukel zgon swoy nowem natchnął życiem i niesmierckiem
„niechaj. — „Ja wyrok Dole, których rotnem ludzki niedosig
„ga” — pisze wzmioście i Serialne pismo z Poznanskiego, donoszące
„nam o tej kłzse. — Prawda, często spotykają nas kolie dupet.
„nie dla nas niepoigte — przed któremi nie nam niepozostaje, ty,
„ko w pokorze uderzyć dotem — ten jednak wyrok Pana, dziwny
„zapawny i smutny — lecz może nie eadkiem niepoigte dla tego,
„co zdala chy z bliska znat wiarę i chynę tego meła. — Musiał on
„zapewne dopetnie miary — i w swem usposobieniu moralnem
„stancę na owym szkieblu, śiakię nie idzie się już wytkę tu na die
„mi — iatem w gonie swiętych mięysce Am wskalamo. —
„Jest to w publicznym lat kilku, danga straż ponosi ta godna rodzina, gdyż
„i s. p. Wactaw z Oleska blisko był z nią spawinowacony. Lastunę idne
„go i drugiego zapisane w sereach Sprawiedliwych, a dziś już zapewne
„i stusnie odcione, nie tu na ziemi; ale — w niebie. —
„o. Dziennik, Lond. Nr. 268. z Poznanskiego 17. List. —

157

W Dzienniku Literackim dnia 28. czerwca 856. pod Listką
19. na stronie 150. w Oddziale IV. na Seymie — — —

To to już późno wiekroem, dnia 28. Lutego roku 1768. —

• Przy iarszej swiecy siedział Józef Wybicki w samotnej celi
swojej. Lukowicz usiadł na ławie przy piecu kaflowym,
i mimo dżemki która go napadła gwałtem prawie,
trzymał oczy otwarte, by nieimi patrzeć na kochanego pani
„aha i śledzić wszystkie jego ruchy i wyrazem widocznej nie-
„ufności. Im dłużej się patrzył, tym więcej kiwał głową,
„widząc paniella, jak składał to książki, to papiery, rozdanie
„latie, owijał, i pieczętował. — Nawet nie mógł już wy-
„trzymać, widząc jak pan Józef wziął paczkę odłożonych
„na bok papierów, i zaczął je patrzeć idąc po drugich. —
„Zerwał się z miłyca swego, i zbliżywszy się do stolika: —
„Józ to paniell robi? Zapytał się. — Popalitem niepotrzeb-
„ne papiery; i odwrócił się do stugi. Lukowicz zapomniał
„izłyka w gębce na widok tej twardej bladej, i wniostem do-
„tem i okiem patrzającym: taka miły bity szlachetność, taka
„powaga

W dodatku do Gazety Narodowej z dnia 16. Grudnia 1866. jest na str.
 „nie 2^{giej} kolumnie, a wstę jest Edyktyem dnia 13. tego miesiąca
 napisano — Wznowić punkt 13. Hr. Iwan, polepszeniowy w ostat-
 „niej wojnie wstęskiej, dostał już przed kilkoma miesiącami,
 „pobliż siebie powrotem do kraju a Marsz Druzi wypadł przed
 „Węgry, Druzi Karpacka, a nasz Powiat był pierwszym, gdzie po tem
 „tacki krowanym po raz pierwszy odetchnęli Obywatelstwo powie-
 „tlem, dotknęli rodzinny Ziemi, i uscisnęli dłoń bratnią. —

Każdy od powitai wczajnych braci, a to myśl przywita-
 „cia walecznych rodaków podiżt natchnie powiatowoy, i wty
 „wizdat się tego zadania. — Wnet zebrała się w Powiecie
 „dobrowolna sztafka na potrzeby wojny każdego zot-
 „niecia, a oddeże hoła waleczności, stanęła obok zwa-
 „

„chu szelny wyznajaka brania, przesłanie 2 dzielonych
 „zaczęli jodtowych zrobiona, na ktorej posrodku Ordet
 „I chorągiewką narodową po jednej stronie, po drugiej
 „Awestryacką, a u jego spodu na sławki i Druzi, kołach
 „bratney wstęski wazney tablicy napis: „Każde Woje walecz-
 „nyje Wznowić — imiaszłony zostat. — Podobne bractwo
 „wznajaka byta także postanowiona na samej granicy Gali-
 „cyjskiej, o 5. mil od miejscelke Delatyna oddelony i napisano
 „Witaycie — i tam każde Wznowić dotyka się po Druzi i
 „widlemin

widzenie pierwszy w krokiem ziemii byłby ten, który się
cey obaczył już się niespodziewał, doznał tyle błędnego i pokre-
pianego ustania, że zapomniat o niedawnych kłamstwach
bojach, i radby chętnie zginać wlepszey sprawie sympa-
tyzowały szej. — Witamy ich wszyscy takich szlachetnie ser-
decznie, choćby metaki dobrane wyglądały, a ubior strojny
Zapamiętaj polski, nadaje im magnetycznego uroku,
co tablica pierwsz prawię udekorowana udeblem walech-
ności. — Powitanie sztabu było wspaniałe, wszyscy
ludność wywsta na pulcino do bramy, gdzie nadleżnik
powiatowy powitał dowódcę, który na widzenie ka-
podziękowania na rade oddzielną przedfilował przed wi-
tającą publicznością, kiedy umotyka pułkownika przy-
huku wystawiono moździerzy Marsz Dąbrowskie-
go przygrywała. Na drugi dzień był tutaj dla sztabu wypos-
adynek, w mieście na obszernej planie piętkono całego wo-
tu na grubey seynie szlachney, gdzie ustawiono 20 nie-
szy piwem, wódką i chlebem, a nadleżnik w Imierciu Ps-
wiatni i miłośkowie szlachny wypit zdrowia pułk-
i pułkownika / Rodakowskiego / który Inowroc na podzięk-

wanie w serdecznych stosach pitemnowit, i dozwie ka
 Adnika inko tak cety-witaiqey publiczno sciwydilit.
 Nie trzeba wytypic, ze gsterbny Robotnik nie zapomniat
 o dozwim pan naszym, ktore nieomieszkaty rowniez
 wystrypic iak naylichwiey dla powitania Wancow.
 My tutaj chemy tytko iessie waz powtordzyc stowa:
 „Izohqie Boie naszym walecznym Wancow: —

Takie w samy Gallie Narodowy z tegoz dnia 16. Gred-
 nia 866. do Lirby 289. jest wkoonie o Stapanie
 Niekuprowiela — Pdywiediono koleiq zstaniata
 wansa wstoway rucio do wiedzian tutaj sych Niekup-
 Schuytaty go nakatacuel z Utozdu po powiatach petro-
 le straly wieyskich w Powierie Manestelky Kium —
 Niekuprowiela idqy piechota bronit sig od niezia
 i dobyt noza. Sed jdy byto w patrolu wieyskim kil-
 kie Utopnikow, wize stucili sig na niego smiata, a
 iden udehlyt go silnie kosturym potoz z towq, tak, il
 Niekuprowiela padl bez zmystow. — Troz bitz z towq
 pdywiediono

publikacji z 20 do Szwecji, dokąd i 19. współobowiązuje,
„mych 2 Szwecji publikacji w naszym. —

303

1		
6	4	2
2	6	6
8	10	4
	2	8

Starek Kiecha Cis Jozabiu!

Kiedyś istowicka porządana miłości wiar notajacy;
 Albo, prawdziwa przyjaźń owe skutki już ukonńczy,
 Rownie, jak kaiden knieci uprawiający porostate niwy,
 Obydwa i ciora, sig, ie kaiden z nihi jest prawdziwie szregotiny;
 Lata, Dnie, godriny, momenta, chwile, pędrzei w takim stanie!
 Coż im obydwom Do ryzienia samym sobie porostanie? . . . .
 Kiedyż bowiem taki szregotiny iroto owe w ryziu zaikmury?
 Oho jego, co zaomui, uiruiie i rookooz, co xburzy? . . . .
 Czyba tytko jedno wspomnienie gteboko i rule serie rani,
 Rozronie. gdy wspomni; niema mego serie, majey Drogicy Pani!
 Albo, kiedy rozmyślas; oiyem teraz moje życie myśli?
 Co, gdy go takie rozmyślanie, szregotiwego wokros przrenika,
 Jest tytko chwila, co za obaireniem leg, jak ven z oir znika,
 Lekka, lekka, nadmuyrazna, ktora, nihi nie skryosi! . . . .
 Sereti wiści już wuzera przyjaźni jako hote prawdziwey miłooi,
 Ostatnie owe wywre parnaki na tonie ryzrtiwey wzajemnosci?
 Ach! wtedy naybardziej kaidy taki szregotiny rookooz w sobie iuje,
 Sana, radooia, otairony, gdy wzajemna, ku sobie fotot, iatuje!
 Jestestwo owe, i ukontentowanie z awa, Luba, pamiętkna,
 Ubasłwia, miłbi ja, — nihi mu w swicieley radooii nie imnieyżra.
Przyjm to nute.

Koz

160

Daj jedcu Polak, tak i cala horda
kavrtou kurb, kavrtou kawrtii
W gore fas skapka na bakiet
Neposfatum i do korda
I ni steke ni sofeko
Sup cup jedcu po drugogo
Tu mi pekny kurzymuula
Co uluat nos albo neha -
Jenke mu daj pekne slopa
Sre ne uluat nasem glofa
Gdyby mogli smeciuby klina
Tulby snepla tam gore skina
Moz nymaly i swego kraja
I napisal trzeci Mija
Pro nou lubi ten Mij trzeci
Kafet jafar jeko uali siesta
Safre folaj Prose daj
Bi zabliust trzeci Mij
Na diabetes mus nusiuc toho
folat prote so incha
I ja lani lubem Mij
Mia spawicu w chlobidny gaz
A to sicu molam do neba
Proze daj mi kafat akleba
I kavrtou mia rozum poryna
Ie ou pola: daj Ojseyana
Daj nam sgoda daj jednoli
Daj Mij siestwa i folnotu
Poblogottaj naszej wlati
Sre perona ne na Moskati
Ie take nepsey smaki
Klopocz Proga Poluki
Gdy se mi Moskati sybi' nendala
Muz Galizim psu sho uk ucenalo
Druga poszla na Francuja
Sre tam kafre folnotu sprazja

161
Kawtyk korrespondent jedcu na drugogo
P refolugon i klupitwa fieltkogo
Ten korrespondant stapal nasza bulia
Ine jedcu Pan Polak spakofal do ~~Stara~~
Oj glupia klupia na klofa
Kiedy jettow lytko sedofa
Kedy nemawie sadem pflartet
Kedy palow doby knarket
Gdy jemu pijem ^{na} ~~pro~~ ~~Stara~~ neha
Gdy ucunam Ojseyana na bruskta
Gdy uaj worek na ~~st~~ seurama
Diabet wes' Ojseyana! Stara

Wiek: udwolenie, wesela jedna krótka chwilka,
 kilka gorzkich uśmiechów i też gorzkich kilka-
 długie lata mrozów - Krótki sen na jawie:
 o ojczyźnie, miłości, o szczęściu, o stawie -
 garsie błota - iskra ognia, którą los ponosił -
 o to życie ortowicka.

Droga stroma i śliska,

którą zleciał ów pierwszy anioł, gdy go stracił
 bog z nieba - droga ciemna i przepaści bliska,
 którą bog między niebem a piekłem rzucił,
 którą kiedy rozpoznał, z której nikt nie wrócił,
 droga, którą wśród wzrosła i nierównej próżni -
 krowią i potem i łzami wytknęli podróżni -
 o toż droga żywota.

I wyz to myśliwie,

że warto jeszcze kochać takie marne życie,
 i że warto wśród cierpien i trosk tak wielu
 iść tą drogą żywota bez końca i celu?
 nim wyrok wasz wydać, nim mię potępić,
 abym żył tak jak żyje i kochał to życie,
 pokażcie mi choć jedno dumne wielkie serce,
 co by się nie styrało w świata poniewienie,
 co by nad względy ludzkie i spraw ich, zawitości,
 przeniosło zawisłe piekiet, lub aniołów mitosi,
 pokażcie mi to serce, któreby z zapatem,
 z całą ręką urucia, z poświęceniem całym
 ukochało cokolwiek na tym wielkim świecie -
 cokolwiek: ojca, matkę, żonę, siostrę, dziecię -
 Kochankę, przyjaciela, lub tę na ostatek
 tę przez was niewielbioną, tę najlepszą z matek:
 ojczyznę - - ha pokazcie, gdzie mitosi ojczyzny?
 gdzie owoc tej miłości - wasze try i bliźni -
 wy synowie ojczyzny z bliźniami i łzami,
 nim skronie bohaterskie zwiędnięcie laurami,
 pokazcie mi, pokazcie, gdzie potęga duszy,
 która rzuca okowy, która pęta kruszy,
 która w harce niezlomna, jak nam pismo głosi

Olbrzyż

Olbrzymie góry Tassary, a doliny wznosi.
gdzie są wiary starżane, gdzie skruszone jest:
cierpliwość i pokora — prawda wielka swista —
cierpliwość i pokora przebija niebiosy,
wiesz cierpliwie-pokornie, zdajcie się na losy,
albo na wolę bożą; lecz wpród nim uwierzę
w swiżtość waszej pokory i wasze pancerze,
i w prawości pomaranioń, i w siłę tyary,
pokażcie mi aby cieni tej wiary,
która umarłych wskrzesza, niedotężonych krzepi,
przez którą chrońmi chodzą, przeglądają ślepi.
niechaj przejrzą ci, których straszna ciemność mrozy-
odwiecznymi błędami zaslepione oczy —
niech do zdrowia powrócą, ci którzy z choroby
po pradziadach dziedziorniej ślewożyć się nie mogą —
niechaj ci co w ciemności pokładają się groby —
niezdolni pojsić na przeboję twardą życia drogą,
niechaj ci zmartwych wstana, kiedy ich powoła
na sąd straszny narodów tręba archanioła —
niechaj ci zmartwych wstana — i w tedy uwierzę
w swiżtość waszej pokory i wasze pancerze.

Wy modlcie się i uprosicie niech, was bóg wystucha,
niech na was reszle Tassę, przenajswiższego ducha,
który cuda natura, który cuda tworzy,
który w karci niestomny jak nam pismo głosi:
olbrzymie góry Tassary a doliny wznosi —
który skwarza królestwa i drwiga narody,
niech ten ogień serc waszych poprzepala łody,
niechaj błyskiem piorunu świat cały przeleci,
prawą, żądrę drzew wielkich niech w ludziach roznieci;
a gdy zbyt ków niewolnik wyrzeze się dumy,
kiedy głupcy przestaną wależyć na rozumy,
kiedy głowy rozumne opusci ciemnota,
kiedy mądrości przestanie być skarboną złotą,
gdy dla dobra ojczyzny wszyscy samolubcy
wyrzekną się obywatów korzystnej rachuby,
gdy na koniec w ludziach sumienie się wzbudzi,
wtedy ukocham życie — uszamię ludzi —
aż w tedy może nawet z tą pierzią szardarta
jeszereby chwilkę cierpieć i żyć by to warto.

We Lwowie
20. febr 84

Wiessz na Rockuie Woodin J. O. Sycia Hżony Adama Pastoryjskiego, Geneva ta dniu
Podolskich, 7 Trybunatu W. d. Litt. Marszałka. - - - - - 163

Diem! w którym na świat wyjść pozwolono,
Pierwizim Rodu Łacnego,
Oczychna na swe biogze do Louo,
I daie się mówić do niego.
Szym! oto są odległe Nieba,
Płach emoty do nich łow prawy,
Aż sto C w górz pogląde tuteba,
I chytai swoje ustawy.
Na iot C kudy może się przydać,
Siestkami chodzie z doobnieni,
I tej wysokości w sztych tam widać,
Co otowiek oobi na dzień.
Oto jest ziemia, która na swoje,
W życie wygodę oddana,
Lawosze i z winiem kochać iak swoje,
I kowia jest swojch Płodkow zmiastana.
I z odobnionie po niej mogity,
I z stawe Groby swojch Wwaj,
Kto dla Oczychny poległ - Jest miły,
I życia swego nie traci.
Jam jest Oczychna, i widość tego,
Le się nadzwast mym Szymem,
Mast mi poświęcie siebie całego,
I niematać się Szym Szymem.
Swoie Maiztki, życie, i Doowie,
Dobrymem trawsem dostata,
Oddali mi Je, swoi Płodkowie,
Gdyż między Niemci w doost bosta.
W ten czas wlechnieni Oweim Działy,
Iaka Uroda stanata,
Wam chęci stawy may sptywac miły,
Jam prawo Wasley kwoi whata.
Gdyż Lawo.

Gdyż zawotam w moim Uisku,
Do wspólney z Wwajz roboty,
Niechay kto inny biegnie dla Szymu,
Sobie nagrodę swe Luoty.
Choiby po swoim najlepstym Dziale,
Lawosze o sobie sądz mato,
Niemyśl iak dla mnie doobites' wiele,
Lech co C sobie dostato.
Jestli Szym Losow przesławowanie,
I daiby mi ciężkie przygadki,
I z moim Lawosze, w jakim bądź stanie,
Nie mast się wstydzie swej Matki;
Niechucay moicy do smilwie Lechy,
Swoim powotaniem podległy,
Wz nie przyjaieł niemiał powiechi,
Le Matki Dziaie odbiegły.
A gdy niebzdnie motna wyptypuje,
W upadku moim, z górnice,
Jam at na ten czas, powinna dzimie,
Kiedy ostatni z Was dzimie. -
Kizie! którego pierwszym Stawaniem,
I z tym, Oczychny, układem,
Który go umiast, wykonywaniem,
Który go uchył, przykładem.
Kiedys się wodit dui pogodnieyste,
Nasley Oczychnie przyjały,
Laemity wshytko Duple Dziayste,
Duz was Stoty, Dzien cały,
I my tel byli

Jmy teli byli, iak Narod drugi,
Kiedy y Polak byl Panem,
Pis' prawiie wstytko poseto na Stuzi,
I ow Pan stat sig Poddanem.
Praciel Ty ieszcze, rak pracowitych,
Nies puszczasz w tak stey kolei,
So cos' utracit w Losach niebitych,
Sankas' odyskac w Nadziei.
Musznie lig quiewa, mawne gadanie,
I gnuwnykh rada niebozna,
Ze swa Ocykhyzna, iest w takim stanie,
Ja Thy ratowac niemotna.
Ieszcie ostatnich sit niestradata,
Ieszcie Thy syia, hez nieba,
Ona niemogstwa, ale zemdlata,
Sachnie' Ja tytko potrzeba;
Niokakniest swatby stwozonym,
Choi' chasem swie bol chnie,
Aby tym Wrat swoy, niebyt zgotzonym,
Co blisdo Ciebie prawie.
Im li ugharu wigey powierza,
Narod, tym da sig mniel chnie,
Ukladasz utokich a wiodysz do tniecha. b
I spraviedliwose' ratniest. c
I zachestliwose' krajem, swoin iest celen,
I swadnose' dodac Ochoty,
Dogdaysten nie byl Obywatelom,
Kto nie tak myski, iako Ty.
Jako' nadzwoz Ocykhyzna daie,
Oto lig docha w taimnie,
Ona li wienice, z chawca pshychnaie,
Zes' sig nie wodit dawlennie. —
a Jako komijskash Lankajy Narodowey. b Jako
Generat Komendowiczy, c Jako Synymatu Marszatek.

Odpis na wiersze zachyczone Polakow do
obrony krajem w tym czasie, napisane od
pewnego Podstarosiego. — — —
Stawny Poeto, co napisac smadnie,
Wszystko potwafisz, imadnie, y tadnie,
Dawny, ze Stabe w tustta Postak sity,
Odkryj ty prawię, co twe wiersze luty;
Jas mi nie niekad, ani ataski liotka,
Nie bierzdy do to mego domu Pshotka,
Daietnie' wytknow pamieca chady,
Daietnie' wspomniat, gdy swon mieli sady,
Daietnie' wojsko, dwinione w pshewigtki,
Skomandowat do kufka y pshigtki;
Lest miates' Prawo, Parnatowe wiatnie,
Wiasstopis chety, niech pisse baietnie.
Kady na djalnym, co siedzi Legacie,
Podleglym bzdnie, tey spravney Lawacie,
Ja das co siedzi tytko w zachycku,
Styshawsty Intryg, krajowyyh bel liku,
Niemogz utry' moey tego Prawa,
Wige chysta prawię, z mego piowa stawa,
Lianawski Hetman, dwa dooi sto tysicy,
Kubli od Moskwy, iakeli niewigey,
Miat wytknowyyh, Potomkom y Sobie,
Dy wojsko dwinze, o tamtey stey dobie,
Jako' do smiewii, wrat da ty Intryg,
A das' Potomstwu, pokazano figz.
Pan Diatostocki, Pan Korystynopola,
Pan Pshovecki, chya chonska wola,
Do smiewii wrali, z chady Pochet atuzi,
Od uidykh dwoow, da dawlennie ustuzi.
A ten ktorego

A ten którego Polkegi myta wista,
A z Niemcem wzięte, Lyna Poljaki siusta,
Wziot stotyżicy Dukato w ze Lwowa,
A lato z Rusi, Galicja Nowa,
A wiele to ten posabiewat stota,
La puledat swoich wspotbwaie nicnota,
A za ustugi, bek wstydne y chytwe,
Cechy niestawy, nosi w Herbie, mitre,
A ci, co wcieli zastutowym chleby,
Zdarli swą Matkę, a tak zdarli, żeby,
Niemciata wżycy nadgradaie zastugi,
La swe Aukraykie, sabwali ustugi.
I chesz Pocto, by Obywatele,
Wziq'e się wachyli do Bogia Smiele,
Leby tych Zdwajcow, Zastanai' Maiztek,
Sug, Matres, Kufłow, y Afrow, y Piqtek,
La to, że dżisiny cteck w Selaheckim staniu,
U Pana Stuby, ni chleba dostanie,
Ni Pokojowo, ni Dworską umiesci,
Pan ty kto z swoim Lokajem się jiedzi;
Szlachetney Panny, niechaj poljizę Pani,
Gardeobiana, dżis' jest lepsza dla niy,
Do juk niemoisiz nie o frysiera,
Sdyż Jego chesstwoe, moc, y dobra Lewa,
Pewna Rękojma, it do ustug Zdatny,
Dobite frysier, ale lepiej pstatny,
Niechaj Ich terah zastoinz Lokaj,
Kiedy juk pawa, niechaj się jodaie,
Niechaj Im Stuby, one Kameodyjery,
Do Szlachta u nich, wyżimiana z chimery,
Sdy w dobrych itadaach, stan nasz wżględu niema,
A z Pci Obojga, nasz Państwo nie tilyjma,
Radziel Panowie, Jani o tej dobie,
My w każdym ułgditie, poradkiemy sobie
Szlachta

164
Szlachta na Pana, odmianie niestwaie,
Tej to się bojcie Panowie Bogai,
Jednego w tedy niee On bogtie Pana,
Dżis' w każdym Panie, ma swego Typana,
Spienia, wyszydki, gdy secha wychtosta,
Sak my u Panow, biedna Szlachta prosta,
Aulayiel sobie, to Wasza Oychyżna,
A ia juk porędz, bo wyjista Pa' Szlachyżna.

Wtedy mi pierwsza wiosny Bystkawica
Zapręta w serce krwawemita lica
Występem sobi se to na pogoda
Wrebo mi pali, a imim serce młode

Bo jak młodziemce spogrodzi
driemica
Przyroda ciekła wiosny Bystkawicy
I naród pragnie nadziei ciekłystki
Jak ziemia rozy - młodziemce nadziei
Widzieli ciekła, rzyt o słońcu ciekła
Stoiy si wstęga w kurtatna pióruncu

Je moji przyrostu kaktusim jak wiosna
Błoga, spokojna, radozna!

Ja Bystkawica - Krakowianki wazy,
Co w serce niekter wlewaty wrozy
I mysl wrehodzaca, z powoz przych chmur uenia
Wrayskie amielstki strojty marzenia
Ale gdy driemice odwróciło lica,
Bystka wiosny Bystkawica!

Warytem wsta na wsta przyrody
Wpogratem dusza na gory i wody
I namiganiem cieklyze wstami
Gremis rodnimaz - datatem si Trami
I mysl wrehodzaca
I inna mitemi tu ocyrysty ziemi
Wrat moie obmita promieniami srozymi!

I ciekla Bystkawicy przed moim aremice,
Choi - porankiem - gwiazda i driemica -
Bo wniez poranku wiewosi - wry tchmiemie -
Driemicy wdrizki i gwiazdy promienie -
Bo to mitemi's duk moim obrymiej
I Bystkawica wnie w serce sieje!

Choi na wnie ocyrystyego domu,
Wpogratem sercem ocyrystyego domu,
Coby wstęga kurtiem wiat cety
Ai kacie psłtyby anarion wnie w wry
Prisni tryumfarna na inny pogrzebu
Wity ję ako oddyżito tam! - wniebie -

Wolność, wolność ogłos Bogi
Widzimy wszystkie się odbija.
Kwiat nadziei w szczycie, mnogi
Dla nas dzisiaj się rozwija!

Wizy Braci już skruszone.
Dzień, Matko, Ojca wita,
Kosna, sity już smatloni,
Narodowości nam zakwita!

Dzisiaj serca dotąd tęsknie,
Ucie wzniosłych tłum zagruwa,
Myśl się, zbija w Nieba piękne,
Ję odnaga nas rdumienwa.

Despotyzmu orszak driki,
Tato, mięknosć, rawisć sroga,
Dmika, reszta bykto dziś atryki,
Dziś rógoda, warkosz Staga!

Lea Wolności iostko Nieba.
Ktoż grombywan to tu gromy!
Wieroj' thai nam bytu trzeba
Dziś ci jakier' sta tu Bogi?!

Niepy tajmy Bracia obo,
Lowa drogi tondro zbadai.
Wniec ni raczej swista cnoto,
Wszak myż dżiki mamy ałładai.

O to patriotie, tam Narody
Wolność krowawo okupuję,
Tu nam bratniaż reka zgody,
Wolność w darze afiaruję.

Ja słuchetnosie Polaki, prawy
Klucetnosie i rawore ptaci
Oze iyo tam to krowawy
Gdzi niemola ynieci Boaci.

Tamto coto wznosi' darde,
W polu li bory - tam wywierij...
Nierastrany serca twarde
Ni ryk dżit, ni rozk ogry!

A wiec tu Polacy prawy
Dajmy wypraskim reke zgody,
Tabson nas tu pewnie zbawi,
Wolnosie, stowe, da w nagrody.

Dzień Nieba rozproszę
Niech porząd tu duch ustali
Niech wolności prawa swięte
Chciwosc, duma nie obali.

Stonice wschoedi - jstom daleki...
Niech nie tudzi mylna rdobnosie,
Tessore dżugie miong wibki,
Nim lud pojmie coto wolnosie!

W naszym re kach las ogieramy
Lgamy sity w celu spólnym
Niech ofiary goię bliżmy
Dedosci - haslem tu ogólnem!

Dziś nadzieja uprosi
W dżurne oraw wermismy cęte sy
Lud kosc mżaw wemstij pętki
Luramy glosno pod Niebiosy.

Strachu diki wstrzymat łowce
Uspokoić duch nierówny
On to pierwszy w czarnej chmurze
Na klatkę rapał nierówny.

Stadion - imię Twoje patne i sławne!
Ciesi się i męstwo widać i siłę
W rękach serce Polaków prawy.
Wroni' dla ci promień świetny!

Ap..... Tu..... Kij.

Ovad do Skowronka. Piesn' Wladystawa Lyokomli - wyjisa
na 2 Pisenka pod Tytułem Gwiazdka Cieszyńska z dnia 28.
Maja 1852. Nr. 12. przy końcu. —

Już ty spiewasz Skowronczku, już też i ja otę,
I my ludzie i wy ptaszki wszystko dziś Noie —
Ptowiek w polu gospodarno pracować się sili
Ptaszek bierze swoje dziarno, z timowych badyli,
Tyś skowronku mój towarzysz, choć wnieśmownej doli,
O kochanym ius malysh, twemu sercu gwoli. —

Tyś szereglinowy i wesoty, gdy jutro dnia poranna,
Leisz w gory by z anioły naspiewać hołanna.
Z twoj piosenki wade niaba, i Pan Bog się cieszy,
Ze ptaszce wato tzeba i dzikowoi spieszny —
Ze rożnemi gwarzacz tony, glosisz w kraj daleki:
„Kiech się będie pochwalony, na wieki! na wieki!” —

Już ty spiewasz Skowronczku, już też i ja otę,
Leisz w niebo, za Owdem pomadł się nieboie!
Mów się krążyć wadle siota, widział biedy wasze,
Wzgodnie wiosna nie wesota, iako wiosny ptaszce,
Ptowiek switem se sun wskiesnie, ale waki nie dżwiga,
Aniaby spiewać święta pjesnia, gładna pierś dastyga.

Ja nie widzę widok młody, i krasna juchrenka,
 Gdy to ruka dżason uchiwony po umartym stęka:
 Działwa iz chy, stek się bęka z ter swiata nieba chy,
 Wiosna żyje dla skowronka, a zimie dla owady, —
 Mógł się ptaszka, Nóg w truszoney, doda nam opieki,
 I niech będzie posturalony, na wieki! na wieki! — koniec.
 Dumka w Arze 11. tym

<p> Narkakast na twoje uciepania, Harkelinast losy stowicka, Tak gdyby chwila uciepania, Wyta od nas tak daleka. Czas to się wywiodł do bycia, Lwos iz wroci do nicosci, I te mgłne krople życia, I latopi w wiechny pbesztosci. Czas twoego życia już krotki, I twoje stonie już niski; <u>Na co!</u> </p>	<p> Na co! te żale i smutki, Kiedy do kresu tak blisko. Wartaj tej chwilej odwagi, Wolej, co wokoło przeminię, Chwila już tylko odwagi, I wszystko wiecznie zaginie. Żegnaj więc, żegnaj stokrotnie, Wszystko, co kochat i cenił, Coś optakat ty lokrotnie Coś twoim szedzęciem byt niecił. </p>
--	---

I ta wola. — w Arze 10.
 Różne wypadki, różna rodzaj ten pbesady:
 Mowia, że szatan udat się terak w ziemni stędy.
 I prawda Ludzkie udeby takim idz torem,
 Ze działani ducha stęgo, z wodzą nas porowem.
 Lech na świecie szatanem, i ta wola stowicka,
 Co w zastępieniu swoim tak często się wobraia,
 I po gębiech bludnicze głosi narkakania. P. J.

(Iz Dialektu) w Hvie Głym.

Jak to bywa, Była złybybiatogo,
Sdy już niemożt wtadać swoz wymowoz,
chętnie pstryżt sdy do stotu swego,
A zagawozt wymowoz Byrowoz.

Wdyt to bycie ² dhatkom zastubony,
Lecz już staby, wka się mu chwiniata,
A gdy iad, choi w niisz nachylony,
I tyfki się mu polewka zlewata.

"Ja się bobydż" - mówita pami utoda,
Ależ mż: "i miie nieche smakosai.
Lidnie dakti, już to u nich zgoda,
Ze stwego tereba o swe j chowai.

Kupiti mu talerzyk gliniany,
Usadzili za piecem na taroz,
Aby się mogt opiewai na sianuy,
Przyskierz mu dali na zabawoz.

Nie obiad się stego talerzyka,
Rak, gdy się mu ochy ³ z talaty,
Proszac do ziemniakow kapti mleka,
Upadł talerz z wazk, co mu omdlaty.

o. Po naszym, zamiast do żywoie,
wymowione mielzkanie. —
oo. oswe = osobne. —

"Stuchony już talerz! szkoda! szkoda!" —
Tak obadwa wotaiz i taiz.
Po zhańbieniu przodka had ugoda:
"Kupri się drewniany." Już go maiz.

Sdyby pectuy, ⁷ dośe by byt gżz boki,
Do to kadub, iako p sów od chłusa.
Wadycha driad, a Wunnek bystrooki,
Pod ten das cos wgtowie swej pkesiewa.

Nios, obiad. Driad, iak do kowya,
Zptachem sigga, po swe odrobiny,
Kłowych dżis, ⁸ z zlewanych, do syta. —
Wunek na ziemii struka cos skatiny.

Wota Bycie: "popdż już, day gż bulki,
Do i schtoduz, ⁹ wazhłone kubiakki!" —
"Coż to robisz, Jasiu, sdy deszbulki?" —
"Dlawas talerz, iak ia będz wielki!" —

¹⁰
Przezwadzeni sżdem dżiecka swego,
Jeli Byca, za stot posadzili,
A po dżis dżian, ode dnia Onego,
Nigdy się już Bycem niebity dżili.

k. Kochy. —

Obraz malowany w 1771 = 2 7 =

¹
Przyszedł tam i tu, pytał Wacława, Tak to Margota przesłanie spiewa,
Cybyś malować miał nas ochotę. Tak się wybiera do króla doienia,
Napsyktad mnie tu starego Jana, Tak to awendard w kawałku okrywa,
A potem moją babę Dorotę. I przesł to mnie się petni kieszenia.
A i wli miysca sędzie Wacławi, A co najpewniej przesłanie będzie
Wymaluj także, i nasę Dłucę. Tak nam smaknie wódka w awendzie.

²
Wystaw tam także nasę wiodę, Wystaw tam także, iak do okota,
A przesł ię sędzie etnuz ulicę, Przy petny misie prastuchow sędzi,
Tak obiadęz listki iędęz, Tak to Margota przesł okno wota:
Iak sędzie w polu sędzie psinie; A poydże Michal, bo ię odiedę! —
Wystaw tam także nasę chatę psinie, Tak to przesłanie moją sędzie skaca,
Com sobie posyft stana, troseckę. A ia Wacławi sa to sędzie. —

³
Tak w polu sędzie wotę sędzie, Tytko kolorki sędzie dai prosę,
Tak sędzie gdnoci kijem kędzie, I żeby wsytko byto w niedzie,
Na wędzorku wystaw nas kosioteck, A ia Wacławi wasta pnyuiose,
Wktorym się schodim kędzie niedzie, Albo navesie i tunde ied;
Tak się wędlimy, iak misy stuchamy, A iak obwarek dostanę wędze,
Takie na wosie nas kędzie ma plany. Wacławi roboty wędze nastęz. —

4. Tak to

Fajko y kura - Bayka

Co ty mnie gniesz, Dase mnie?
Nie bedzie, jak kurze ze mnie
Wotalo fajko pod kurze,
A ta mi rzekla ponuro:
"Milsz, ieszere tego nie bylo
By fajko kurze uszylo."

Motyl y Przekota - Bayka

Jam, gdzie gai rzadki
I kwiatkow na kwiatki
Motylek skakat, przy nim do kota,
Latata przekota.

"Jakies ty bryzka, mowit skrzydlaty
Dumny formoz i szkartaty.
"Praca two nawet nie jest zbytarna
"Lez, uszytearna

"Le mnie ma (t)owiek swej piecne w Laktadzie
Luzne miodu, wosku, kadzie

"I wosku tyziszce swic
"A z Ciebie? ... "Le mnie? ... "I Ciebie nie

"Pikny nie przegry
"Przekota mu rzecze
"Lez w piekarsieci nie przybywa
"Marosc prawdziwa

Kogut y Kokoszka

Raz na solwarku w poludniowej Dobie,
Mlody kogutek zaczat spienac sobie
Wtem stara kokoszka dobra jego lona
Wpadla nani z mrzaskiem, zadartozu Ogona,
"A zgin ty duszo z futowci wyzuta
Jidz tam spienac, gdzie na smiat osobny
Gdzie ty przyklesty brykunie podobny
Do nieborzeczyka morego koguta
Coto bywalo z bit lez walecznie
J z lona swojaz obchodzil sre gzedanie
Nie raz choi wiecor nadchodzil
A gdym ia spata, On na palcach chodzil
A ty mi wrzeszycz tubey nad uszami
Gdym ia zaieta waznemi myslami #

Rada Andrzeja

Prze Proraczni srubienicy moe przyraciele
Albo nie niekudnyce, albo bardzo wiele

Przym Janie,
Je masz patanie,
Ku troicy Dobie,
A naszey orobie,

Mlynskie

Jacho Mlynska son Glas z wloki kryje
Jacho xyl z wiatru jedynce
Nie iden rowniez tym sposobem zyce.
Chociaz mu zbyda na Mlynskie.

Jak go prosila, On nie wypowiedzial

Stulit skrzydlatka i ocdutko sieczial
Konerge. puzinke temi stony
"Bron' Boze bydz mejsem wdony

Ucinki - Lekarz

Ladyma Cis zgon nagly, lekarna stefana
Chociaz ogodze smiesc smordowana.

Swica y Stonce - Bayka

Raz przez noc całą chwalita się swica,
Leżąc sama całą świat świeca,
W tym się stonczona jasności pokazała
I swica świeca przestata.

Widzę też noc srebrną ulatując z ziemi
„Jakże ty światła pomiędzy ciemnymi

Butelka z Szampanem - Bayka

Raz w Limie pod czas Balu butelka z Szampanem
Stoiła przed pewnym Jas. Owicz. panem

Robiła z tego sobie drwinki

Leżąc z wodą, kawałkami

Jak by dla Ochłody latem;

Stawiona przed literatem;

A gdy nieprzeszawata

Je odpowiedź obrymata;

„Nie chlub się z tego czego nie wiesz przy kryciu;

„Nie Ciebie tu skanują, ale w tobie wino.

„I za trzymaj się trochę z humorem wesołym

„Bo jak wino wypiją, będziesz stać pod stołem.

I ty Janie zechci bogaty

Dla tego teraz gospodu

Siadasz z panami do stołu

Ale jednak nie gardź nami

Jak wydasz wszystkie dukaty

Będiesz stać u nich za Drzwiami.

Pies y Piekoty.

„Jest to cnota nad Cnotami

„Trzymać język za zębami

Stare powiada przysłowie;

Wszystcy jednakże smakuem w obmowie.

O cudzych grzechach rozmowa tak stoika,

Raz pewien wyret i zgrabny i smiały

Wielki białas, wielki plotka,

Przytym lixus doskonały. —

Prozony, czy nie prozony

Latat na wszystkie strony;

Wiedział wszystkie zwady, sprzeczki

Wielkich skrytości dociekat

Stowem u wszystkich obgryzał kosteczki

A potem wszystkich obczekwał. —

Ładziło się kilkakrotnie,

Te niecierpiący obłudy. #

Do całej Orcei przyniósł na tym Debie się dźwiżyć, nie idę po sobie nłoczyć, ni Dwiatkami bedrejsz

Bayka - Prokopatna y Kraska.

Prokopatna z Dwiatkami, gdy pewnego czasu wychodziła z lasu

Przešla jej kraska, sięgając tam na Debie starym:

„Anje! jak ci niepięknie, w tym kolosce szarym,

„Oh jakże moca Pani okropiona cała. —
„Nie drw się aż ty piekna, ta odpowiedziała. #

Nie jeden Prytan łomotnie
 Wypędził go z Budy
 Wieszczkę na drogę
 Dłat mu po uszach prześlrogę
 Leż i w tym się nie popsańdź,
 Raz w rąk płótki prawit,
 Sucki z duckami
 Piar nie z psiar niami
 Inasnit, xniechęcit i kłocit,
 Cety porządęk przewrocit —
 Wtem raz Proxegolna Ciekawość go wxieta
 Jakas pokusa go bodzie
 Laiskci do Alla, który staj w Ogrodzie
 Rayprrod ostroznie, bierze się do Pxieta
 Obchodxi, nęcha skrada się przymyka,
 Ale kaledwie nos wtyka
 Ceta przęgot gromada
 I straxlinym brępkim wypadu,
 Wyzet w nogi — Leż te w łtosci
 Jak go cety bez łtosci
 Ja po Bruchu
 Ja po Uchu
 Ja po pycku, ta po gębicię
 Le iux nie wiedziat o łwicie
 Wtem mu iedna w Nozdze wypadła
 I tem mu doriadła
 Szarpie się, rzuca y wyre
 Norem łemie, rycie
 Jęzge, na wrytliche strony
 Wykreszaca się i nymnia,
 Wreście leci iak palony
 I łeb o kamien rozbię —
 I dobrze mu tak byto — kto nadto ciekawy
 Kto nos swoy niepotrzebnie w cudze wtyka spawny
 I w wrytlichek czerni szkaradnie
 Prędręcy lub psznicy w takę tapkie wpadnie
 Le będnę, wrgardę, i posmiechem łwiata
 Jaka to wscibskich łaptata.

Rada przyjacielka.

Ach! mój dobry Jakóbie, mój stary sąsiedzie
 Niedosę byto kęsk, Wąyny, w nowej iestem będnę,
 W raktę ta moia łotka, ta kochana Łosia,
 Wynalaxta tam w Mięścię jakiegoś Antosia,

Coz ja tu biedny porażę, niechce łotki imowic
 Leż naurz idk od Domu te plagi omrocic
 Jak stary Macię, a plarem, sadrit się ławada.
 Ten mu nato: „Nie placic, to pozdka w tym nada,
 Gdy chceš z Domu wyproroc Miłosi niegardang.
 Poren łob, a natychmiat kochac się przębanę.”

Jak się emigrata, tak Chłopaka kocha.
 Le onie, noc, nie sypia, onie y nocę słocho,
 A ten kullay, iak tyłko porwat te amory,
 Zorus przyłnicy przępęgnę nanki i mięckory #

#

4.
Deben y pathi - Bayka.

Juxta zdzieleny postany, iuxta huknego głosu,
Saxycit sie, deben, y pathi usagadze losu,
Le an w Wajnie i w pokoiu,
Przy biesiadach i wstod xnoiu
Stawiany na Czele rotty,
Wazdzie dodaje Ochoty,
Le w Muryce uszynany
Naylepier bywa słyszany,
Re na odpustach y Okota
Awotnie lud do kosciota,
Le wstod pozarów wzniesionych
Pudxi Mieszkanców uspiionych,
Juxta tyle, ktos' ie zliczy
Cnot i przymiotow dzedzicznych.

„Prawda rzekną, qu pathi, lecz nim zawniesz wladac'
„Wprzód potrzeba trzą skure sakami okladac'
„Drużno się wize twa wielkość o Laszeky ty kusi
„Nie wiele taki godzien, kto czyni, gdy musi

Do Redaktora tygodnika polskiego y zagranicznego

Mości Redaktorze.

Maiże teraz wolną chwilę, zdacie mi się, ix niemogę się lepiej
użyć, iak pisząc List do Ww- Pana.

Przenośtoxy na drugą stronę papier

Co myszelsoxy, mam honor zostawac' z winnym Uszanowaniem,

P. S. - Jeżeli się Wwpanu, mojej Jego nayniższym Slugom
sposob pisania podoba, mozemy wnieśc L. S. M.

w listowną korespondencyą.

Orexet y Slimak.

Na mierzchu dęku, bystrym swoim wzrokiem,
Myszal sadz orexet Slimaka,
„Powiedz mi iakim doszedles' tu krokiem
Sprytal się - moze xastuga iaka
Wniosta tu Ciebie, lub iakim Sasaniem”
„Nie, szekt mu slimak - Crotganiem.
O ilex takich Slimakow
Lnaydzie i unax polakow

Nauka y Cxas.

Nauka mozna na bydx, choć masz pustą głowę
Na petnisz przedurzaige z Uszonym rozmowę
Lecz Cxasu, gdy przemienie, iux za nie nie kupim #

Księżka y xix xaxi

Nie trzeba go wize bracie rozmawiaige z glupim

Łolanie

Choc' się xcydnie dwóch głodnych, tym się nie uduca

Choc' się xcydnie dwóch głupich, tym się nie naucza

Jeżeli kiedy, to w naszych czasach ta zmiana, która powszechnie mo-
 da nazywamy, ma swoje prawa, znaczenie, ledwo że niekonstytucyjną
 odebrana. Pory Roku nadać pewną różnicę w ubiorach; lecz mimo
 tego przyjętego, czyli przepisanego porządku, są pewne stroje ulubio-
 ne, które jakoby faworyt iaki w każdej godzinie dnia, w każdej po-
 re Roku, w każdej okoliczności mają pierwszeństwo nad innymi,
 bez wszelkiego względu. J. tak chustka y szal tyfltykowny, jakby
 zaufany przyjaciel, w każdym czasie dobrze jest widziany, czy
 w zimie, czy w lecie. perły, Brylanty i diamenty, jakoby najmiłszy
 kochanek, miłe otrzymują kobiet spoyrzzenia. — Było dawniej
 w Modzie, że przyjaciel posyłał w podarunki swojej (Damię pa-
 pużkę, która powtarzała imię jego, przypominając go pamięci Da-
 my; ale że te stworzenia, często wyjawiały imię kochanka przy
 szeregobinszym; zarzucono więc takowe prezenta głośno gadając:
 Teraz wymyślono dogodniejszy upominek: Ktoby temu dał wie-
 ra, że już kamienie gadają do serca? Któż niezna już, co oznia-
 cza kwiatek z Sukszon iłoxony? J. to pensie; co Smaragd, Sza-
 fir i, t. d. można dostrzegac, że Brylant, jako znakły kryształ
 sentymentu, jeżeli wazy 6 lub 8 karatów, przemawia mocniej do
 serca kochanki. Perły ofiarowane są skromnym westchnieniem,
 szafir exulte, lecz Melancholiczne, tylko insynuię wrazenie, a o
 Ciel do klat wcale nudnym stać się stomaczem. Garnatur z Su-
 kson rozczula, a jeżeli mu towarzyszą Brylanty, słodkie spra-
 wia zachwycenie. Kochanka odebrawszy prezent podobny, dręknie
 swemu przyjacielowi à peu pres w tych słowach, przeymnie twój
 upominek, szeregobnie dla tego, że ciębie tak dobrze przypomina,
 bo... Co tylko dobre y piękne saxem
 Jest pewną Joba, lub swoiem Obrazem.

Niegdyś Onseuf swa muzyka, wruszał martwe glazy, zeax
 powkakiwały, Sasax kamienie już gadają, rekomendują y
 czynne robią przytulgi.

O Doświadczeniu

(Do Marcina k. . . . .)

Dotąd Marcinie, świat w omamieniu,
 Le Rozum w książkach, nie doświadczeniu
 J. iaki taki dopadły pory
 D. sabnie pilnie magre autory,
 Ale Marcinie, ty sam wieś przecie,
 J. naxey w książkach, inaxey w świecie,

6. Wszakże na pamięci świętych żywoży,
 Umiesz i idzieś, przykładem cnoty,
 A przed pokusą, dla zbawienia duszy,
 Zamysłasz wczynieć y Oczy y Uszy,
 A jednak wyznaj, na coto xdasie,
 Kiedy przypadkiem spojrzysz na Wasie,
 Ach! próżno, próżno przed chuci tłumem,
 Bronić się wziętym z książek rozumem,
 Choćbyś zasypiał w Megru z Salomonem,
 Gdy ^{nie} świadoczysz, niebędziesz ukończeniem
 Ztem się nieprzejdzie każdy Ektowicki rodzi,
 Ze nas nieuczka, cudze doświadczenia,
 A wtasne wtenczas narykujesz przychodzi,
 Kiedy nie mamy już nic do stracenia.
 Jgdzie jest mądrość? Wskryjemy tu ciemni,
 Wskryjemy ludzie, Stabi y nikczemni,
 A każdy jednak, ma te w sobie wade,
 Lechce drugiemu dawać światłą radę,
 Każdy się lepszym od innych rozumem,
 Juczy drugich czego sam nie umi.
 Jak poraż pierwszy, gdy na Stone wody
 Z przyiarnym wiatrem płynie Stamił metody
 Starzy go użaz, gdy się fale wzmożą,
 Jaka z Okretem kierować się drogą,
 Jak szaty mijac, tak ze aw zuchwały,
 Pysny nauką wygląda nawaty,
 Leż, gdy ta przyjdzie, a szturm wstanie nagle,
 Płoną uczenie nadstawicie ragle,
 Wiatry mocniejszy, póki maiaż sity,
 Będą po całym morzu go nosity;
 On jednak drugich, gdy ubrzegu stanie,
 Uczy, iak natym pływa Oceanie.
 Chciałbym, żeby ci wskrytey Autorowie,
 Co to i w walney i wwiżanej mowie,
 Dla zrzecia przyrztłych pokoleń pisali,
 Dwis jakim cudem z grobu z martwych wstali,
 Solon tak Stawny mądrych, praw ustawa,
 Niechby dwis do Trok, przyxcedt z iaka sprawa,
 Gaimy Horacy, ozdoba Parnasu
 Co wiesz na ptoto niemił swego czasu #

Sobrat, co xawrze białat uumiom swoiem,
 Ze Cnota darszy fergoem y pokojem
 Ze o nią naryparod prosie Bogow treba
 Niechby dwis z Cnotą, pojedłt zebrać chleba,
 Mędrzec lubieżną nauko wstawoay,
 Co wryżdkim ludziom karat, zuchac zony,
 Co rozkwi w swiecie nadzycie cenit,

Niechby dwis zryge poetyckim ptodem,
 Swiecit łakciami y karmit się głodem,
 Cy ceno wielki, co wymowy moca
 Bronit niewinnych przed mazych przemocą
 Niechby dwis skrzyłt unyryty sądowne
 Gdy brygnac stoto warzasc obzaxbowe. #

7.
171

Niechby za naszych Czasów się ożenił.
Jón, co ukrył, iak się przeje na Stoncu,
Beckę, za cały posiadai (Dostatek,
Niechno by z nami Dżis' przy Marca koncu
Przedat ostatnią beczkę na podatek,
Jedenby Likurg, co dla młodzi napisany,
Chronit Łodziejów przez Smieszne ustawy,
Dżisby się cieszył takim zmartwychwstaniem
Boby się trudził swych Uornion' witanie.

Intytulacya Rok 1816.

Dziennik oieonym Łębie. Na żądanie zley kowzuli, brudney kami,
zelki, kiepskich Polon, podartego Surduta, y chcąc te Łądanie iako
takie zatatać, amytet Hsisiu Nowicki Arabia Duskowy wydał pismo
periodyczne — Lawszekiepskie —

Ambanement trwa potgodziny, poczym Redaktora można wypchnąć z dżurini.

Ł Madrości. Łaufry są naybiegleyści od woxyutkich Mędrzców.

Ł Malarni. Bogini Sprawiedliwosci zdiego Ławigę z Ockon, a Ławigę,
no iey Dogi, dlatego powoli chodzi.

Ł Łotosi. Pewny JWC: ofiarował 100 kijon na wsparcie Ubogich niemi,
gących o swoicy Mocy chodzić.

Daniesienie. Łginstwa pewney Jmii pieczętka na ktosey było wysznie,
to panienstwo, kto się znajdzie y odda, dostanie dwa Rosbon,
ki w Nadgrode. —

Wole być dobrzym wosem, niżli kiepską kora, kto nieumi wiefce
pić, to niech pić prozo. —

Ł Łładrytu. Robią tu wielki kociot, w którym będą gotować Ł. Jankwixyeye,
bo jest za surowa. —

Ł Łtambutu. Łtultan Łurecki formuie Łwardy z swoiego Łeraju, bo się na
nikogo nie może spuścić wygodnicy, iak na swoie Łutbanki. —

Ł Łollandy. Dukaty Łollz: są Łydowskiey wiary, bo się daia Obixerywać.

Ł Łoiaru. Łnac Dukat, który wiele wżiadował, bo jest okzesany. —

Ł Łonskiego Łarzu. Dla Łego są Łydzi niegola, bo drugich gola, sami Czasu nie
maja.

Ł Łnglij. My pmo y postes przecaiemy, a dwozdy wrywamy do polity,
ki, dla Łego nasza potęga rośnie. —

Ł Łrakstatu. Angliocy Łudow dokazuią, zrobity pokoy na Łoszu, a Łozge
nikt iezere pokojon na Łódzie niebadowat. —

Ł Łuropy. Łtancet Łubdy kilka pokojon, będąc miata, gdzie miepkai Łgoda. —

Ł Łwowa. Łalicya Łtara, jest bardzo Łtara, bo ma nieŁak, iak Łwycraynie
Łroda, ale Łrody. —

- Ł Recypeni. Pierwa zmię ma taki Recypetyer, że iey bije nie tylko gosze
ny y kwadransie, ale nawet y Męza kiedy sama zechce, ~~xxxxx~~
ia, powiadaiaż ieiż Amant za Recypetyera przybiera. —
pił, pał, fuł — Wądz pan adron
y dan, y pan, y pan — Czy to piśta, czy to Jan.
Czyto Miśta, czyto Dzwina — Wszystko to będzie jedna kraina.
A w ten czas umnie będzie infra Mina. —
Pierwicy krok, potym skok, Daley rzust, potym Chłust
A tu zycie lech, a my wemiech, że mein Liber zdech. —
- Ł Nowa. Pewny Jgmośi dobył swoiey konie Muszkie z Nowa, rozptasaw,
fry ię, znalant skal żytykowny, dwa kontradakty na Reduty,
y Dukata w Elowie. —
- Ł Wiednia. Nasze Danstwo będzie teraz smaczniejszy, bo Mu kupa Wtoz,
czyxny dodali. —
- Ł kuchni. Gotuie tu się kapton, iutro będzie miał karanie. —
- Ł Francyi. We Francyi jest teraz panuizca Choroba pedogra. —
- Ł Kades. Pewny Jgmośi chciał zostać pustelnikiem, y ośiadł w wata,
ney kieszeni, gdyż wniey najwyższe pusłki panuizca. —
- Ła Bernadynek. Panny Cuiubet, maia, efer, xeryn gries.
- Ł Prestrozi. Vide, audi, tace; si vis vivere in pace.

Anadrama.

Niedkim się ze Dama z Liter Adama pochodzi,
Wszystoz koniec do przodka Adam się urodzi.

Paris dla Heleny miasto Troie traci,
Ten, że niemiął miasta, traci Troie z Gaci.

Do Lysego

Lyey Oknem wyglądał, aby nocnym cieniem,
Pokrył swoią Lyeinę, alic Go kamieniem,
Kłó x. Allicy uderzy. — monige: idz x Ostalkiem!
Patrz na Ludzi Ockyma, a niegotym Ładkiem.

Skłachcie na Moskala za Rabunek.

Wieta mi Moskwa konia, ja go niekatusie,
Moskwa kpy, kon ter Ogier niechre ich pocuie,
Herb drzewny będą mieli, co w Litwie pogania,
Bo w Moskwie każden Moskale pot kpa a pot konia. —

Stoło y Celarsko.

Czytelniku powiem ci wydarzenie nowe,
Ke stoto tak z celarem zebrato rozmowe,
„Ja tylko — rzecze stoto, całym światem rządze,
„Ja ztożynice, uwolnie dobrego wadze;
„W moiej mocy iedyne wszystko się zawiesza,
„Moy urząd się po całym świecie rozpowsze,
„Prawda — rzekto z uśmiechem w te słowa celarsko,
„Jak wstolnie o stoto, tak wieszyc nam kara,
„Jestes panem tej Ziemi, — ja od ciebie mniejsze,
„A w celarsko dla ludzi jestem potrzebniejszyze.”

Napomnienie matierzynskie dla Córki rozpaiacej u Dworu napisane Roku 1796.

Najukochanyma Córko!

Gdybyśmy nie byli w tym świecie, gdzie nas wszystko gonczy,
a rzadko kto napomina, niejwałobyś, m. Córko moja najmilsza
przeszłość dla Ciebie, ale wiesz sama dobrze jak świat się
płoty. U Dworu strofować niebada. Innych obyczajom, bo
wewnętrzne swe Władcy wielnie ukrywać niechcesz. Kieruj,
iły samogone matowa, teraz traktuj o dobre lub złe postę-
powanie Panny, bo wam sobie myślicie co maia. Panien-
ki równe Ci, siostrzy albo starsze od Ciebie przedcy Ci wy-
szydzać, nie po przyjacielku napomnieć wa gotowie. M. rzecy
kni sąwycyżaj pociebiaia Damom, y wylepij jeh narzet
mienia. Cnotami, żeby jz przedcy wiedli. A Duchownemi radko
kiedy obconac morek. Ligaki narzet nie dadza Ci przywileg, bo
ich morek krytać niechcesz. e. stoy całym Obonazek, jako Mat-
ki y najbliższej przez entiazek k. ni przyjacielki wyjazić
Ci na piśmie, o powinnościach względem Boga, względem Ma-
nu y którym świata. Inny zaś ten jest aby przywilegi
moie pilnie smarata y w. d. b. ym one zachowywata być ci.

Najpierwsza jest powinność Towia kochana Córko, odda-
nac Cęce miłna. Stworcy swojemu, zachowywac wszelke
wzdelkie prawa Religii, potulnosc byda k. w. c. l. o. ni, y namie-
stnikom Jego, nieopuszczac Mszon, spowiedzi, y nabozenstw
amytłych, mieć obecne na pamięci w każdej godzinie
Boga, przypisywac wszelko popylnosc zdarzona, wszelka
mądrosc y talowc umysłu Jego, iedyne Wzeczności. Sto-
sonac się we wszelkich przykrociach, trudach, kłopotach
supetnie

Do jego woli. Nie narzekaj na koniec i najwiękzych umartwie-
niach na życie, i pamiętaj na to, że nie dla wiebie iestem
stworzonymi. Ale Cośko moja kochana niedosyć jest na tych
wzrostlich powieszachomnościach. Byłaby łoniem Obludnicą,
y niegodną jej Roki, która Cię stworzyła gdyby miała odda-
wać kóło swemu stworcy mając więcej chęć i wylepkami.
Kienista na przykłada pyzna, która gardzi wzrostkiem, kła-
na wrois, i niewolności tak wywoko cen, że nie, iey wydać, byda
inni ludzie podłemi, która na reszcie pycha wrois, samego
dowiedza Kieba, y w jego wprawa tajemnicach, ta monie przy-
chodzi do kościoła na Kabo-dentro, y staie się omawiac ludzi
wrois, wrois, i obliwocia. Druga takoma y sakrososa, która by-
nada wyforzei bliżniemu jego majątek, a na karda pomysł,
nowe innych przywym pogłada Okiem, przytępnie do
stych powieści rozumiejąc u siebie, że przez obłudne po-
stępowanie albo wrois albo Kiebo wrois. Ona niemotyoni-
ca zycia z pogowdzeniem y hanbą wrois Okolicy, modli się
nabożnie w kościele iadąc podobno że nieokrycinny wrois,
ca sama ją modlitwa sa prowadzi do Kieba. Ona krzywi-
dzielka Aug Poddanych y Przemieszników, kłeka z upo-
korszeniem w kościele tegoż samego czasu, kiedy tyż się sa
nią stojąc pokrzywdzonych Orob, wola o pomute do Kieba acz
by jej modły niebyły wyluchane. Ona zgola monie chytro
niemotracnicelina w najoiach konadlina obmorna, y wielka
liczba Orob, bardziej się modła, że znykaiu, jak z użna,
nia prandziner wrois powinności, a ta iest nie inna tylko
mici wrois tak czyte jak y wrois. Nie przeczę ja temu Cośko
moja nymilsza, a żebyśmy wzrostley ludzie niemieli być
sklonnemi do pobladzenia, ale ja chęć rozumieć y to Ci
przytożyć, żeby saden z pomienionych wylepków niebył u
Ciebie przedziwny, czy w korszonych to inackey przy całym
moim nabożestwie, przy największych postach y wrois-
niach duchownych niedosyć nigdy do porządany na dru-
gim wrocie wrois.

Co do drugiego punktu niepostawilo nas Kiebo Cośko moia ko-
chana w tym Kienista, żebyśmy bez podległości żyć mogli,
oraz żeby mi się gardilo mając Cie zawsze na Okach, roz-
szkodac Tym losem podług woli, y utwarzac Ine wrois, aza
tym

173¹¹

gdy to być nie może, a Jan Smay terazniey szę jest postawion,
ama ustanowionego, czy słuszny może Dzieci moie pilnie un-
rzić co Ci się głębiem tego stanu wyrażę. Stanuy najprzód ma Pa-
nia, y kochay onę iak drugą Matkę, bo ona mieyve me rządzi,
pauz. Bądź jey zawsze postawiona, sekera, unikoną y mierną.
Uprowadzay jey nawet chęci waszą pilnować. Słuchay jey
rozkazów y ustanowianiom y pokorę, niemymanisaię wie z rad,
nych, y niechay Ci nigdy yniać na lachu niekrotanie. Przy-
muy napomnienia od Pani skromnie, ani utykhuy na nie, ani
co więcej ze słowia wemiar, tak staray się tylko w nadach mo-
ich poprosiwać, pamiętając nato że to jest matka, która Ci
sposob daie do życia. Ale uchoway kaze, abyś miata podłym
pochlebstwem oskarżeniem innych lub plotkami szukał jey
łaski. Takowc rozkazowaci palekiewa od wypaniatego umyłu
Jey gońney Pani, której słuszny, a krom ta skłachelna, w której
nie uroszitas, niepokornata Ci nawet pomylitć o nich. Jeszcze
Ci może niewiadomo, kochane Dzieci iako niestudne oskarże-
nia y plotki wielu nieszkodliwoci stawały się przychy-
ną, iako niedonego mykuty, z życia masatku albo staray y
iako na koniec sa gzechem rownie notaięcym o pomole,
iako to które Ci kowciot wymienia. Strzeż się ich tedy Cośko
mora, ani Ci przytład cudzy niechay niegoway, bo unikając
onych y spokojną będziec mowym życiu, kochana od wyprze-
wiedzina od Boga. — Co się tyce Crob rownie z sobą ro-
staięcych w starbie, pamiętlay o tym, abyś wyserwym odie-
bie oddanata przyzwole ustanowianie; rownym stracuch
y ponazenie, a niestety oskarżnata gzechowc, nie mylitć
Cenab, azebym Ci przez ten ostatni wyraz podnosita dopychy
nikt nieieł niższym od drugiego iak iętko przez niciakie
względem na radonitowc, ale w sercu moim upokaszac się sam
jce powinnaś y mylitć, a tym że ceta skłachelnowc walezy
od cnoty, a tej żebyś najwyższego dosięgła stopnia, du-
giego wieku nato potrzeba y miliony ludzi w nędky osta-
lnicy zostaięcy mogą być leprzemci od Ciebie. Słuchay
iesterce kochana Cośko napomnienia y przywtrog jnych Pa-
narywcech z Tagodnowcia; przyimuy je wdzięcznie, aniwa-
gnienay o nie, lubo Ci miłość własna inackey będzie dora-
dzał. Jeszele się odarzy, że się czego nauczył, a tego byś dar-
cie

One Jonaszewski nieumiał, niezdrowsi lego przywiału in-
 nym, użyciu chętnie prosiącym, pokazuy nauze uerplimie, nicza,
 dajce inney nadgrady iak jeh serca. Nieprzyntaszcary sobie
 nigdy tonu ganienia, lub strofowania innych, maiać iestce ntu,
 ne one niedoskonatowi, y beda w tym wieku, goscieis wamey
 wiele iestce ucyje potrzeba, zgola tak xyi, aby' w mxyt,
 kich byta jela swoich Cnot kochana y ponakna. Cxytay neni
 wolne od robot rigzki przytezne, ktore by cie wiecei mogly
 proi one wroicy zachaney Pani, iak o Das iaki to wamey wto,
 cie Das madrowi nayrazowniey xzy se mxytlich. — Mam ci
 iestce powiedziec, co nglodem Mersokryen. S temi obchodz wie
 sampe greckenie, normaniay tagonnie, suchay jeh morriaych
 byle nielekkomytlnie s Unaga, niendichay przed niemi, iak xyi,
 nie emytkly nieroztropny Panny, ale ani mxytym, ani tex
 niznym od siebie niepoznalay swobą powfatorci, y omoxem
 xgrom jeh sa nia, pokaz swia urakę y obiecuy nawet przed
 Priesteknowia, wie do starxyci. Takone boniom pocxytki bywai
 emytkly na emiedzenie Panny. Ona ktora przyimnie proste y
 niewinne niby psalowanie, lub co sucha takicy lub oncy coie,
 cie momy emytklney omiela nigrozryna, ze se czego wiecey
 domagat nie mlydes, a jego xwodnicke przywagi, omiadke
 nia nglodem doxywatnicy przyiacni talno emiole naywemim
 niytku. Xely' ienak u Dworu niebyta miana sa pwenę,
 normaniay s temi wamei Mersokryenami w drugim xdarzeniu
 tagonnie, okax jm ieceli moceft iakie mate przytugi lub
 greckenowci, chnal kazdego nie w oky lez przed drugiem,
 bo kazdy musi miec swoje wazegolniczyce przywioty. Nie
 mon nigdy se tego lub onego Mersokryeny ciepiec niemoceft,
 wa to decienactna ele wychowanaych Panien. Pama to iest, ze
 mxytocy mcrani swoimi byde niemoga, albo s nich saden,
 ale kazdy s nich s naxdrie taka ktorey se moze podobac y co
 iest u Ciebie nada u kxy bedzie stodyca. Tym xporobem po-
 stypuige wotie kochane Dacie, w inaxacisz wobie nihogo y tak
 os Mersokryen iak niemiasta, bxdzisz okrona y ponakana. Nie
 bracha Cie prectisegac Costomcia, aby' wie nie w canala w
 ptoche y lekkomytlnie meloie, iestce Trozy wiek onyca Ci
 nieosnata, ale naxdydie Cnas kiedy ich sie chronie bedzie
 potiecba iak naywiekszey sarazy, ktora nie ienę Panna do
 nieskocxelinowci przywiotu y dobrego samescia pozbawita. —

Nie mogę przepomnieć na ostatku abym Ci walecie nie miała
 oświadczenia ostatecznego. Jest bowiem zawieszony Kiermasz y polka,
 onie wzmocniony uktad Jeydusz. Łachonay gotowy wemazyt
 kim przy toynie bez wytrawosci. Kiechay swoy ubior ubogi
 nieokaznie niebalistna, ale na wzajem stacz sie tych nastadonai które
 w idonym fradto modni albo wymystru, a drugim niuz ysto y niuz
 doznu wystawiauc za oozem ludzkim hea sora nazytkich amami.
 Juz mi nieostate nie więcej do wyrażenia Ci moie Kochane
 Dzwecie i to sownie do swego stanu. Pamietay tym czasem o tych
 przyotrogach, ktore z rozczerego serca wymuszyla
 Troia Kochajaca Matka - Dabicka.

List do Jęgo z Kłoci przez Wolańskiego napisany.

Najjasniejsza Pani!

Nie byłbym prawdziwie wierzącym M. z Kłoci podanym, ani
 prawdziwym Galicyjczym Obrzątkiem gdy bym. przewidując niepo-
 myślnie dla Najwyższego Króla przez całe prowadzenie kontry-
 byi militarney na klasę uctawiecia, myślnie mogąc wypadki,
 samitował onich. — Nieporusza mnie w tym przedmiocie osobisty
 interes ani botań, bo wyna niemam, a niek mój usalnia nie,
 od rozchodowci wcelkiej, gorliwosc tedy tylko, niesnowi moicy
 M. z Kłoci za przywieszoney na sercu moim wyrzyla, ruszka
 mnie do przedwlanienia tej moicy opinii, ze rozkaz takowey
 Kontrybyi na Model Francuzki nastajac miazcy w Gal-
 cyi, byliby nie bezpicczny dla Króla, nieprawnidliny dla Seta-
 ty. — Co do piewnego

o sposob militarney Kontrybyi we Francyi bierzemy wyro-
 czek od Epoki rewolucyi Francuzkiej przez Dantonu wyro-
 zlony, a przez Karnaota uporządkowany, wiec nieciest do nastad-
 nania, y onskom iako pomaih krsanymh Crason (do zagardze-
 nia nasamoke. Nim ten sposob we Francyi wtnie zacal, poprze
 dawilo go eniesienie Stanow zgrupadzonych, czyli przemienie,
 nie zeh przez Mirabona zgrupadzenie Narodow. Gdyby
 wiec takowey kontrybyi militarney postepok odrodzic wiec
 w Galicyi, tedy bytaby odnowiona pamiec Crason okropnych,
 a tym samym bytaby nie bezpicczny dla Króla utopnia,
 mi w przyotowci usalbac mogace. —
 b Nyrzeki Anathema czyli przeklety Filozof nie poly tylko

185 10.
S. P. Maria Theresia ustanowiając Podatki ziemskie w Galicyi
urocznita, tym samym Edyktem Szlachty Galicyjską do służby
nie wzywając. Teraz zaś, gdyby przytak ogościnych roznego
Podatku podatkach, w konstytucyi wyznaczona na Szlachty rozcią-
gnięta została, byłaby ciężka niesprawiedliwosci dotąd wycośnie-
mu cesarowi Cesarzu nieznana. — A chociaż słowianie
w podatki płacą, w konstytucyi podlegli są, to jednak pod-
ległostwo zastawiane być nie może do Szlachty; bo Szlachta w
tym przedmiocie szerególnym zastawia się Przemysłem, w
nie posiadać ziemie, Ziemi Panów swoich posiadają Główna. —

Plan szlachecki był zawsze Przedmurzem Ironii, przeciwnie
burzen ludów, bo w szlachectwie wrodzony, starawie zarządy
ściśle utrzymując Cnoty Pradków swoich, za Krola w Cyf-
rowy i Licya myślnych, w dla tego godzien jest Monarszych
szerególnych nagród, ponieważ w przez nieznosci swoich w
Kopach nawet swoich najpiękniejszych niealamano, w
Cnotach swoich jest moim podpora, Ironii, dla wyty, na
se nagrody szlachectwa są wytecznie Panuicemu w
wiedlinowci — Gdy nagroda tym samym utrzymuje się, a
to, prawnie temu stanowi należno spełniona została,
w nieobrania się Kiedemu dany droga Cnoty do tego
checna —

Plan szlachecki podobnie się Honorom, ten sam wlepie postu,
szerebnie dla Panuiccego przysposuie, w podobie Go bronie
Ironii, gdyby był kiedy takim wogrocony Lovem — Pofesja
baniem było moznego, było najuboższego Szlachca, w
nie się wytyla Cnota, od powzeczne Gminu, w przez
flic Lovon emiany przy niealamany, dla Ironii w
dany do wielkoci, w wyrosli ludu być naprzewhodzie. —
Jeżeli w tym moim Przedstawieniu pokornym niealamanie
takiego wytytem wyrazu, sace W. C. Mowc te moie mimow-
nie uchybienie przyznać wielkiej Gostinowci o Dobro Ironii,
w Cesarzu mianey, a projekt opis pomieniony w obic po-
dany użnac listkami zaniegoony najwyższa, rozmagono-
to. —

Pawłowa Dnia 25te 9^{ty} 821 Roku

Mikotay Wolanski.

emiercacy Dobra, które nigdy byda od osobnym niepowinny. - Czo-
tak, ucynday & Nieba Tawki, a ucynday supetney i najlepzym
Poyciu i rozprawy. - y, na nraiem. Goday Oblubience jw Bran,
isku Kanery Poyyuki, bieresse & Lona narykockanszey mathi uli,
biona Cortie, swamym melodosi Kriecie obfitemi natury obda,
zona Darami, która czecha sie moiego smienia troie przy bieram
nawisko, która nlasne zostania wieliko, dostepnie urochaney
Mathi, zostaca sie & ulubionym Radeensinem, a dla Czebie ied-
nego i oddalona, y obca sobie postanowita. Diczac Kraine, która
ci sie cathonice puzata, i troie do egonay zostal ma przyia-
ciotki. - Palie iak wiele dla Ciebie radem czyni Ocliar, ktorym
przyemily trudno zapracze Ceny. - Ty goday Oblubience bie,
cynt pomianowit starania sie, aby coronnych iacych ex strony
troie powiazac zta Uprzey moiei, nraiemno Milowci, swacunen
Pryiaru, niech troiem nlasnie Umylem, aczeby lubey y my
braniez Lyca troiego Panacywe, to dniechnictwo, ktorego pra-
no Boze Miesni nac Konami udziela. Starat sie wladzac, y sobie
dnovnym tak aby go wama nieczuta, aczeby wybrzegat sie pzeoru
naymnieywey pdeyrelimowci, nieufnowci lub Obieznowci. - Aby
unawit Lona wroie, iako naypiemsta y naymnieywey moie Pry-
iaciotki, jey ryat, nie przednia niclat i nraiemnym radnego nie,
sobil od osobnienia, aczeby edrone przyiaciotki przyemowal radu,
y aczeby jey pilnowal staray, aczeby jey dobrym wroim przeciwnicy
przechladem bez naymnieywey Mladay wney nadawycia. - Ugy
takowym bedzieck w Poyciu Matkenkim postazy nat y powoim
sawkam iz nie i migry w msta naszego zezemac niezoda,
y nie naszey rozprawy niezaktlicy i spohynowci. Do czego aby
nas pronadecita cynta Religia, Poiaen Boza, Pamisc napo,
przywiazone sobie Obowiazki, nraiemna Milowci y prandaina
przyiacen, na grantowym Cnoby swadkona swacunku. - Ch nraay
pzeemnieywey na smecie wydaweniach, ta w polna ego-
nose wcytho nam u przyiemnie zoda, & lekozyci Czeppienia
polsasi y niedopusci, aczeby kiedy y chotniek Dnie Poycia na,
wzego gorycz, ratule zostaly. - Rozhayciz Boza, Stanuy
die Religie zachowaycie i Pamisci udzielone sobie radu, a
Błogostanienstwo Boze bedzie w Domu naszym na zawsze. -
Co day Boze cynt. -

Gazeta Porzianka Lanyera.

Jan Ktoś przeczytał po umieszczeniu kiedyś następująca,
 a Coś - genealogia 100 JMW: M. M. Utracywson. -
 J. M. J. M. Maister & domu Kłeynoty, Pięniądce kaszubimsky
 sobie J. Panna Nicunaga, urodzity niepotrzebny Wydatek.
 Ten sceniony & J. P. Ostyga, herbu Szampan i Helmie
 Parason, przydomku Reduty, doachat się syna Poryca, od
 którego naturalnie urodzony Odday. Odday urodził Pacy,
 day, Pacyday urodził Dwoje Potomstwa, Pacyday tanio, y
 Poyda anickym, Pacyday tanio urodził Keder, Poyda an-
 cym urodził Magarda. A tych urodło Koryesta & Koryesta
 Pijanotna & Pijanotna Gangryna, Gangryna powita Smieci
 a to ~~to~~ ^{to} Ultimus Consumens.

Dwa Kławy - a Gazety Nankamkier.

Dwa na Łagonie mpolnym Kławy woty,
 Jedna wiszek schyłał drugi był wynioły,
 Jedy się niesły między drugie chował,
 Wieszki się chlubił eniwaigo uastomat,
 Lick mu się wieszkie niesły nte od cenie Tona,
 Dujask bracie myśko, bo proena tra glona,
 Gdyby był pokrytecanem Liarnem napetniony,
 Tak jak ja był był skromny, tak jak ja schyłony. -

Testament Pijanicy.

Gdyby mi pijanotna wita,
 Z tego świata wyprokita,
 Kiech mi w proznanę Bieckie wtaez,
 J. ten mi Kapiw polozę:
 Pi teny co ciate ayce na Smieci się uporobit,
 Gdyś sobie wam Trumny sobit. . . -

Pisze Kwartęj Kiege Trunkolubiec.

Ex off. Wolney Rzeczy Repolitey Dobrorijon y Austotykon Pa,
 rodanca, na balach, Kasmanatach, redutach Margrabia, na
 Ochotach pijackich, Łgromadzeniach Waskuworych, isalenistwach
 sapustach, rokpułtach Arabia, Francusko-Mogrienkich, Kam-
 pańskich, Borgunskich, Italianich, Młowskich, Kłowskich, Nie-
 Chopolskich, Monasterkich Dinnic, Dkiedzie Gardzielski, Wy-
 chłowski, Łyktowski, Kalijona, Roklejona, Libes Baron. Na woty

skich generalnie Kufach, Orzechach, beczkach, antatach, puz,
 Drach, Kielickach, Kubkach, Land. Graf ruskich Pruskich Mo,
 zowieckich, Litewskich, Wolynskich, Podolskich, Ukrainskich, Po,
 laskich Bromason, Petromosny Raadca; catego kopowego y stodo,
 nego Authosamentu komenderuicy Feldmarszałek, Kos Attete,
 try butelkoney, General Ancefft, Potmistrz Anaku Bachwo,
 nego Mucko-Gdaniskich y wielkich Likrosow Przydent, wcho,
 dnich y zachodnich Awsteryi Pinnic, Winnic wielowladny Gu,
 bernator Kanales Orderow dukay Sektanki y petney Moskry,
 Medenkiej Wisniackich, Deseniackich, Malinieckich, Pm An,
 gielskich Starosta & c c —

Wskem w Obce y kazdemu osobna komu o tym wiadomosci nalezy,
 mianowicie iednak goslinym w Rzeczypospolitej Dobroczyncy Au,
 stolykon, y braci naszym urodzonym Biborkom, Moczymordom,
 Kropingrom, Siegwinstom, Sejom, Kolejom, Nalensarkom, Lixibro,
 dan, Dyktusom, Klujom y innym w rozleglosci Panstwa nasze,
 go, gartowym Dyprocytorom, ktorey Kolniek Godnowci w Min,
 nickich Hodaskom, Szafarsom & c. Uprzemey nam milym
 Szaronia y wielkiego Antatu szczepia oczekujemy. — Jak tyt,
 ko piernika dowieda nam nowina, ze przywieziony na Lgubę na,
 sta Niepskiaciel, Moderat, etaczynny na przez sante Aliancy
 y precinnemi Potencyami tirkowicia y wotsemielinowicie, ius
 ku Granicom Panstwa naszego smielka, Cnot Potencya y cięzki na
 niemy perwadomanych Skrupulatom Alteracya, eblisai wq sacry,
 naia, y ius niektore bliaska sobie Pinnic, Pastecce y Samki gar,
 tomym returnem obaliny podobie y rozynonai samywdia. Na,
 tychmiast przez Ayconsko nasza, okolo Dobra powszechnego pi,
 eolowitow niecomiewskianamy listem ninieyszym niesnosz Maszery
 obniewic. — Je my wkrutkie Gardziele nasze tak gnattonne,
 mu Oczekony naszey Niepskiacielowi otworze umywliliny,
 a przede y miesnosz nasza, dla podobnegoz moutna podobie dusznie
 kachoci y poiaqnoe pragnieniy. Gnall niedawny od Niepskiaci,
 ciel w Panstwach naszych pamistney, tym wieksta miesnoszina,
 szych powinien nebudacie semte. Je ceon wiscy Pan narodow
 y miary Bachusowey Traktatami niedotreymai edawizis. Gdy
 niedowye w Roku przywstym cate Sygodni wiedz to iest przez post
 granice nasze plodowiacz narypskonieysze Pastecce Szampan, Kos,
 gun, Diekopob, Manestyn, Potyniak, Malinik, Wiszniak, Dere,
 niak y inne przylegte Loke ekawit y gustowkyst, leca teraz prze
 cin samartemu smami sa Gnaraney, rapustnych, rozpustnych Co,
 tencyi pokojowey, enomu uobrojony podobnosz albo wieksta Panstwi
 naszych klowko godki y samierka. Amocniyarsz wiez niesnoszina,

szczyh Mistrzem y odnaga n Gartach naszych precin tak gnaltomae,
mu Cyckary naszey Nieprzejacielowi Moderat enanemu, biescie
do Ręb bron vektankona, Trunkiem mieycie Głowy nasze samke na
bite, piycie Patryotów Panów y Perjaciów Ldrowie n nizey opi-
sany spowob. —

Spetniaycie studay; iak czynio drudzy,
Niech Kontowaric; canie vsum n Głowie,
J greckonovē ceyia; gdy komu vprerzia,
Niech Kongres cety; vazyay Antaty,
Disasce Palestra; maczaycie regestia,
Aizsa y Mnichy; ptulcie Kielichy,
Klucyie Morsczony; Kłosy nam bliani,
Młony Męzathi; biescie Aust gladi,
Panny Derevice, damoncie n saktanice,
Derothe Mniskie; smyeci Kieliski. — Udy sta Resolucya
Frontem precin Nieprzejacielowi stanicie, zostana Cześci
Państwa Naszego cety, choc Głowy ostabicia, ale przesladnia,
cy nas dotąd Moderat od nas ostabiony na sitach y vspot. gno-
vantami smemi zostanie. Niech mitovē, volnovē, goslinovē y
catorē smobod Państwa naszego nebudek n Patryotach tym
miekka pragnienia Animadversya. My presolomitovē na-
vay, vcomiticy okota Dobra Popoketego Pogadkace List nic,
meyvay pray anyklych Państwa naszego pierzaciach podpiva,
Lismy y dla Obviesckania po mazytkich nam pryteglych
Provincyach rocestai nakabalimy. — Dan n Karnanale Dnia
noc maiquego. Roku po pryvetyym piemvarego Panomania na-
szego nicostatniego miesiaca tegoz samego.

Prus Kwartorij Aizce Szankolubicie

Prasotyklus, Mypijack Państwa Gartorych
Minister, Kanceler, wielkicy Rzecky,
popolitoy Dobropijon Austolykōw.

Nalenyko Ceop kanceler Kadrowny y Sekretar R^{ty}
Paupersis Mockymorda Graf debibo Podczasy Kupkōvici M^{tu}
Pachus bliay Piskoi, wielkicy becki Piskotask,
Darmotyklus Pijak Sekretar Kancelaryi Aizcecy. Na rok,
hak fego Aizcecy Mōvci smisniam mazytkich Państwa na,
vzych Prastokonych ku Publikovanu ten Univerat mabyde
vydany

Ex offi Metus coctus per ebendus na prvam 15^{tu} Kopyci.

Blahostannenyi Apostoly Hama, Janec, Jasema, Kramec. Jak nau-
 cavit modu nary, voda bude, - Kerachodku ia stuju netykujy sa,
 cyi, tylko o prebtohovlanenym esumytlom istotnuju prandu n
 ucho Chrytyiane nitalyly chocek. - Le koly Hospod Boh istoro,
 rynt takze Mednedj y nonky polisach, nymirky poderenach, blas,
 krci y lonohy postinach, po sa kotnis nuskry, y nsi prypvany
 Amisata y hadyny, i treba buto Cestovika, scodabyia umim tym
 nim obchodyly y radzby, y chedym sobi do Musmyla y nadyban mu,
 bytku tlyny, y koloryi lipy tak lipy, y ulipym cestovika jadama
 pevneho rodicka naskoho y postannym icho pid stit svaryly. Ota ja,
 sam iak chvst sa Hospodom Bohom, ac Hos: Boh obhlanetria y
 recke do ncho. Leboh tebi dony treba, a vin obmichnovia y obtykan,
 via; o y provter icho Hos: Boh na veseti y nymian iemu trebie rebro
 mid sadnyci, y volnorym iemu chorovkujy zymuju molodycku fen,
 ku Permauju rodyccku nasku. Ota min scodachnovia y recke donei: A
 by via nityly do ckošta ncieta? y karas obaczyn prynci Dato Hospo
 dne. - Teper obertain iavis doleho, iak iemu nymian rebro mid sadny
 ci? pytajuvia ia nas Chrytyiany myli: scemua Hos: Boh nemyi
 man a Koly rebro? ato tomu Chrytyiany myli, sceroby linka po
 koscamach nechodyta, koronki nepyta. - Scemua nemyiman a Ruky
 rebra, ato tomu, sceroby linka Cestovika sa tob nerodyta. a to tomu
 nymian iemu Rebro mid sadnyci, aby linka Cestovikomy pid
 Bohom iak svynia terata. - Uteper nestain ia vie, iak Hos: Boh
 jadama volnorym, nydan iemu Ruky horod skasamvee iemu:
 jadame, oto maievk iabtoh, tly rok, kruskok pevame posto, tylko
 iemu monym. Tylko nesue idnoho Derencia, kotore na rivi Raju
 stit y tycakom samiasane. Raczete pravomirnyy Chrytyiany,
 iak to dobry Hos: Boh, netak iak nase Pan sceroby Cestov
 im. Koly to kto vabi ste postupyt! Ota potym psychodyt Hos:
 Boh do Raju y tlycaet icho jadame. jadame. kde by icetev u
 Cesta. A min quis, nequis porobym figlis, y do Chlina schovan,
 ia; koly Hos: Boh posmotryt, ba tam u Cesta tad, svyni
 morkon porly, busaky posty, daciaci kapustu pohry ety, mid
 dremy leban samiasny svoicy Leni do ckošit na pidkomy povid
 rynan. Koly Hospod Boh do Chlina pryvicon, a min skuta my
 hladais. - Ota Hospod Boh icho prytlykan, y pytaetria icho:
 avackoty pohanski synu narobym, ta icho kijom po pteckach.
 Ota min Pevato, sadbyia n myskuiu iamku schovaty, y sa
 toic Hos: Boh nymnan jadama a Raju. - Oto pravomirnyy

Chrystiane nechovay hadynny sa Pasuchku, bo choi ne zhuryst to
napastkudyt. Jtaia iest permsaia cras' moho kakanania. — Sotro
nyse Hospod Boh svuchim Livi na Kosothym botoli Kunasa, ko
tory porodny Pasava, a Pasava Kutynu greckuju Dzierckynu
kotosa do Reba sia dostata y tam Jutence prodanata, a Kutyna
porodyta Bogdana Kosakovoho Otamana, a Bogdan Babku ska
du Stabku a speredu Krepku — Ocy anaiety ny Dzierckhy na
cym Ceskom stoit? Bo ia neznaju, choi nemato knyzok na poly
cy maiu. Otc Ceskom stoit na 4st stopach, to iest na 4st
postach na Petimci, Petypinci, Spasivci y na vlytkim Pesti. Otc
ty nemirnei Lachy pidity nec ty stopy. to iest try Pety,
Petrinku, Petypinku y Spasivku, a iak vce pididiat vety ky
Pest, to pidem vovi Dzierckhy okostory pid chvost. Pamitajte az
byty nerobty tak iak tyi. Kety sia Papy y Turckyni y Mana
teru samkautyvia, az pryda do nych smest narzyla, narzera,
nyta sia iak smynia y dorock tay y dnery stuk stuk, a Papy
podo podo sadyby ieden druhomu gdes vlisty. O smety smety
suchorebrnyio iak tebe Latynnyky mow narzynaui, mownu
ta ty nasoko W^{noho} Pana, az az duby myvcereryn. Pamitajte
Dzierckhy natuu smest, aby vas nahle ne napitkata y anay
te. Shis choe materiky, a iak nabedyt to vvi Kurry abantim po
padaiut, tak tea naske dytie ne iest penne, kivece vce ian
Banka na vodi. — Jtak Dzierckhy iak kandy Cestovik a tety
ny stvoryny y y demlu obernevia. Jtaia iest vtoroia Cras' ho
sania moho, o cym daley mowty sachnu a premudrym Murmy,
tom vetykim Scologom, a tepes bytaria y hrudai, a ia sobi
vidpicanu. — A anaiety pravomirny Chrystiane hde tyi ne
mirny Lydy stapaty spasytela, ate penne neznaiete, bo iavam
male vce znaju, ate iednako kaku nam choe piate cecrediate.
Otc ony icho stapaty na Krynicnym Sakominku, i vety toho spasy
tela, hde vtoiaty Wismiany a vetykimy Kovama, vce Dyshus, Boh
dan y bitse mowty sobi vidkupim toho spasytela, ate spasytela
do nych obiznavria, dayte pokiy, bo mene nevidkupete, ate ia
nam toie nadam vce budete maty hrovki do kincia vika. — Ne tak
ce pravomirny Chrystiane vce tyi Wismiany a vetykimy nova
ny naybitsy hrovky maiut. — A vety toho spasytela dali hde
vtoiaty Lache pry sablach i hororyty, vidbyimo toho Pana, a Pan
reke do nych, dayte pokiy, bo mene nevidbiete, ate ia nam toie
nadam vce budete byty, voviaty Turkin, Satarin, y vich na
vych nepreiatelin az do kincia vika. — Ne takce iest pravomirny

Chrystiane sako sach to szabla, a wety toho spawytela daliy poe
stoiaty Ruzyny prawowisnyy Chrystiane nosy prawoy borody na paty
ciach Harryto, Prohira y honoru ty sobi widkadim toho spawytela, a
widoknawia Prohira, a nawezko nam zdatny, Koby kobyla, wereta, de
rence, remince, motusok, zelice, to taia ruskaia policha; a kryknu
ty wsi: bay dobre kume kacest, a spawytel widoknawia do nych: Di
lonkie; kobyste buty chotily, to byte mene buty widkraly, ate ia nam
toie nadam, ze budete krasny do Kinsia wika. A netakce prawowis
nyy Chrystiane diivis iakim myzey Kasan; zeby Kobyla, weretha,
Oserence, remince, motusok y zelice choiby na tim skort sedin to mu
winby konecane wkrasty. at dayte pokiy, iak by tak sako choro,
sako toby moze y ram skotowik pochapnon, me to takaiia ruska
ia natura aby wciaty, dla toho nadam im spawytel Herb piwtora
derencia po rusku wwisetycho nabekhotowic, a po polsku wku
bynycia o cem maiele Sachin prypowitku y sako wrobyn sarak
Kasan Ohtopie w kubirnica; a kotosy tiacho wid do Neba Distaty,
a koby buty widkraly spawytela, to by buty wpenne w Nebi de
wsi wiaty chodiat iak medwedi, Day nam Hospody lam wsim
buty sako wczu nam y sobi. Amen. —

Sodates. A bude to strasny sud Chrystiane; anhety budul bratly, witi perdy, a my Chrystiane
poserom sie, a lubi mali hotopuy perdy, perdy toby bude smid po cilim witi ito.
to bude znazyt ie wie konec toho swita. +

2

1

~~Jayko y husa - Bayka~~

~~"Co by mnie gniesis? Daremnie?
"Nie bedzie tak kusze zemnie.
"Wolalo jayko pod kuraj
"A to mi szekla ponuro.
"Milec, iesze tego nie bylo
"By jayko kure uczylo.~~

~~Moty y Przebota - Bayka~~

~~"Jam gorie gai radki
"I kwiatow na kwiatki,
"Motylek skakat przy nim do kota,
"Sadata porozota.
"Jakies by bawka mowil skrzydlaty
"Dumny formosy i szkarlaty
"Praca two nawet nie jest aby tezna
"Lez uzytezna.
~~Le mure na szawick swy pory~~
"Le mure ma szawick swy pory w szawick~~

Los sobie a ludzmi igra tak jak diwie w sítke
 Sych w stan pewny w prawasza, a drugich w omyle
 Jecen z Masztarni wysiad, porzucił Satunia
 Dla oddierania ryjeków przywił do Labunia.
 A ze tam na dwóch ciarce, w tej roniak, pobuichi
 Salychac se nie porzucił ma już do Białogrócki,
 Sługi którego Murzka, pierwowym była Cedom,
 Czy Diabli, mu nasali byt Ławiatelom,
 Był porzuciwym, karsemu przyjemnie przegrzywł
 Był subionym, kiedy się w Orkiestrze wzywł.
 Jemu górze tylko cwy są jak Pan Ławiatel
 Sie cierpi go chłop, ryjek nawet Obywatel -
 Czemu każdy rozumie ze przyucycki wuka
 Do ta jest Asesorów wsiytkich sama sítuka,
 Gdzie nocce, górze sameie zwywaina, przyucycka,
 Gonia tu po Powiecie, ale za powimka.
 Umylnie Strawulinskiy grobli są pomnicki
 Wy si wtedy z pałkami kupcy nieprzemkneli
 Na której w sucha porę, jadery choć w proznie
 W tych miejscach mając przepraw topia się podrozmie.
 Nie idem wola Doze amityy się nad nami
 Warto górze se Groble zandetolami,
 Czemu dobrych Drog, patra, górze w morna dostac
 Jaka jest nawyjk Panów Asesorów portac,
 Za to jeden był w Ogum, konie, przywka, Straut
 W sam, tyucen, powimka, mało nie przepłaut,
 Do ledwie w portkach niciekt Okucem, to cud Doshki
 Z kawami Prochorowickiay. Kto to? Pan Graboski.
 Jakoda za dobre cnoty, to nagroda miała
 Duszecka by się z Symian, do Kieba dostala.
 Kiech się się teraz Straut, by go Ogum, mienot
 Wy posniey dla powimki haniebnie nie spint,
 Do palaw z Symian, pusie chęć nie przyiacela
 Sie darmo kawam, palit, dla Ławiatela,
 Ktory w Ogum przytomnow, rozum, głow, Straut
 Kupcy przemknął, a on się z... umierzył niebogaut

Drugi Tytuł z rybnymi jądami pytał
Proważ chciał go trwać, i Kultura schwytał,
Z gota karskiego kłosek: czy mało czy wiele
Od tego nam godni są karsiateli.
Dziś proszę zważ, nie oni karsiatelami
Po konopiach, po karczmarach i między drogami
Karsiadają sukaja, nikusimnego zysku
A obmierzają koryzję z cudzego uisku.
Misericordien raden nie zna a Prawo nie pyta
Stanca dobro powinno, a za parękę chwyta.
Powinno, chwaty godna, umoralizowana
Gdzie byj Urzednikowi podsiwym karania:
Ale z nich karsy wnoś, karsy idno prawi
Ze sobi kuby z lnoty na rime, nie prawi —
Prawda ze pod cudzemi Goley skryju kontraktami
Dziś mogą być innemi karsiatelami,
Wise z was radz idacemu potemu wielkim anozu
Lepiej Cyen pomagaj w klajru jak w pokoju,
Bydź ale widziany, maśai cudra praca, rze
Wroć się z syku do Satka, ja ci bur ukreś,
Wszak za sakode ognionu nadgodnionu hoynie
Wiotos sukno y gure kobyt, tyj spokojnie
Doyj piśkna dla ciebie wliwym karsera
Kiedyś pojot za lona corke u Breytera —
Porani karsiatelstwo, bo to nie wieda
Wstawiana z rydkami ote parskie swada,
Maja ci na registrach, wiele wypart stupit
Doyj is, żeby ci który Stalsztuka niekupit.
Czyr niewny ze ten narod ile jest khoraliny
Dyle msciny, samisty, pamiestny stoshiny
Wszak ten bardzo piśkny, dobrze prawowany
Dietak igo piarkowai, powinny batwany.
Taki zyk swego sukcesia, pewno niepomnozy
Lepiej swoj Cyice robi, ze konie chody —
Drugiemu radze powrot do swego talentu
Dy ludiom nie dard osow o tego momentu,
Kackit us przesney cheinowu takiego majadku
Wlilre skrypcie, klarynet, fageł w uchem karku
Karsy go bepie tuchat i talent pochwali
Dikt z nim jak a kolego karsawy niezapali. —

Słuchajcie jeśli pisze, że Was kto wyznabi;
 Głównym jest jak chce, wszak was nikt nie lubi,
 Krytyka dawnym prawem nie jest zabroniona,
 Krytyka dla poprawy jest właściwie stworzona,
 Jej wolne jesto dane, a u ona powie
 Za prawdę ja niecham nawet Monarchowie:
 Kto wie Autora szuka i Pisarza szuka
 Widno w twych dziełach iactwa na tym Stółku siedzi.
 Satyra nie pochlebia nikomu niekadzi
 Prawda zawsze Cioty, i prawda niekadzi
 A ten co jej nie lubi, sam siebie osławi
 Kiedy go prawda gniewna niechaj się poprawi

Kolega do kolegi.

Słuchano z łosiem toczy się bitwa
 Unikaj przesłania
 Prośno radymy gonitwa
 Y niepowie chwytaj cienia
 Tuś zgrabie, szałotki, poranie
 Za skrypcę, fajot obca
 Kiedyś się z nim ocenił
 Tymś na moie i twoie
 Zbrodnie wszystkie hatasnia
 Koresy, o nas oddalona
 Pisan, grois i cartuio,
 Kadunja zysków awiedzioma
 Porucamy nasze zamary
 Już się tu na Was poznali
 Nie robmy z Siebie ofiary
 Kiedy nas tak opirali
 Mamy wszystkie nieczytalnych
 Te przestrogi mnie niecierpa
 Dla tych pauck nieczestliwych
 Mnie którego powieca.
 Mnie obracie powroć do szałotki
 Ja przy Orkiestrze onie
 Mnie ustano wierszow płotki
 Grał sobie spokojnie bude,
 Ciebie zgrabie nich zabawi
 Mnie mibe Maryane piemia

y Bóg

Y Bóg nam pobłogosławi
 Mroimy się do przesłania
 Rucimy po te zyrki radze
 Cudra, praca, nikt nie tyje
 Bo ja temu nie poradze
 Jak nam kto kurs wybije?
 Wszak mamy przestrogi z cieba
 Gdy ci, ryo w karamie zapatit
 Byłbyś dawno z dymem w cieba
 Wciukos ryoie ocatit
 Coi nam z tego, se nastaja
 Sybilka nam prawdę gada
 Z dynaldy niem nas równaja
 Wszakże - wie ma miycia - zdrada
 Karana nam chwytaj cienia
 Sunkai Sibilli Flumara
 Rucamy porozumienia
 Bikt dla tego nieosypasa
 Ten co go krytyka skneta
 Nie wie na kim remsty sunkai
 Ze się z prawdą nie mineta
 Mnie milerac prawdy słuchai
 A my na sepiegi wystani
 Z darta pismo wyhledrili
 Pismem reki osunkami

Kierunego

Bicorinnego poradzili
Kto był Tworca nam nie jawno
by billa sama znać daje
Uciechał w proste dawno
A nas każdy teraz taki
Przyjmijmy wdziękami przetrzymaj
Jakie krytyka nam dać
Otwórzemy samkniecie drogę
Niech nas nikt więcej nie śmie
Nie jure ona u stowii
Pravda nas masy i gniewie
wstret

Wstret nam sibi o postoiu
Do nala stworzona w swiecie
Jy billa co w krytyce adra
Woi ostad pioss kaskam
Bydriemy sa twoja rada
Owocujemy poprawe
Seruare radce i mieractwie
Wroi us do Satka rygu
Ja moy smydek wymarua
A ty ranyway krosu bice
Krykamy od krytyki Bawicnie
Boto narze porznanemie

182

I
Polonez

Nie tak in illo tempore bywato
Mosci czesnika racny moy jacy idzie
Byto dosi stola a wydatku malo
Piliomy wlasny miodek przy obiedzie
Trzypaj chci wgdanisku nie ptaci potemica
Pian, Madery i szampauny stawne
A teraz nato na Dabrach, szlachcia
Diabelnie cigro te listy zastawne
Przyjemnie byto widziec Cyru Mater
Syna w konturze i w konfederacie
Bas na nim lity a przy bokach szabla
Waz kawisisty, furstury mina diabla
Trzypaj, plawerko idzie mtudzik blady
Seruzy, szabosi widno na nim slady
Ary to Marze czy to gota broda
Wszystko to kup bo dno taka moda
Bodaj nam kurtai przy konturze byto
Konturze, Polaka Nawoy, Surka Dabis
A konturza na brak talerzy wystawnyto
Lecy, z braka konturze, nie diabla kto probi
Ochciez sion podziata. Polska gojcinuoci!
Ktorzyz sion nasi przodkowie Szaryci!
Gospodarze kontent gdy miat wiele gooi
Na klezkach, profet by idzie i pili
Trzypaj idz gdzie chce, nigdzie nie niedastany
Jesli zarobkany, co wypradek rzadki
O wielkich rzeczach do potnowy radkany
Potym podais, pklancerzy, herbathy.

II

Hymn do Boga przez Woronicza Strub. Narys
Nie ogarniony swiatem, Bycow napychy Wojes!
Ty, który ieden nieznapy, ptochey wiekow imi any;
Plosiny twych otcharow oblegli podnozes;
Nigdy lud tobie smity - a teraz ruzkany!
Wiesz, gdy sa soby, przemowiu nie smimny
Pozwot, niechy dawne taffi two wspomniemy
Puz, sat tykaj mi wrostney sowy dobiega drogic
Tako sion, pobracites z Cyrami napseni,

A wyrwaawszy im arkę uosau ich, Bogis,
 Świętym prawdy obliczem błędnosci tej ziemis,
 Jdacie posmai wśród błędów kamieci,
 Lecz ty jęz Ociem, a oni twe dżicci.
 A pnie świątyni perathi mchem posvte sinym,
 Patrzaj na twe ślęcy naręmi przymierze;
 Jak oni się unnaufy byt Bogiem prawdżwym,
 Mielę si wiernie sturę w niepożerney wierze;
 A ty naucaiem przyrzedes taskawie,
 Im przewodnicę w wielkosu i stawie.
 Lepre tych świętych unau mi opęty kamiona,
 Kiedy nadbrady napis cecha tej ugody
 Wymurzeni z błędnego rozspancow łona,
 Posrepe mieli mieysce promięty narody,
 A ty je nimis dumnie poyardkali.
 Jęz pokrawienista taski stukali.
 Ty tam, Boie hastempow! miecz nie ukrocony
 Przyrasales twa, kęko do ich twardych bokow;
 A ledwie nim błędneli na charz obrony
 Obiawionych stworzeniu świętych wyrokow,
 Ucięty śrepty i znowy szajadaw
 Uurawny ciebie wśród napisy szajadaw.
 Ty im przypudiat nie stomne abroie i przybice;
 Pradz gdy od brynie taby do Danarra Przegaw
 Demwoluę swej siedziby kowali granice;
 Pradz kiedy wśród okrytych lawrami peregru
 Krolow i kniazow spory szajadali,
 Jonym trony Ocyryta uracalis.
 Ty jęz ziemis iak niegdy jordanu kraie;
 Napoit potogastawienistw i mlekiem i miodem;
 I swierat tyis sturnych nagnat unia druznyę,
 Jucynit męch tworow nieprerodnym ptodem.
 Ty sie szajadom o nie nie ktaniata
 Lecy jęz slytuscia, erwoiz nakarmiata.
 Ty iaz sam niemybemi oxnaryt kopcaui;
 Ad upatow granitnyę kopyakiem nagrodhit;
 Kamiona przeciw wilkom unait szajani;
 J goisinnem rzech sprawnych dwa morza jugodhit;
 A przy podwoiach wchodu i zachodu
 Do szajetnego wykwot ptac narodu.

Gdy nasi Oycowies po wience biegali,
 Gdy wlekli Lwyciezkie i tupaui ryduany;
 A tyj na ichy bitychotacy strach rozpiwat stali;
 Le gdzie tylko umierzyli orzys nieustrymany,
 Plamuis widkap obroye imy pierzchaly;
 Schuety strumienius i gury tacyty.
 Proins jary Zachodnie i chwieniu kermiki
 I Lankauui jiz grodny i klotem brzakajaj;
 I upiesni otrazajac kamierzchte pomniki,
 Prore wnichy do napychy powiatow Lankajaj;
 Czego przyiatni mytem nie uproszaj;
 Darimo jiz grozbo nie wykorno kornoszaj;
 A iesli kiedy jiz hardis pokusilis
 Popierac orzjem swey napasii nieprawey;
 Pamietnemi kleskanii sacrephki ptacilis,
 Podbiglony jiat niegrzebnychy aword rozrany brwawey.
 Natup kartocny ptastwu i chwierzowei
 I na przestrogę pomnenu wiechowei.
 Proins nas sroga kawiis ludzkich ter takoma
 Liedusgnierdnemi bracij na potusy ktois,
 Dewnaty siska naiardem niemi ogien' doma;
 I upiornyehy Laponow. Ktuwardygo smu cui;
 I jiz na wiatraui Gatarzki kagony,
 Stuzom napawy wraka smiecok jiz piomy.
 Powieliz ratty panie. Sa tiemia upluskana,
 Milionowe hordy klabeni surym kuziwita!
 A kowimi i konptunkiem kbowickim kapiana,
 Wrogowi napychy kawodna, Nadkicij jiz pyta,
 He w Oceanie nieporzyci jizych Latowei
 Głowy nie wzniejsie awi switem wionie.
 I jiz na nas ciotes z bawu ucipniomyehy!
 A kowiej Oycow napychy natchnot i gody duchen;
 Stuet cata kapiaranexa napastnikow ouyehy,
 Jako piasek nadmorski wioneta rozdmuchew;
 Strach im roztrapat kartki wielkoci
 I ciui, uk wlasny pochuyrat za bohie.
 Przed iednym tyfij obroynychy uciekato rathem,
 Ni jiz w dniejci tyfij obeynie niejmilis;
 A Oycu nasi chlubni. Swey tashi ukatrem
 Pod obtohi perokie jznie rozciagnelis.

Zagrozwę w trójnym potopili morzu
 I miecz, natueli na niekwiędziem toru.
 Nie smiejsze twoje dżawy nasz, obrońce mowy!
 Nudy spustyni Arabskich Jemaela plemie
 Popuścił orzłem juru Kierzi dwu rżemę,
 Syfiace państwo kwitując przywalato niemie,
 A depeca postwa wychodzące rżemę,
 Przytkueto ptawar do napey krajny.
 Jekuty prawowiercow twóich pucietu groy.
 Etone kurzem kaimity rozrobarwou stany,
 A przywodzą ich ufny w orzeme Narody
 Na karkach uaramionych wlokac: nawiót dany,
 Prorocy puchaz, wamięty nad libany,
 Dla rżety świata kwiatywał kajsiny.
 Jyś garstke, Gycou narych, przeciw niemu stawit,
 Ledwie mu wstaw; kajsraeli, nie smowionem okiew,
 Ow fiz samym potrachem ich lica kactawit,
 Jialko drugi Dagonę przed Buztawą widokiem
 Pakt zgruchotany, krowia, popwit rżeki,
 Jeknot wpuszczniach i przytrapyt wieki!
 Wielki twoi dżeta, Panie! Na narys rodu.
 Przegadać ich niemożli nasz pakti adowie.
 Prępkini ta pęrkings nader jest obwodu.
 Kardy edien kardy kakt kapti dwe opowie,
 Kłórej pucatym rozpiewat Jyś Dorem,
 Te w niczem pucachu niedali nikomu.
 Jyś im sam dżiwofłobit pęrkossie archowiny
 U serca nitem karcit w niwziemnem Lycin,
 Ze fiz, bycom podobnie rozumowaty syuy,
 Sepace te niemowlela kwility w powiciu,
 A iuz, wrodzowie cwi strachem dricli
 Kłórej rżeky rżku pęta pępiaci mieli.
 Jyś im sam gospodaryst w polu i oborachy;
 Ze łobie i dżerupnie niogac kęyne dary,
 Jękynias chępszy braci tyfiace na Dworachy.
 Nigdy kamosinych, kakt atut nie pębrali miary,
 Jękiac tad dobry z wódzichkami struworoty,
 Pakt kactomistrow twem rozumu i krotly.
 Aialko twoiem rżepi natelnieniem iduchem,
 Jak przyrodna dostoy nocy wielkosi i paktetnasy
 x) Paktwan Jilipynow który przy Arcie zgruchotany rżestat.

Nierowata ich czynow nie pomyluymy rucnem;
A bity ponaga na twarzach, brostwa twego swietosci,
W hardym ich kroku i skrimieum ziata
Poprawowanie imitosi wraata.

Sakiz, idim, sie przed nimi ludowic blakali;
Sawiodcy iednoswaduce, kniatie i krolowie
Ich rady, pokrewienstwas przyjaciarni sukali,
Nedani biegli po ropparciu po rozum kralowia bogorowie;
Wtedy ty boie! byt polakow bogiem,
Ani impajad smiat byde chytrem wrogiem.

Poz sie wady podhiatato z powiem jdy plenniem!
Dys twarz odwracit... a My!... w prochy sie rozypali!
Szeratki jgo wiata rozniost zystem i z imieniem.
Morza niemi igraia, po nawistney fali.

Jiskariz z gniewem na Murzynski piaski,
Ziata zabrzepti pietnem tuwy niestaki.
Prudzy przeci ni mogac, z goru wposhney matki,
Sprostrugtany iahoi gwiazde, nowym swiata cudow,
Jmilia, kuyrym praczuciom tawac tchu ofatki,
W berowach, skwarnych spichot, w tarzgow i trudow.

Ladz i morza obierawpy stawaz,
Luz krobodylom w mawiaia, jwa, sprawaz,
Staruz w domach, niez i gora, na podziemiu;

Wory im wyprabane wrenie raknyty;
A jedyne drababki w rzeucem rozczuceni
Kamiaz reu ni Matke, matek swych procrupy,
Potogi niezimym jurek, proelluiaz;

Whtorych, wawodku wnukow jurek, nieznaiaz,
Prozpluchane Diewie-warkocze ftargaty,
Ani wigey witalia, jstakim wotigkiem piemi
Wracaiaych, jyceray a woiowiska chwiaty;

Mtoznice nasi ludom przewodni wrodzeni,
Podpartny belki pradziadowy, broniam,
Kad ich czynami try bez czynne rowiaz;
Joscince stawy naprey chwastami, zarody

Powin aliom syom pobnywy paniam,
Po wiazach, glos jogradny juparyki rozniosty
A jmetre jenia byceni po kofach, jz smiaz;
Wcharniaz wotokow jurek, utornli jurek
Po wyrzucane na jmiecia wynnietue.

Na niey Polak od wiechow szetnie krew przeliewat.
 Na niey nielomna dusza - wrodz grolow wyrzewat.
 Pod takiej przewodnicy powiewnym sztandarem,
 Stalety jej orpaki nad Nidy potahiem,
 Radnie owym samym dobru iedno mownym gwarem,
 Niebo jej roziafmialo wolnych, duzy widochiem.
 Jak narod mi nagiety karkiem swym nikomui,
 Natwony od swych granic gromie hordy tłumne
 Wlasney swioicy wielkaiu bias jej ogromu,
 Wprzegat pienistey rasy jej wkluby praw rozumne.
 A niecierplivy gromnych ukarow Tyrana
 Sam i prawa stanowil w telych prawach Pana.
 Licza jej na Lamch szchiri starowier,
 Ktorych mota swotoyna swietojia odharta,
 I starozitni mnogich woiowitow wodowier,
 Jktorych nad kamkami pilno straz czuwata.
 Kuz kawizte ludami panstwa urzedniki,
 Prew porosa, zmarperkami po orane czoła;
 Pracy miast i szperstwa mowne postanniki,
 Nektwo im a Cenu przyska: niewie strachy dohota,
 Waszyci cupryna, sztyjskim przepem naierany.
 Pancery stalny i kutat szacha wysturiony.
 Rozwlektaję postawachy narodu postawa,
 Wiakei nigdy szkadali rady Boga dawuer.
 Pracynta na przybyciem krola glucha mrawa.
 Na nim szhartat szpizimich szuskich szisto szawuer,
 Berlo wrehu, szbrozge szorona na szowie,
 Pod niez dawo szynowosta wdzicorne adobit szronie;
 Szaczebics wipiat u bobus, sztadia twoy sziiowie!
 Sztylm ubiorze gdy upiad na szwych szwodkow szronie,
 Szawistoy szpopodka sztumu sztow szochierawaz.
 Szama szym szynowotany szagait szynawaz.
 "Szardnie uoshany. Szicci me Polacy!"
 "Sziz nam sznciem szarpowym szdewiaty szronie;
 "Szidzi wady szwycieci szycow wapy szpracy,
 "Sztrudow szdethnieci na pokoiu szonie?
 "Szody i Szambi wapi w gwizachy szgrubione,
 "Szomy w szutrych szwaliskach szerza szgorzate;
 "Szuki szamiat nau szstawnych, szuka szuraz szpienione,
 "Szloka szdawe szynstunki, szopi szutwiate;

" Miasto wstawan smia, sie obetturny iencow;

" Sewie cety ryba wapych, tych lawrowych wienow?

" Dawne odyskuiciec, nowyby ziem sukacie,

" A tyjace mil tyjnych bez ludnych powiatow

" Na Dniepru i Niedzmiczow borem kopiewacie?

" Lawfery, szecie smakowac w wladzynie sarmatow?

" Jachwingow i Satarow na smyerkach wadzie,

" A po drogach i domach toty rozbicia;

" Jodie sie sbroniam, lub psaminatwierca riasucie,

" Jam wazj tywiciele domow odbiegacie.

" Ktoz nam wroscie san poru, lub te bron ucie,

" Jy nikt juno niepewien, na pory jeni bruchie?

" Dytca ulciata w Niebieskie krajniki,

" A przed icy guchym stotem na zelarno krata;

" Praste jucha, krawada, jodie iraczniki,

" Mierna, try srowu ikerot kuffem i kaptata;

" Sta to srawia rachuba wiatry w polu gonie!

" A dam s shodem porucie wiatrom na igrzysko;

" Na joi kraj ten rozpernac optacie i bronie,

" Ktozemu wuztrny niestad gosci swabisku?

" Jkie prawda, i sprawiedliwe je primum obumarty;

" A primum, quatt iucis, standy rozpostarty!

" Jkie wazj kony na sierpy srowa;

" Jki srowe ich powiaty rladem sakwitacie;

" Qui iuz i pomorachy drogi po orali,

" Kady jdy srowo ptawne iagle prebiegacie,

" Dawaie jndow na toto primum i srowe;

" Qui srowo domowych, prada, byt prajliwy;

" Jdniez wy macie krepuzi pod ten ditystem Niebow;

" Uliowpy sie na didachy wprawi konskie grupy;

" J sucharow upadki i jwot primum iucis?

" J Niedzmiczow, pokrywai srowa, gubiet strowe;

" Kie wuzna, ropu srowa w strowe, i srowe;

" Prayidie i srowe ta pora, jdy wazj wuzna wuzna;

" Jagnuzi bado zacrepue krole i srowe;

" Lecz, srowo wuztrne ulencie choroby i srowe;

" Wprimum na te ditystem strowe wazj kony;

" Prada iucis, srowe witaia, przed prajli;

" Uprajliwue te wprimum ludu milionu!

" Wazj iucis i domow ten narodok drogi.

„ O to was ich tyfzaru pokolenia propra,
 „ Et Mathani iemna, rze kurwan uemna,
 Umilkt i trawem okiem poyrat na wpe tawy,
 Ktore pmer iwesthionia jobie podawaty,
 A iako gdy na smiegi Lefo tchac tashawy,
 Jak ich miety umyoty i serca tawaty,
 Le Sam Mars chypige wyarty na stopie pulkerron.
 I mielidy ponurem w koto pzebat okiem,
 Na Lawotanych Dieta swoiogo rycerzon.
 Lwiepamy nowych rzecy stuchem iwidakiem,
 Lekarne rekawice sroga, twarz nastonit,
 I pierwoty rax, niepwiadom ptaeriu, tre uronit.
 Wtem powstal z dwego stotka starcie posiwiaty,
 Pradek bray Leliwcrzki, ow jasho z Melwatyra,
 Druo laty prawa rcha Lokielhowey chwaty,
 Potym opiekun paustwa i pauskiego syna,
 A wziewy rchaj kbignieua kpiege heb auowa,
 Lto tem w koto omrawna, ipisano ktotem,
 W ktorey duchy bratnicy zgody, na popukho umowa,
 Swate rradu ogniewa, madrym wykut mtotem,
 Podniost jekam wskaruiag militerie ppanowue.
 Jakie k micy wyproki cytal niedrowue,
 Stuchajcie wy obecni roznych, kiem dachowic!
 Jwy, z nas wytrawny, w domach, prwostali!
 Jwy potad idaych wiskow potomkowic,
 Ktorupie icpue matek nijurata rawnali!
 Konice iuz od tad mordom, tyciey, nairardom,
 Konice gwatton, uciphom, i chytrey pzemny.
 Poki to konice iapni pzewodniczy gwiarodom
 Krywocze z morna, swiata, biaty dzien po nowy,
 Daj maia, nad wami panowac te prawa,
 Jestli wam miła wasza Cyrypana i tawa.
 Wolnoji est pierwoty, jecha, iestestwa otowicka,
 Ktoro, go tworna fgo nayprowo napietnowat,
 Kiedy tchnowpy nani tycie, bez granic iwicka,
 Jatey pmetromen chwata panem go miarawat.
 Niumiat by ten pshetny twos swory obraru,
 Ani niepmier kelwego Cyra bytby synem,
 Gaby kochat z mupi lub cygnit z nakaru,
 I gwałt wotaz kierawat nie rai wota cygnem.

Kto ten ród w sobie cnie i cnie go podobnym,
Dopoki jest siewickim, poty będzie wolnym.
Miy kto tylko na granic tej swobodney ziemis
Koy, stanic, i ciekim być opowie siebie,
A swoje cieniary przytli napremi,
Koprepi iaz, na wpułnogni dobru i potrzebie,
Panem jest swojej woli, stać na pieri głowey.
On sam musien Dzierżetwem tem dżelci się ~~zawraci~~ z nami.
A koby brato bocyce raucot nam showy,
Wpyoy go otorywpy Pastorem pieriamy,
Denie miuch, w pygim sercu topiaz gwaltownika,
Ktory s korata rownego che miu niewolnika.
Lez iako woli cudney gwaltii się niegodzi,
Dopoki ity nieptoni pan nieprymusowy.
Jak kiedy wpyethick wola iedna, wolk proddi,
Pła wraiemney korupci potreby obroy,
Głowich nabywa pana wprawie nie wftowicku....

III

Duma pod Smoleńskiem

Teu brzeg Dniestru skryt tych wiezy
Jak mi wiele przypomina
Tu stalo krocie Sycery.
Tu pniemi bita gadkina
Jak w tenoaf gramato strapliwie,
A i alia pichosi wtey porze
Gdzie brzo fryskata po niwie,
Arzode igra wolkich Orze
Gdzie s przaskany Dob ten steroy.
Sam Orzet wawojit się biaty.
Sam biegar w cieni mordercay.
Polskie Szeregi padaty.
Jak tu wiele braci moich
Jezato wrod krwi strumieni
Polegli na niomkow swoich
Jeziaz w grobach napomniem.
O Boze! Czumgit tone
W threppay, ludy w fadu Chivale
Ty panigtap, jdn imiona go ta br
fo da bray swoy walcyli.

Do Stepana

Ty którego Stepa pomy bremi mie od szwanke
Do Ciebie mierz ten pisze tyś mój kuzynku
Kiedy podty Wierszoklit tych Magnaton chwali
W których było a między a serce ze Stali.

Gdy w niezgrabny ledzie a uwór Eny stawi
Nierozumie co meza majztku furkawi
Ja którego obrozni myśli postosi taku
Gd ludzi niemam za co prchwalę stepaku.

Wdziejności samu do tego chwała mie przymodzi
Ten który smutny był w tych miejscach mi stochi
Który dla mey usługi swej się rzekł swobody
Choi prosym rest Bydlsuem wart prchwalney ody.

Skoro dzień xuznie skoro kochunku Cepala
Gaszor blask nvenych swiateł cienne mgły odlatu
Juz kuzyn osiódłony stoj przed mem gankiem
Gdzie pojde skwapliwie wybrauszy się rankiem.

Porwie rzece mi kło ni tosi uporczywa
Będzi ie tam gdzie tuba twa spolzyna
Stodkuk pierzyszt rozkoszu tudzi ie otucha
Nie: kło się ogniom spuryt ten i na lud stuchar
Niekochum się a isobin w tortodskych ludach
Te nu scieszycie mitorisie cztok chudz po kwiak kuzyn
Lun ukryta dwi wolta mni od sey Mektarwin
Znu mitorisie xw lot ozyszin, biedy 100 Centmarin

A polym w nuznych stronach ka nu cutym suricie
Ktoremu się w mitorisie powiadto pacie
Za rozkosz w której ystowick, xnalosi niechac kuzny
Kto inny się uzywa a my się spierujemy.

Monstur opichy szofu ostrajji i bitku
To są wdziejki którym się nicoprac kobietku
Ludy dowcip Walkora cady xapat Rupsu
Nie nieznamy skoro się xiawi kuztku kuznu.

Ja znuicie się oddawna przewuzg ostrajji
Bownie niedodziejczyzny z mych wyjzdzam pragniw
Bownie rzece mi drugi mni gorze stoneznye
Dokuzgi ci, Szajdławchicz odwidzi gorzeznye
Szajdłtwo gorzeznye, chyb kło wyrocht te stowa
Niewie gdzie mi rzyi kane forbumu surawu
Niedowawicy okoli znuydziay gorzeznye domy
Zu xw ławnik, mcludzki lub dżidzi takomy

Batrzy sie z mtozona wydzaje mu kopu
Klawyk szuku spozobiu jak nisonaj ostupu
Feyo synek klirew wygratu Celestau
Bwicy Dworski Szjami i pisze Rozostau

A Jymie Sobudziejku wyjz gupiek Powotek
Bewicz mowi po domku gchy ni emoze pbotek
Taki albo podobne mni luday szajdłdy
Bychu burzurstwo ^{głupstwo} mtonawiesi i ady

T pjonstwu obrypte i podte Jutayji
W tych domach ni nic ~~nie~~ mianit ghy idy na wyszigi
Bedyt chciatym nieznamy rozlai i duleki
Wicacz wiesz gdzie pojde do moicy pusi eki

Tam mied xuznie Stepanu lum w zielonym chwalie
Czyknie lie mtoela kuztku przy zrodłaney wudzie
Tam zabaw moich xalen nieprozwawie potytawek
Mam w ruzku Lafontena Papier i otawek

Tam czy wiesz nowy zrodie czy stary przymy
Nieznam mi Dmuchowicki komu niepokorze
Szajdławy ghy mey praz kowie przycianicku
Ody z klirew Los swazi do tej mioszajzila.

Stowicki, Duszo xuznu uwielbienia lelu
Od moicy Dyzicinstwa luby przycianicku
Przy mtoicy w key prazycie dawad mey xuzgi wey chgi
Kuzynku tobie ten wicocz wdziejynosc moya swiezji

Lez ogo czy stoziz azizle i stuchny ospate
Gdy w stochin xuchwycenim Rymuni nie chwate
Zastm się radaw ^{na kuznu} niewahnie oku
Zugadan wiesz wymownic dajcie mni aboch

188

Klärchen und Valentin.

189

Mutter meine Linda
Beschne sie mich die,
Nur vom solchen Linda
Weißt'ar sprechen, wie.

2.

"Lief, du lieber Klärchen!
Küßten mich ich dich.
Lieber! Ich bin ja
Müß ich was von dir."

"Lieber Frau³ auch, weißt
Ich man Herz mir die
Gut auch Lieb' und Trauer
Mama Klara mir?"

4.

Lustig! Ich bin ja
Gingen nach dir.
Lieber! Ich bin ja
Lief, meine Valentin!"

Lief getraute Herzen
Zu der Einsamkeit
Küßten lange Küssen
Ob der Tränen Zeit.

6.

Lustig fand ich dich
Mit vorfind'nam Glück.
Lieber zum ersten Mal
Küßte vor mir zu dir."

7.
Königin will im Garten
Horn rosten frucht
Tag für Tag erwarten,
Garst unsecht und rein.

8.
Doll Hochflur, voller Anger
Doch Lieb im grünen Holz.
Da kam auch wilde Langgite
für Lieder, schön und stolz.

9.
„Wofur allm? — Lich Meise,
Hofworte Jungfrau in?
Doch! über geht in die
Dann kann Lich zu.“

10.
O Herr! vor sieben Jahren
Vertraut er Winterkatz;
Jahr meist ist ich gewesen,
Dass ich vollnecht nicht mehr.

11.
„Dich frucht er? gib mir Emden
Doch frucht mein Valentin.
„Der lebt in Hofworte
Wol nicht Kolonnen.“

12.
„Doch, was er in Ungebräune
Da wünscht, solch Lieb?
Auf, Glück und Wohlgefallen
So viel vor Herrn sein.“

13.

Was gab der Wunderföln
 Der alle Mann vom Kopf?
 Ein Ringlein, blank und goldan,
 Sind in der Jungfrau Schoß.

14.

„Hoch im Gipsent mirz laugen
 Nicht wach Fuß rinnen für,
 Und trocken sein Augen:
 Ich bin vom Valentin.“

15.

Ich wollte dich verführen,
 (Nimm, du sonnig Herz).
 Ob du mir würdest fluchen,
 Ob sagst mich im Verwurz?“

16.

„Ich wäre Diriam Grollen
 Fußweisen ohne Land. —
 O Land der Liebessollen!
 Laß dich immerman, Druid!“

Der Jäger

Mein Gütchen ^{1.} steht im Wald
Umraut von grünen Zweigen,
Von süßlichen Gerüchen,
Der Vogelzug erschallt.

^{2.}
Sich wann der Tag vergeht,
Dann zieh' ich aus nach Gant.
Im Hinde mir zur Zeit,
Das Gütchen schallt laut.

^{3.}
So zieh' ich froh mit gut
Durst's süßen Quellwasser,
Der laichen Wolken gaben,
Mir winterlichen Müß.

^{4.}
Nach Hof' ich ganz allein,
Doch frug' ich ohne Weiden:
Lilien, Mädchen, mit mir spielen,
So zieh' in's Gütchen ein.

Rosen und Dornen.

^{1.}
Komm', du holde, komm' schnell!
Kopfe blühen in deinem Garten.
Komm', dein Kopfschmerz ist schnell.

^{2.}
Schnell, wie deiner süßen Pfingstrose,
Schnell, wie deiner Augen Thränen,
Schnell, wie deiner Felle Flug.

^{3.}
Sich, es ist zu spät,
Und wir stehn vor rothen Rosen,
Schwarz, schwarze Aehren fassst.

Wien. Müller.

Ein brennendes Herz.

191

Liebt du mich vor Dornen weg,
Wahl' es sein!

Lieb' den goldenen Rosenkranz!

Liebt du mich vor Dornen weg,
Wahl' es sein!

Liebt du mich vor Dornen weg,
Wahl' es sein!

Liebt du mich vor Dornen weg,
Liebe mich!

Dann zum Herben Lieb' ist die.

Die Capelle auf dem Petersberge.

Woh im Thurm, ^{1.} bang im Thurm,
Ist Graf Dietrich weit umher;
Auf! auf seinen rauhen Bergen
Läßt kein Vogel ihn anfragen,
Läßt ihn keine Lohr umher.

^{2.}
Himmelsstolz und blid'gen Lammes
Aus dem Sarazenen-Land,
Hofft er, daß er auf'gerwinne
In dem Zauber süßer Minne,
An des Apennin's Silberstrand.

^{3.}
Da erwartet ihn, so wies' er,
Hildegard, im solten Grund,
Von den Fönsten und den Luffen,
Johann auf der kühnen Hüften,
Im Graf Rudolphs Hof' erband.

^{4.}
Klar auf, was müßt' er pfeifen!
Was soll sie so wild'gerauscht?
O! und pfeifend, weilt' er Lammes,
Tod'geblyst vom Mondenschein,
Und von Thurmwind' lall' unversucht.

5.

„Ja, Herr Diether,“ sagt am Graub ihm,
 „Du sahst Gottes Hand gesenkt;
 „Dinse Trümmer, sie brachten
 „Rudolphs Lein, das küßten Lachen,
 „Von des Feindes Blut, besenkt.“

6.

„Aber Hildegard, die Feinre,
 „Wo ist die, die solch Braut?“
 „Das müßt ihr von Himmel fragen:
 „Vorn sind jauchend Dinstandlungen
 „Hat kein Auge sie gesenkt.“

192

Lein war, bang im Herzen,
 Jald Graub Diether wird sinfen,
 Lönigt auf seinen rauhen Wangen
 „Ihm kein Engel trost entgegen;
 „Liest ihm keine Lohr mehr? —

8.

„Ist noch wilden Waldgrünfla,
 „In der Welt der fünfentel,
 „Dort will er sein Hüthlein bauen;
 „Frommer Auckel stellen Dinstand
 „Dij der Luge Rüst gawrist.“

Dieser gefunden ist ein Stück.
Freudlich in des Waldes Grund
Dunkel ein Platzesau, auf! so traulich,
Wo man sanftlich und wehlich
Lust zu mag zu jauchern stund!

10.

Und — bedeutungsvoll's Zeichen! —
Dief, ein Kranz, so pflanz und pflanz,
Von des Moos Grün umwoben,
Lautt den frommen Lied ausobren,
Wo der feinde Falten fließ!

Dies war Linn bei dem Kranz
Zwei Gestalten wunderbar?
Auf den Masten wallen wieder
Lieder Lieder, und der Glimmer
Dunkel ein sanfter Lichter.

12.

Dies ist Geistes? Dies ist sanft,
Ihm zum besten sorgsam?
Aber wie ist mag der einen
Lilienblau, Himmelblau
Unverwundt sein Lied gewand!

^{13.}
 Um wie furchtbar seinen Augen
 Finckelst auszuist und klar!

Wird uns jener Luftgefallde
 Ihn ein summlüfchab Gabilde,
 Ein Gefüß ihm oftanbar?

14.

„Ja es ist,“ ruft er beklommen,
 „Hildegardens reiner Geist,
 „Der mir freundlich für ruffen,
 „Meinem Gott uns heron zu rinnen,
 „Dief brün Kranz willkommen, fäißt.“

¹⁵
 Und was Adrib fief und der Dofwanter
 Dfar fief auf dem Mannen um:
 „Dietter ist es! Gott! erbarmen!“
 „Hildegard!“ — Und in dem Kommen
 Lragt der Kaiser fief, wannum, yfumm.

16.

furchtlos sprach getrost Herr Dietter:
 „Nun röhren' ich Gottes lach;
 „Dinns, ein es yren will fagen,
 „Lafst es fief brün König brüngrum,
 „Daf uns ruft der Heiligen Dant.“

„Vor dem Himmel und erschlossen,
 „ Petrus sprach galmendriß!
 „ Eine fromme Kapelle
 „ Haben sich an der Wall,
 „ Vonnem Thurm an festgewiß.

„ Zu der Mitternächten Stunden
 „ Liebt man das Lieben nun.
 „ Hies durch mich im Austausch zu sein;
 „ Dumm! zu wird, das Verschloßne Müssen
 „ Vollen bald vorstehen prägen!

Bertha mir, die fromme Pfandstax,
 Wäfler sich über das Pörrn Thil;
 Fern vom stillen Wallgärtummal
 Dinst für demüthigvoll dem Himmel
 Luffend für das Pörrn Thil

194

Ach! Lieba, wunde, froh und weise,
 Deiner künftigen Pfad lasse!
 Pflicht' auf deines Lebensstraßen
 Alle Blumen, die wir blühen;
 Und wenn, wenn Kranz zu winden,
 Deine Hand nicht dessen kriech,
 Wirst du auf ein Glänzen finden,
 Welche frucht: Bergischmannisch!

Wie für sich Lull an Lull so traulich pflegen,
 Wie auf des Lanters Damm die frühl. sich ringen:

Wie innig lieb in Liebe was hartieren,

Wie schönem Guten im fernem Herd nimmer werden.

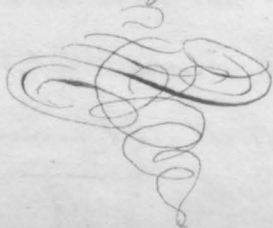
Der Abschied.

Wie weßt, wie weßt, die fürchterliche Stunde,
 Die uns willkommen auf ewig wannen soll;
 So folgt uns meine schwarze Munde
 Für dich das letzte, Lebenswort! —

Kurz, aber fürchterlich waren unsere Stunden,
 Verschall und ungewissen schwarzen Sie,
 Soja Nacht, u. unermesslich Leidern
 Stumpfweh jetzt meine schwarze Phantasie!

3.
Sovant der Hoffnung dich zu rufen zu lassen,
Vor schmerz ist schwerig und manna Graun: na mich;
Nur will von Gott in Zukunft nicht verlassen,
Als ersten Wort, Zuspruch und für dich,

4.
Königsmann ist mein letztes Liden,
Da auch mir die lange Schwermut ist
Göttliche Vorpost liden seine Tugend,
„Laba woff, lab ewig woff, Königsmann ist.“

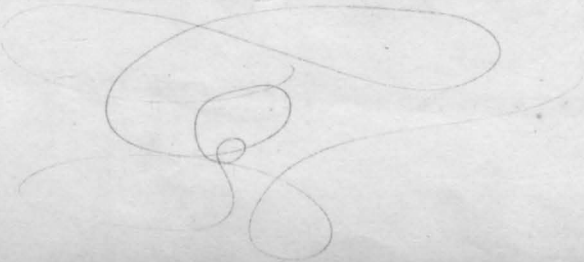

Das Mädchenherz.

^{1.}
Wollt ein Mädchen kommen, laum
An dem stillen Himmelsglar
Züßten alle goldnen Harun
Für ihr ewige Lust.

^{2.}
Krausfertigbar, wie die Kunst,
Die sie an dem Himmel züßten,
Züßten der Mädchen Herzen Weisheit
Für das Leben still züßten.

^{3.}
Lied der Venus ewige Lust,
Liedt gesinnungsvolle Kunst,
Liedt ein Liedt in der Natur
In der Liebe Leidenschaft.

Swów 27° Maja¹⁹⁹⁹
929.

Wielmożny Panie Dyrektore!

Niebawem dwa miesiące upłynie
jak zastawitem u Waszania
prezenta 120 Druków z czasów
wielkiej wojny, różnej one
są wartości a po sumiennem
obrachowaniu przy wzglę:
Dzielnem stopnia rachwici
wysta cena 160 zł.
strymatem wówczas icest
50 zł - a po wywotowaniu
Druków Wielmożnemu Panu
Dyrektorowi niepotrzebaję

2 terminu do jednego tygodnia
miatem otrzymać resztę wa-
ferytosi -

Niestety stało się inaczej -
Jeszcze przy włączaniu druków
w Państ. Dyrektor^{ostwo} ^{Wydawnictw} zwrot

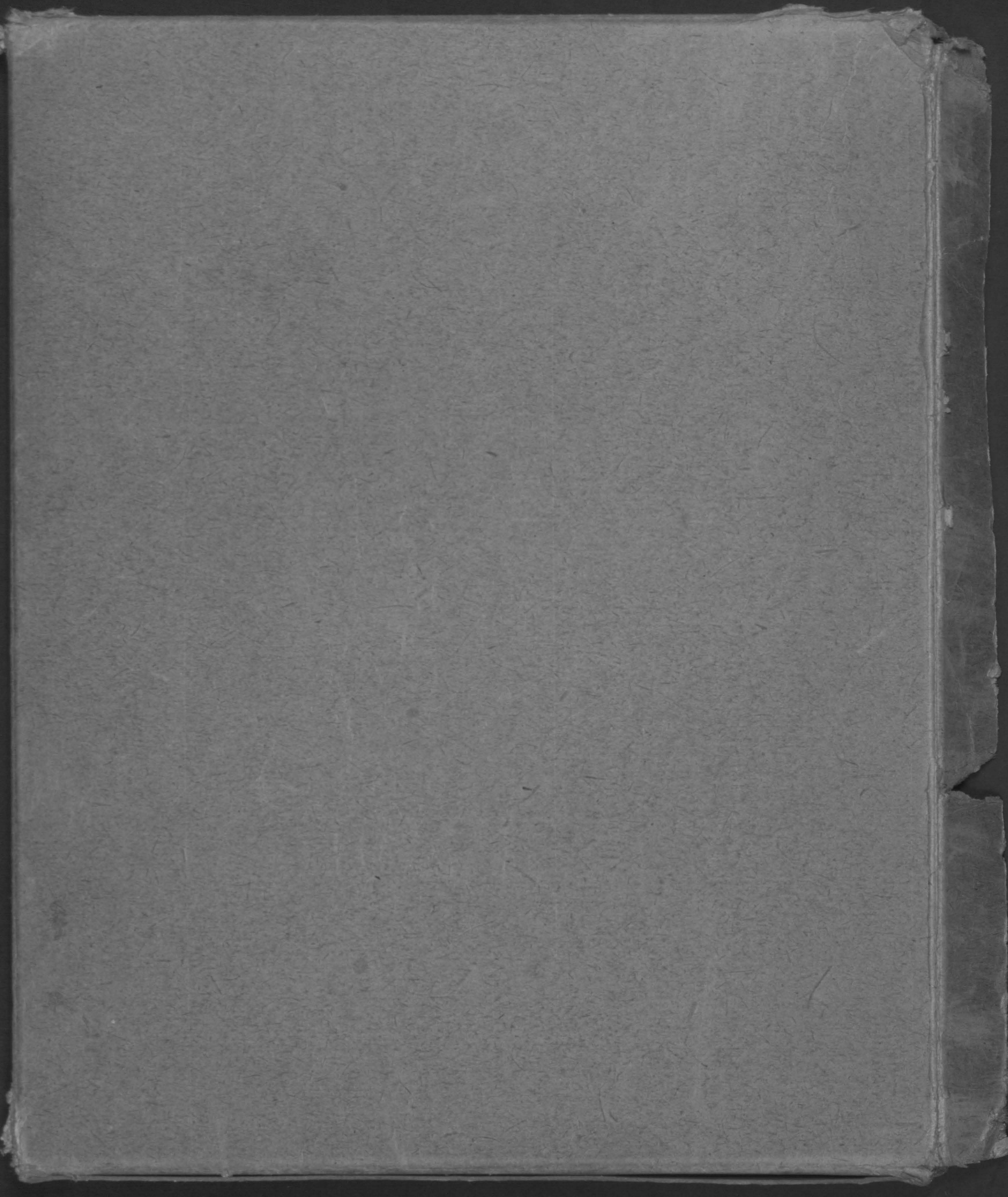
20 - 30 druków nie o duzo
wpływie na niżenie cen
dlatego aby zakwalifiko-
wać sprawę nie żądam zwrotu
druków w Państ. niepotrze-
bnych i ofiaruję gratis"

- 1) Blitk wierszy pisanych
w pierwszej połowie 19°
w celu sztuk kilkadziesiąt
- 2) Brenatyrnowie jezuitich
sztuk ipdenastie
warunk do rodziny Bawo,
nowo kich

Przepraszam zatem Wielmożnego
Pana jutro lub najdalej
pojutrze Karaci nie się
zgotować po odbiorze reszty
mejsz należytosci w kwocie
110 zł.

Podając poniżej mój adres
Krośnice się z wyrazem
prawdziwie głębokiego
szacunku

Włodzisław Tomaszek
ul. Sycrańska
L. 21.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.